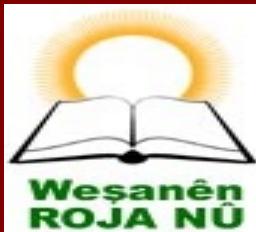

Kürtçe Dil Dersleri

DERSÊN ZMANÊ KURDÎ

Baran (Kemal Burkay)

Xwendevanê delal, î

Ev "Dersên Zmanê Kurdi" yek ji berhemên Kemal Burkay e. Berî sala 1980 li welat hatibû hazirkiirn û cara pêşîn, li der welat di sala 1980 da dest pê kir û di Dengê KOMKAR da û bi navê "Baran" meh bi meh hat weşandin. Piştra di sala 1988 da di nav weşanên Roja Nû da wek kitêb çep bû. Pişti wê jî li «stambolê di nav Weşanên Deng da derket, eleqeyek mezin dît û giha çapa çaremîn.

Nuha em van dersan di rûpela xwe ya ûnternetê da bi cî dikin, da ku Kurdên li çarkoşeyê dinyayê bikaribin jê feyde bisfinin.

Gulan 2000

Sevgili okurlar,

Burada sunduğumuz "Kürtçe Dil Dersleri" Kemal Burkay`ın ürünlerinden biridir ve daha 1980 yılı öncesi yurt içinde hazırlandı. İlk kez yurt dışında, 1980 yılından başlayarak Dengê KOMKAR da dizi halinde ve "Baran" adıyla yayınlandı. 1988 yılında ise Roja Nû Yayınları arasında kitap halinde basıldı.

Daha sonra ise İstanbul'da Deng Yayınları arasında yeni baskıları yapıldı.

Bu dersleri, okurlarımızın yararlanması için internet sayfamıza da koyduk. Onların Kürtçeyi öğrenmek ve geliştirmek isteyenlere yararlı olmasını umarız.

Mayıs 2000

PÊŞGOTIN

Xwendevanê delal,

Şerê çandî jî parçek ji şerê azadîyê ye. Dijminek mezin jî nezanî ye. Heke dijmin fîrsend ne daye dibistanê me hebin, divê em wan bi xwe çêkin. Meriv ku bixwaze dikare dizîndanan da jî hînbe. Beî hertişî dîlkiñ e, cehd e, qîret e.

Di emrê merivan da bo hînbûnê demek xweser (xusûsî) tune; zaro bin, xort bin, yan kal bin; jin bin yan mîr bin, sistîyê nekin û hînbin. Hînbûn ronahîyek mezin e, we ji tarîyê xilas dike, dinêyek nu û delal li ber we vedike.

Hînbûn di rîya azadî û rizgarîyê da we xwedî çek dike. Bo mîletekî ji zanînê mezintir dewlemendî tune.

Xwîşk û brano!

Bona hînbûna zmanê me ci lazime bê kirin? Bi bîr û bawerîya me ev tişt lazm in:

1. Em bi tek tenê bin jî, dest pê bikin û xwendin û nivîsandina Kurdi hînbin. Çima em cehd dîkin zmanê bîyanîyan hîn dibin û bo zimanê xwe vê cehdê nîşan nadin?

Divê em ji vê kîmasîyê fedî bikin. Hînbûna zmanê me ji yê xelkê hêsanter e.

2. Divê em alîkarîya hevalên xwe, merivên xwe, nas û dostên xwe bikin. Yê ku piçekî dizanin divê zanîna xwe hînî heval û hogirên xwe jî bikin. Zanina ku di cîyê xwe da dimîne çîra dibe. Ew mîna zêrê windayî ye di bin axê da. Ev kitêb bona vê armancê haflîye hazir kirin. Ev bo hînbûna zmanê Kurdi ye bi alîkarîya Tirkî.

Kurdên ku xwendin û nivîsandina zmanê xwe qet nizanîn, lê bi Tirkî dizanin, dikarin bi alîkarîya vê kitêbê hêdî hêdî hînbin. Ji ber ku ev kitêb bi alîkarîya Tirkî fêrî we dike û di her dersekî da ji bo bêjeyê (gotin, pirs) nu ferhengok heye.

Yênu ku Kurdi hindik dizanin jî dikarin pêşva bibin. Hin kes dikarin bi Kurdi bixwînin û piçekî binivîsin jî. Lî ew ji wan ra ne bes e. Ew di vî karî da gelek xeletî jî dîkin. Bona vê yekê divê ew jî bixebeitin ku xwendin, nivîsandin û peyîvandina zmanê xwe bi pêşva bibin.

Xelkê bîyanî jî yênu ku bi Tirkî dizanin, dikarin bi cehda xwe û bi alîkarîya van dersan - piçek jî bi alîkarîya hevalên xwe yênu Kurd - zmanê Kurdi hînbin.

Di dersan da, her ku diçe para Tirkî kêm dibe û pirs û problemen zmên bi Kurdi têne eşkere kirin. Ev ji tişteki rast

e. Xwendevan ku piçek hazırlîya xwe kir şûnda, heke di dersan da Kurdî bi kar bîne, dikare zmên çêtir hîn be û pêşve bibe.

Tîrmeh 1988
BARAN

ÖNSÖZ

Değerli okurlar,
Kültür kavgamız da özgürlük kavgamızın bir parçasıdır. Başlıca düşmanlarımızdan biri de bilgisizliktir. Eğer okullarımızın olmasına fırsat verilmemişse, onları biz kendimiz oluşturmalıyız. «*nsan dilerse zindanlarda bile öğrenir. Herşeyin başı istek, çaba göstermek ve kararlı davranışaktır.*

«*nsan yaşamında öğrenmek için özel bir dönem yoktur; çocuk, genç ya da yaşlı olun, kadın ya da erkek olun, tembellik etmeyin, öğrenin. Öğrenmek büyük bir ışiktır, kişiyi karanlıktan kurtarır, önüne yeni ve güzel bir dünya açar. Bilgi size özgürlük kavgasında güçlü silahlar verir. Bir halk için bilgiden daha büyük zenginlik olamaz.*

Dilimizi öğrenmek ve geliştirmek için ne yapmalı?

Kanımcı ilk elde şunlar gereklî:

Birincisi, tek başımıza olsak da, dilimizi öğrenmek için hemen başlamalıyız. Başka dilleri öğrenmek için birhayli çaba harcarken kendi dilimize gelince neden gevşek davranalım? Bu gevşeklik utanç verici olmaz mı? Kendi dilimizi okuyup yazmasını, güzel konuşmasını öğrenmek hem çok gereklî, hem de diğer dillere göre daha kolaydır.

«*kincisi, bu konuda kendi arkadaşlarımıza, yakınlarımıza, dost ve tanıdıklarımıza yardımcı olmalıyız. Dili bir ölçüde bilenler, başkalarına da öğretmek için çaba göstermeli. Kendi yerinde duran bilgi neye yarar? Böylesi bilgi toprak altında yitik altınlar gibidir.*

Bu kitap işte bu amaçla hazırlandı. O, Türkçe'nin yardımıyla Kürtçe'yi öğrenmek içindir.

Kürtçe okuma yazmayı hiç bilmeyenler, eğer Türkçe biliyorlarsa, bu derslerin yardımıyla öğrenebilirler. Çünkü kitap, Türkçe'nin yardımıyla öğretmekte ve her derste yeni kelimeler için bir de küçük sözlük bulunmaktadır.

Kürtçeyi az bilenler de bu derslerin yardımıyla geliştirebilirler. Bazları, bir ölçüde Kürtçe okuyup yazmasını da biliyor. Ama bu yetmiyor; onlar birçok hata da yapıyorlar. Onlar da Kürtçe konuşmayı ve okuma yazmayı geliştirmek için çaba göstermeli. Türkçe bilen

yabancılar da, bu derslerin yardımcı ve kendi çabalarıyla - aynı zamanda Kürtçe bilen arkadaşlarının desteğiyle- Kürtçeyi öğrenebilirler.

Dersler ilerledikçe açıklamalarda Türkçenin payı giderek azalıyor, bu iş için de Kürtçe kullanılıyor. Bu da doğal. Belli bir hazırlıktan sonra, kişinin öğrenim sürecinde tümden Kürtçeyi kullanması, onun dili öğrenmesi ve geliştirmesi için yaralıdır.

Temmuz 1988

BARAN

KÜRTÇE ALFABE

Günümüzde Kürtçenin yazılışında üç tür alfabe kullanılmaktadır; Latin, Kiril ve Arap alfabesi. Sovyetler Birliği'nde yaşayan Kürtler, Kiril alfabetesini, Iran ve Irak Kürtleri Arap alfabetesini, Suriye Kürtleri hem Arap hem Latin alfabetesini, Türkiye Kürtleri ise yalnızca Latin alfabetesini kullanmaktadır. Diğer yandan, Kiril ve Arap alfabelerini kullanan kesimlerde de aydınlar genellikle Latin alfabetesini bilmekte ve Latince yazılmış metinleri anlamaktadırlar. Bu nedenle Kürtçe alfabetinin gelecekte esas olarak Latince olacağı söylenebilir. Burada kullandığımız alfabe de latince olmalıdır.

Kürtçe alfabe 31 harf vardır:

a b c ç d e ê f g h i î j k l m n o p q r s ş t u û v w x y z

Bu harflerden 8'i sesli, diğerleri sessizdir.

Sesli harfler şunlardır:

a e ê i î o u û

Harflerin okunuşu:

a Türkçedeki a gibi okunur.

b Türkçedeki b gibi okunur.

c Türkçedeki c gibi okunur.

ç Bu harfin biri Türkçedeki ç sesi vurgusuz, diğeri vurgulu olmak üzere iki tonu vardır. Örnek:

vurgusuz: **çend** (kaç), **keçik** (kız)

Vurgulu: **çelek** (inek), **çal** (çukur)

Vurgulu olanında dil ucu damağa bastırılır.

d Türkçedeki d gibi okunur.
e Türkçedeki e gibi okunur. Ancak vurgulu bir tonu daha vardır ki e ile a arasında bir ses verir. **Eli** kelimesinde (Ali'nin Kürtçe söylenişi) olduğu gibi. Ses genizden gelir.
ê Bu ses Türkçe yoktur. ancak yabancı dillerin etkisiyle bazı sözcüklerde rastlanabilir. El (yabancı), eloğlu, kelimelerindeki e gibi. Dudaklar çok hafif aralıktır ve üst dişler alt dişleri kşmen kapatır. Örnek:
çê (iyi), **bêr** (kürek), **kêr** (bıçak)

f Türkçedeki f gibi okunur.
g Türkçedeki g gibi okunur.
h Türkçedeki h gibi okunur.
i Türkçedeki i gibi okunur.
î Türkçedeki i gibi okunur.
j Türkçedeki j gibi okunur. (Aslında Türkçe'de bu ses yotur, bu dile dışardan giren bazı kelimelerde kullanılmaktadır.)
k Bu sesin biri Türkçedeki k, diğer ise genizden gelen vurgulu biçimini olmak üzere iki tonu vardır.

Örnek:

Vurgusuz: **ker** (eşek), **kar** (iş)
Vurgulu: **ker** (sağırlı), **kar** (oğlak)

l Türkçedeki l gibi okunur.
m Türkçedeki m gibi okunur
n Türkçedeki n gibi okunur
o Türkçedeki o gibi okunur
p Bu harfin vurgulu ve vurgusuz olmak üzere iki tonu vardır. Vurgulularında dudaklar kuvvetle bastırılır.

Örnek:

Vurgusuz: **pir** (çok), **şerpeze** (perişan)
Vurgulu: **panı** (topuk), **sıping** (yemlik otu)

q Bu harf Türkçe alfabe'de yoktur. Genizden gelen k sesine yakın bir ses verir.

Örnek:

Teqin (patlama), **beq** (kurbağa)

r Bu sesin biri vurgulu, diğer vurgusuz olmak üzere-sert ve yumuşak iki biçimini vardır.

Örnek:

Vurgusuz: **Hunar** (nar), **Bêrîvan** (isim- süt sazan kız)
Vurgulu: **Pir** (çok), **kirîn** (satın almak)

s Türkçedeki s gibi okunur.

ş Türkçedeki ş gibi okunur.

t Bu harfin biri vurgulu, diğeri vurgusuz olmak üzere iki tonu vardır. Vurgusuz olanı Türkçedeki t sesini verir. Vurgulu olanında dil ucu üst ve alt dişler arasında öne doğru uzatılır ve telaffuz edilirken dişler tarafından dile bastırılır.

Örnek:

Vurgusuz: **Sîtil** (kazan), **kurt** (kısa)

Vurgulu: **Tenik** (ince), **tû** (dut), **tahl** (aci)

u Bu ses Türkçede yoktur. Türkçedeki u ile i harflerinin okunuşu arasında bir ses verir.

Örnek:

Gul (gül), **Qulinq** (turna), **Gur** (kurt)

û Türkçedeki u gibi okunur.

v Üst dişler alt dudağın üstüne bastırılarak çıkarılan bir ses. Almancadaki v harfine yakın bir okunuşu vardır.

Örnek:

Nav (ad), **evîn** (sevgi), **veşarî** (saklı)

w Türkçedeki v sesini verir.

x Bu harfin de iki tonu vardır. Biri Türkçedeki ğ (yumuşak g) sesini verir. Diğer ses daha serttir ve Türkçede yoktur.

Örnek:

Yumuşak g (ğ) gibi okunan: **axa** (büyük toprak sahibi, ağa), **xezal** (geyik)

Sert okunan x: **Naxir** (sığır sürüsü), **xort** (delikanlı), **xurt** (güçlü)

y Türkçedeki y sesini verir.

z Türkçedeki z sesini verir.

Bazı harflerin değişik tonlarının bulunusu ve bunların özel işaretle gösterilmeyisi, başlangıçta okuyucuya güç görünebilir. Ancak okuyucu, Kürtçe metinleri okuyup yazmakta belli bir deney kazandıktan sonra, kelimelerin cümle içindeki yerlerine göre birini diğerinden kolayca ayırmaktadır. Sovyet Kürtelerinin kullandığı Kiril alfabetesinde bu türç ift tonlu sesler için özel işaretler kullanılmaktadır.

Kürtçede iki harften oluşan, ama tek bir ses veren bir **diftong** da vardır: **xw**

Örnek:

Xwe (kendi), **xwîn** (kan), **xwarin** (yemek)

Ev : *Bu, bunlar*
 Ew : *O, onlar*
 Qelem: *Kalem*
 Pirtük: *Kitap*
 Ez: *Ben*
 Tu: *Sen*
 Nav: *isim*
 Min: *Ben*
 Çi: *Ne*
 Kî: *Kim*
 Çawa: *Nasıl*
 Çawa yî?: *Nasılsın?*
 Başiyi
 Spas: *Teşekkür*
 Spas dikim: *Teşekkür ederim*
 Sêv: *Elma*
 Dar: *Ağaç*
 Çivîk: *Kuş*
 Xwendekar: *Öğrenci*
 Ez Hesen im.
 Tu Elo yî.
 Navê te çi ye?
 Navê min Hesen e.
 Tu kî yî?
 Ez Hesen im.
 Çawa yî?
 Başım, tu çawa yî?
 Ezî başım, spas dikim.
 Tu kî yî?
 Ez Elo me.
 Ev çi ye?
 Ev qelem e.
 Ev çi ne?
 Ew sêv in.

Kürtçe'de iki gurp şahıs zamiri vardır:

1. GRUP

Ez: *Ben*
 Tu: *Sen*
 Ew: *O*
 Em: *Biz*
 Hûn: *Siz*
 Ew: *Onlar*

Kürtçe'de **bûn** (olmak) fiillinin şimdiki zamanı şahislara göre şöyle belirlenir:

Ez im: *Benim*
Tu yî: *Sensin*
Ew e: *Odur*
Em in: *Biziz*
Hûn in: *Sizsiniz*
Ew in: *Onlardır*

Bûn fiillinin olumsuzluk biçimini iki türlü yapılır:

1) smin veya sıfatın başına (**ne**) edatı getirilerek.

Örnek: Ez **ne** Hesen im.

2) Fiilin başına (**nin**) olumsuzluk öneki getirilerek.

Örnek: Ez Hesen **ninim**.

Çi ve **kî** soru zamirlerinin kullanılışında (**bûn**) fiili tekillerde (**ye**), çoğullarda (**ne**) biçimini alır:

Ev **çî ye?**
Ew **çî ne?**
Ew **kî ye?**
Ew **kî ne?**

Bûn fiillinin birinci tekil şahısla kullanıldığından sesli harfle bitmesi haline (**me**) biçimini alışına dikkat edelim::

Tu kî yî?	<i>Ez Hesen im.</i>
Tu kî yî?	<i>Ez Elo me.</i>
Tu kî yî	<i>Ez Eyşan im.</i>
Tu kî yî?	<i>Ez Zerê me.</i>

Aliştırma

Aşağıdaki cümlelerde boş yerleri doldurun:

Ez Hesen tu Zerê ez Elo em xwendevan tu kî.....? ev çi ew çi? hûn kî? ev e, ew in, em in, tu î, ez me, ew ne? hûnne?..... Zerê me, Hesen î, sêv in, xwendevan in, dar e, navê te navê Hesen

III

Roj	: <i>Gün, güneş</i>
Şev	: <i>Gece</i>
Rojaş	: <i>Günaydın</i>
Şevbaş	: <i>İyi geceler</i>
Mamoste	: <i>Öğretmen</i>
Reng	: <i>Renk</i>
Sor	: <i>Kırmızı</i>
Zer	: <i>Sarı</i>
Kaxiz	: <i>Kağıt</i>
Sipî	: <i>Beyaz, ak</i>
Reş	: <i>Kara</i>
Kurdî	: <i>Kürtçe</i>
Tırkî	: <i>Türkçe</i>
Kê	: <i>Kimin</i>
Û	: <i>Ve</i>
Mal	: <i>Ev</i>
Zman	: <i>Dil</i>
Xwîşk	: <i>Kız kardeş</i>
Bira	: <i>Erkek kardeş</i>
Xwarin	: <i>Yemek (fill)</i>

- Rojaş Hesen!
- Rojaş Mamoste!
- Çawa yî?
- Başım, spas díkim.
- Navê te çi ye?
- Navê min Zerê ye.
Ew çi ne?
Ew sêv in.
Sêv çi reng in?
Ew sor û zer in.
Ew çi ye?
Ew kaxiz e.
Kaxiz çi reng e?
Kaxiz sipî ye.
Qelem çi reng e?
Qelem reş e.
Navê te çi ye?
Navê min Teyro ye.
Zmanê te çi ye?
Zmanê min Kurdî ye.

Ikinci grup sahîs zamiri:

Min	<i>Ben</i>	<i>Benim</i>
Te	<i>Sen</i>	<i>Senin</i>
Wi (eril) Wê (dişli)	<i>O</i>	<i>Onun</i>
Me	<i>Biz</i>	<i>Bizim</i>
We	<i>Siz</i>	<i>Sizin</i>
Wan	<i>Onlar</i>	<i>Onların</i>

Fil türlerine ve zamanlarına göre birinci veya ikinci grup şahıs zamirleri kullanılır. Kürtçe'de malikiyet sıfatları ikinci grup zamirlerle aynıdır.

Min sêv xwar : *Elma yedim.*
 Sêva min sor e : *Elmam kırmızıdır.*

Min birinci cümlede şahıs zamiri (ben), ikinci cümlede malikiyet sıfatı (benim) niteliğindedir.

Cins edatı

Cins edatı eril için (**ê**) , dişli için (**a**) dır. Her iki cinsin çoğulu için (**ên**) dır.

Xwîşk : *Xwîşka min*
 Bira : *Birayê te*
Xwîşkêñ min, **birayêñ** te

İsim (bira) örneğinde olduğu gibi sesli harfle biterse araya (y) ilave edilir. Kürtçe'de tüm isimler eril veya dişli olarak cins edatı alırlar. Örneğin sêv (elma) dişli, zman (dil) erildir.

Sêva min
 Zmanê te

Alıştırma

Min sêv xwar	Me sêv xwar
Te sêv xwar	We sêv xwar
Wî sêv xwar	Wan sêv xwar
Wê sêv xwar	

Sêva min sor e.
 Qelema te reş e.
 Pirtûka wî zer e.
 Navê wê ci ye?
 Navê wê Eyşan e.
 Mala we ci reng e?
 Mala me sipî ye.
 Zmanê wan ci ye?
 Zmanê wan Tirkî ye.
 Sêvên we ci reng in?
 Sêvên me sor û zer in.

Navê xwîşka te çi ye?
Navê wê Eyşan e.
Navê birayên te çi ne?
Navên wan Ehmed û Elî ye.
Ew çi ye?
Ew pirtûk e.
Ew pirtûka kê ye?
Ew pirtûka Elî ye.
Pirtûka Elî çi reng e?
Ew sor e.
Ew çi ne?
Ew dar in.
Ew darêñ kê ne?
Ew darêñ me ne.

Aşağıdaki soruları cevaplandırın:

Navê te çi ye?
Tu kî yî?
Ev çi ye?
Sêv çi reng e?
Ew kî ye?
Ehmed birayê kê ye?
Ew qelema kê ye?
Qelema te çi reng e?

İşaret Sıfatları:

Ev	: <i>Bu, bunlar</i>
Ew	: <i>O, onlar</i>
Çekim halinde:	
Vê sêvê	: <i>Bu elmayı</i>
Vî seyî	: <i>Bu köpeği</i>
Van pirtûkan	: <i>Bu kitapları</i>
Wê sêvê	: <i>O elmayı</i>
Wî seyî	: <i>O köpeği</i>
Wan pirtûkan	: <i>O kitapları</i>

Vê, wê dışılı için; **vî, wî** eril için: **van, wan** çokul için kullanılır.

IV

Li	: <i>Yer biriren edat</i>
Jêr	: <i>Aşağı</i>
Jor	: <i>Yukarı</i>

Ber	: <i>Ön</i>
Pêş	: <i>Ön</i>
Paş	: <i>Arka</i>
Ser	: <i>Üst</i>
Bin	: <i>Alt</i>
Der	: <i>Dışarı</i>
Hundir	: <i>İçeri</i>
Deri	: <i>Kapı</i>
Ku?	: <i>Nere?</i>
Jî	: <i>De, da (dahil)</i>
Xalîçe	: <i>Halı</i>
Ode	: <i>Oda</i>
Keçik	: <i>Kız</i>
Lawik	: <i>Oğlan</i>
Kesk	: <i>Yeşil</i>
Kuçık	: <i>Köpek</i>
Gewr	: <i>Gri</i>
Şîn	: <i>Mavi</i>
Dîwar	: <i>Duvar</i>
Yan	: <i>Ya da</i>

Qelem li ku ye?
 Qelem li ser masê ye.
 Pirtûk li ku ye?
 Ew jî li ser masê ye.
 Xalîçe li ku ye?
 Xalîçe li bin masê ye.
 Kursî li ku ye?
 Kursî li ber masê ye.
 Pençire li ku ye?
 Ew li paş masê ye.
 Lambe li ku ye?
 Ew li jor e.
 Mase li ku ye?
 Ew li hundir odê, li ber dîwêr e.
 Keçik û lawik li ku ne?
 Ew li hundir odê, li ser kursîyan in.
 Ev mala kê ye?
 Ev mala me ye.
 Dîwar çi reng e? Dîwar sipî ye.
 Xalîçe çi reng e?
 Xalîçe kesk e.
 Kûçık çi reng e?
 Kûçık gewr e.
 Pirtûk çi reng e?
 Pirtûk şîn e.
 Elî lawik e, Zerê keçik e.

Alıştırma

Mase	- Li ser masê
Xalîçe	- Li ser xalîçê
Dîwar	- Li ber dîwêr
Derî	- Li ber dêrî

Heke di kîtê paşîn da dengdêrên (e) û (a) hebin, ew dibin (ê)
Son hecede (e) ve (a) seslileri varsa bunlar (**ê**) biçimini alırlar.

Alıştırma

1) Aşağıda kıbos yeleri doldurunuz

Mase li odê..... dîwêr e.

Qelem li masê

Kursî..... masê ye

Lampe..... e

Pençire li ye?

Pençire.... masê.....

Küçük.....ku..... ?

.....li dêrî ye.

Dîwar sıpî ye, kûçik... e, pirtûk.... e

2) Aşağıdaki soruları cevaplandırın

Xalîçe li ku ye?

Qelem li ku ye?

Lampe li ku ye?

Navê te çi ye?

Elî lawik e yan keçik e?

Kûçik çi reng e?

Kûçik li ku ye?

Keçik û lawik li ku ne?

Mase li ku ye?

Kürtçede soru cümlesi:

1) Cümplenin başına **ma**, **ka** gibi sözükler getirilerek yapılır:

Ew mala we ye.

Ma ew mala we ye?

Ka te digot ez têm?

2) Cümlede ses düzeni yoluyla. Soru cümlesiinde son heceden önceki bir veya ikinci hecede ses tizlesir:

Ew mala we ye

Ew mala we ye?

Qelem li ser masê ye.

Qelem li ser masê ye?

3) **Kî, çî çawa** gibi soru zamirleri veya sıfatları, basit ve birleşik zarflarla sırasıyla:

Ew kî ye?
Ew çî ye?
Tu çawa yî?
Qelem li ku ye?

V

Di.... da : *Yer bildiren edat*

Belê	: <i>Evet</i>
Erê	: <i>Evet</i>
Na	: <i>Hayır</i>
Dê	: <i>Anne</i>
Bav	: <i>Baba</i>
Law	: <i>Oğlan</i>
Kur	: <i>Oğlan</i>
Keç	: <i>Kız</i>
Heval	: <i>Arkadaş</i>
Çend	: <i>Kaç</i>
Sal	: <i>Yıl</i>
Salinî	: <i>Yaşında</i>
Heye	: <i>Var</i>
Tune	: <i>Yok</i>
Çima	: <i>Neden</i>
Feqîr	: <i>Yoksul</i>
Dewlemend	: <i>Zengin</i>
Dersxane	: <i>Sınıf</i>
Dibistan	: <i>Okul</i>
Mezin	: <i>Büyük</i>
Piçük	: <i>Küçük</i>
Yek	: <i>Bir</i>
Du	: <i>İki</i>
Sê	: <i>Üç</i>
Çar	: <i>Dört</i>
Pênc	: <i>Beş</i>
Şeş	: <i>Altı</i>
Heft	: <i>Yedi</i>
Heyşt	: <i>Sekiz</i>
Neh	: <i>Dokuz</i>
Deh	: <i>On</i>
Yanzdeh	: <i>On bir</i>
Danzdeh	: <i>On İki</i>
Sêzdeh	: <i>On üç</i>
Çardeh	: <i>On dört</i>

Panzdeh	: <i>On beş</i>
Şanzdeh	: <i>On altı</i>
Heftdeh	: <i>On yedi</i>
Heyştdeh	: <i>On sekiz</i>
Nozdeh	: <i>On dokuz</i>
Bîst	: <i>Yirmi</i>
Sî	: <i>Otuz</i>
Çîl	: <i>Kırk</i>
Pêncî	: <i>Elli</i>
Şest	: <i>Altmış</i>
Heftê	: <i>Yetmiş</i>
Heyştê	: <i>Seksen</i>
Nod	: <i>Doksan</i>
Sed	: <i>Yüz</i>
Bîst û yek	: <i>Yirmi bir</i>
Si û çar	: <i>Otuz dört</i>

- Tu Hesen î?
- Belê, ez Hesen im.
- Tu çend salinî yî?
- Ezheyş salinî me.
- Navê bavê te çi ye?
- Navê wî Elo ye.
- Bavê te çend salinî ye?
- Ew çil û pênc salinî ye.
- Xwîşka te heye?
- Belê, heye.
- Xwîşka te piçûk e yan mezin e?
- Xwîşka min mezin e, panzdeh salinî ye.
- Baran kî ye?
- Baran hevalê min e.
- Hûn li ku ne?
- Em li dibistanê ne.
- Eyşan kîye?
- Eyşan hevala min e.
- Eyşan lawîke yan keçike?
- Eyşan keçike.
- Tu jî keçik î?
- Na, ez lawik im.
- Pirtûka te heye?
- Na, tune.
- Çima?
- Em feqîr in.
- Beko jî feqîr e?
- Na ew dewlemend e.
- Çend brayê te hene?
- Du brayê min hene.
- Navê wan ci ye?

- Navê wan Serdar û Gurgîn e.
- Serdar çend salinî ye?
- Ew piçûk e, çar salinî ye.
- Dîya te li kuye?
- Dîya min li mal e.

Sayılar:

- 21 - *Bîst* û yek
- 22 - *Bîstûdu*
- 34 - *Sî* û çar
- 45 - *Çil* û pênc
- 58 - *Pêncî* û heyşt
- 117 - *Sed* û heftdeh
- 364 - *Sê sed* û şêst û çar
- 2928 - *Du hezar* û nehsed û *bîst* û heyşt

Alıştırma

1) Aşağıdaki sayıları okuyunuz:

11, 18, 23, 40, 52, 67, 75, 88, 91, 114, 159, 398, 1219, 35241

2) Aşağıdaki soruları cevaplandırın:

Tu kî yî?
 Tu çend salinî yî?
 Navê bavê te çi ye?
 Dîya te çend salinî ye?
 Çend xwîşkêñ te hene?
 Brayê te tune?
 Eyşan keçîke yan la wîk e?
 Di dersxanê da çend xwendekar hene?
 Çend keçik in, çend lawik in?
 Di dersxanê da çend pençire hene?
 Di mala we da çend ode hene?
 Tu feqîrî yan dewlemend î?
 Baran hevalê te ye?
 Elîf xwîşka te ye?
 Navê bavê te Hesen e?

3) **Di** yer ve zaman bildiren bir edattır, **da** zarfiyla birlikte kullanılır.

Di dersxanê da	: <i>Sınıfta</i>
Di mal da	: <i>Evde</i>
Di salê carê da	: <i>Yilda bir kez</i>
Di meha gulanê da	: <i>Mayıs ayında</i>

Li adeti **Jêr**, **Jor**, **Pêş**, **Nav** vb. yer zarflarıyla birlikte, ya da tek başına kullanılır.

Li nav gund
li gund
li mal
Li pêş malê

VI

DIBISTAN

Gundê me Golan e. Di gundê me da şêst mal hene. Di gund da dibistan jî heye. Dibistana me li nav gund e. Du dersxanên wê hene. Dora dibistanê dar û ber in. Ez di sinifa ewlîn da me. Eyşan jî di sinifa me da ye. Eyşan keçikek jîr e. Em panzdeh keçik û bîst lawik in.

Serdar di mal da ye, ew piçûk e.

Navê dersdarê me Bengîn e. Bengîn merivek baş e.

Di bajaran da dibistan pîr in. Bajar mezin in. gund piçûk in.

Di salekî da 12 meh hene. Di meheki da 30 roj hene. Roj bîst û çar saet in.

Gund	: Köy
Bajar	: Şehir
Jin	: Kadın
Nav	: İçinde
Pir	: Çok
Mêr	: Erkek
Dersxane	: Sınıf
Deqqe	: Dakika
Dar û ber	: Ağaçlık
Jîr	: Çalışkan
Sal	: Yıl
Berx	: Kuzu
Sinif	: Sınıf
Meh	: Ay
Ewlîn	: Birinci
Saet	: Saat
Dor	: Çevre
Xort	: Delikanlı
Meriv	: Kişi
Keç	: Kız

Alıştırma

1) aşağıdaki soruları cevaplandırın:

Navê gundê we çi ye?

Gundê we çend mal e?

Li gundê we dibistan heye?

Hûn di dersxanekê da çend kes in?

Çend xort in, çend keç in?

Dersdarê we kî ye?
Dersdar merivek çawa ye?
Eyşan keç ikekçawa ye?
Li dora dibistana we ci hene?
Di gundê we da dar û ber pir in?
Serdar li dibistanê yê?
Çima Serdar li mal e?
Di salekî da çend meh hene?
Di salekî da çend roj hene?
Di saetekî da çende deqqe hene?

Küçülüm eki

Kürtçede küçülüm eki (**ik**) tır.

Keç-keçik law-lawik jin-jinik berx-berxik
Mêr-mêrik dar-darik kar-karik

Ancak çoğu kez kök kelime ile küçültülmüşü arasında anlam farkı ortadan kalkmıştır. Keçik sözcüğü "küçük kız" anlamına değil de, doğrudan "kız" anlamına kullanılır.

Belirsiz Tanım Harfi

Kürtçede belirsiz tanım harfi (**ek**)tir.

Sal:	Yıl	Salek: Bir yıl (belirsiz bir yıl)
Roj:	Gün	Rojek: Bir gün (belirsiz bir gün)
Meriv:	Adam	Merivek: Bir adam (herhangi bir adam)

Çoğulu (**an**) dır.
Salan, rojan, merivan...

Belli yörelerde çoğul takısı (**în**) dır.
Hesp: Hespîn, çîya: Çîyayîn...
Hawar`da da böyle kullanılmıştır.

VII

DIBISTAN/2

Sibe ye. Rojeke germ û xweş e. Ez diçim dibistanê. Dibistan ji min ra nêzîk e.
Xelîl jî tê dibistanê. Ew ji gundekî din tê. Di gundê wan da dibistan tune.

Dibistan ji wî ra dûr e. Her sibê tê û her êvarê diçe. Bo wî, çûn û hatin gelek bi zehmet e.

Em ji sibê heya êvarê di dibistanê da hînî xwendin û nîvîsandinê dibin. Hînbûn ûzanîn çiqas tiştekî baş e! Merivê nezan di nav tarîyê da ye, der û dora xwe nabîne. Zanîn wek ronahî ye.

Germ	: <i>Sıcak</i>
Xweş	: <i>Hoş, güzel</i>
Çûn (çuyîn)	: <i>Gitmek</i>
Nêzik	: <i>Yakın</i>
Dûr	: <i>Uzak</i>
Hatin	: <i>Gelmek</i>
Êvar	: <i>Aksam</i>
Hînbûn	: <i>Öğrenmek</i>
Xwendin	: <i>Okuma</i>
Nîvîsandin	: <i>Yazma</i>
Din	: <i>Diğer, başka</i>
Sibe	: <i>Sabah</i>
Her	: <i>Her</i>
Gelek	: <i>Oldukça, çok</i>
Zanîn	: <i>Bilgi, bilmek</i>
Tişt	: <i>Şey</i>
Nezan	: <i>Bilmez, cahîl</i>
Tarî	: <i>Karanlık</i>
Der û dor	: <i>Çevre</i>
Dîtin	: <i>Görmek</i>
Na	: <i>Hayır, olumsuzluk ön eki</i>
Ronahî	: <i>Aydınlık, ışık</i>
Xwe	: <i>Kendi</i>
Anîn	: <i>Getirmek</i>
Bo	: <i>İçin</i>

1) **Ji....., ji.....ra**

Li ve **di....**edatları durum belirttikleri halde, bu edat nesneden başlayan bir hareketi belirler.

Li mal	: <i>Evdə</i>
Di mal da	: <i>Evdə</i>
Ji mal	: <i>Evdən</i>

Örnek:

Hesen ji mal tê: *Hesen evdən geliyor.*

Ji.....ra nesne ile bir ilişkiye belirler.

Ji min ra nêzik e	: <i>Bana yakındır.</i>
Ji wî ra dûr e	: <i>Ona uzaktır</i>
Ji te ra baş e	: <i>Senin için iyidir.</i>
Ji min ra tîne	: <i>Bana getiriyor.</i>
Elo ji min ra sêvek anî	: <i>Elo bona bir elma getirdi.</i>

2) Kürtçede, Türkçeden farklı olarak, niteleme sıfatı isimden sonra gelir.

Roja germ : *Sıcak gün*

Rojeke germ: *Sıcak bir gün*

Gundê din : *Diğer köy*

Gundekî din: *Diğer bir köy*

3) **Çûn** (gitmek) **fülinin** şimdiki zaman : |

Ez diçim	Em diçin
Tu diçî	Hûn diçin
Ew diçe	Ew diçin

Olumsuzu:

Ez naçım	Em naçin
Tu naçî	Hûn naçin
Ew naçe	Ew naçin

Hatin (gelmek) **fülinin** şimdiki zaman : |:

Ez têm	Em tên
Tu tê	Hûn tên
Ew tê	Ew tên

Olumsuzu:

Ez nayêm	Em nayên
Tu nayê	Hûn nayên
Ew nayê	Ew nayên

Çûn û hatin: *Gidiş-geliş*

Dîtin (görmek) **fülinin** şimdiki zaman : |:

Ez dibînim	Em dibînin
Tu dibînî	Hûn dibînin

Ew dibîne Ew dibînin

Olumsuzluk biçimini, (di) fil öneki yerine (na) olumsuzu konularak yapılır:

Örnek: Ez nabînim, tu nabînî
Şimdiki zamanın olumsuzluk öneki (na)dır.
İstisnalar: Ez nizanim, ez nikarim.

Bi, bira

Bu edat "birlikte, ile" zanlamını verir.

Bi zehmet : *Zahmetli*
Bi dar û ber: *Ağaçlık, yeşillik*
Bi Elifê ra : *Elif`le birlikte*

Zanin filinin şimdiki zaman i:

Ez dizanim Em dizanin
Tu dizanî Hûn dizanin
Ew dizane Ew dizanin

Olumsuzda di önekinin yerini **ni** alır:

Ez nizanim, tu nizanî, em nizanin.

Xwendin- Nivîsandin:

Ez xwendin û nivîsandinê dizanim.
Em di dibistanê da **hînî** xwendin û nivîsadînê **dibin**.
Xwendin tişte kî baş e.

Xwendin filinin geniş (ve şimdiki) zamanı:

Ez dixwînim Em dixwînin
Tu dixwînî Hûn dixwînin
Ew dixwîne Ew dixwînin

Olumsuzu: Ez naxwînim, tu naxwînî, ew naxwîne, em naxwînin...

Nivîsandin filinin geniş (ve şimdiki) zamanı i:

Ez dinivîsînim Em dinivîsînin
Tu dinivîsînî Hûn dinivîsînin
Ew Dinivîsîne Ew dinivîsînin

Olumsuz: Ez nanivîsînim, tu nanivîsînî....

Ödev: Xwendin, nivîsandin, zanîn, dîtin, çûyîn, hatin fiillerinden cümleler yapın.

VIII

MALA ELO

Mala me li gund e. Bavê min cotkarî dike. Navê bavê min Hesen e, dîya min Eyşan e. Sê birayên min û du xwîşkên min hene. Erdê me tune. Em feqîr in. Bavê min û birayên min yên mezin di zevî û rezên axê da dixebeitin. Axa dewlemend e. Qonaxek wî ya mezin heye. Qonax du qat e, bilind e; pençirên wê fireh in. Qonax di nav baxçekî mezin da ye. Çarmedorê bêxçe dîwarek bilind e.

Zaroyêñ axê di vî baxçeyî da dilizin, sêvan û hêrûg û tirî dixwin.

Mala me piçûk e, mîna pîna mirîşkan e. Em di nav da tevî ker û golikên xwe dimînin.

Sêv û hêrûgêñ me tunin.

Kar	: <i>İş</i>
Cot	: <i>Çift</i>
Cotkar	: <i>Çiftçi</i>
Cotkarî	: <i>Çiftçilik</i>
Erd	: <i>Toprak</i>
Zevî	: <i>Tarla</i>
Rez	: <i>Bağ</i>
Xebat	: <i>Çalışma</i>
Qonax	: <i>Konak</i>
Qat	: <i>Kat</i>
Bilind	: <i>Yüksek</i>
Nizm	: <i>Alçak</i>
Fireh	: <i>Geniş</i>
Teng	: <i>Dar</i>
Tirî	: <i>Üzüm</i>
Çarmedor	: <i>Dört yan, çepeçevre</i>
Lîstin	: <i>Oynamak</i>
Hêrûg	: <i>Erik</i>
Xurek	: <i>Yemek (isim)</i>
Pîn	: <i>Kümes, kulübe</i>
Mirîşk	: <i>Tavuk</i>
Ker	: <i>Eşek</i>
Golik	: <i>Dana</i>
Mayîn	: <i>Kalmak</i>
Kirin	: <i>Yapmak</i>

Çîya : Dağ
Xwendekar: Öğrenci

Kirin filinin şimdiki zamanı::

Ez dikim Em diken
Tu dikî Hûn diken
Ew dike Ew diken

Olumsuzu:

Ez nakim, tu nakî, ew nake, em nakin....

Xebitîn filinin şimdiki zamanı::

Ez dixebeitim Em dixebeitin
Tu dixebeitî Hûn dixebeitin
Ew dixebite Ew dixebeitin

Olumsuzu:

Ez naxebitim, tu naxebitî...

Alıştırma:

Tu çi karî dikî?
Ez xwendekar im.
Bavê te çi karî dike?
Ew cotkar e cotkar - cotkarî
Dersdar çi karî dikê? dersdar - dersdarî
Ew dersdarî dike.
Karê axê çi ye? axa - axatî
Ew axatî dike, naxebite.

Birayê min : Kardeşim
Birayê min yê mezin : Büyük kardeşim
Birayên min : Kardeşlerim
Birayên min yên mezin : Büyük kardeşlerim

Xwîşka min : Kız kardeşim
Xwîşka min ya piçûk : Küçük kız kardeşim
Xwîşkên min : Kız kardeşlerim
Xwîşkên min yên piçûk: Küçük kız kardeşlerim

Örnekler:

Hevalê min yê delal
Qelema min ya reş

Mala me ya piçûk
Qonaxa axê ya mezin
Sêvên me yên sor
Baxçeyê wan yê fireh
Darêن wan yên bilind

Konuşma dilinde genellikle kısaltmalı biçimler kullanılır:

Hevalê min ê delal
Qelema min a reş
Darêن wan ên bilind

Lîstin (leyîstin) fiilinin çimdiki zamanı:

Ez dilîzim Em dilîzin
Tu dilîzî Hûn dilîzin
Ew dilîze Ew dilîzin

Olumsuzu:

Ez nalîzim, tunalîzî, ew nalîze, em nalîzin...

Xwarin:

Ez dixwim Em dixwin
Tu dixwî Hûn dixwin
Ew dixwe Ew dixwin

Olumsuzu:

Ez naxwim, tu naxwî, ew naxwe, em naxwin....

Mayîn:

Ez dimînim Em dimînin
Tu dimînî Hûn dimînin
Ew dimîne Ew dimînîn

Olumsuzu:

Ez namînim, tunamînî....

Aşağıdaki soruları cevaplandırın:

Çend bira û çend xwîşkêن Elo hene?
Mala Elo li ku ye?

Bavê Elo çi karî dike?
Ew feqîr in yan dewlemend in?
Axa çîma dewlemend in?
Qonaxa Elo heye?
Mala wan çawa ye?
Dê û bavê Elo li ku dixebeitin?
Qonaxa axê di nav çi da ye?
Di bêxçe da çi dar hene?
Çarmedorê bêxçe çi ye?
Mala Elo tevî çi dimînin?
Sêv û hêrugên mala Elo hene?
Mala we li gund e yan bajêr e?
Mala we piçûk e yan mezin e?
Çîya bilind in yan nizm in?
Kî sêv û hêrûgan dixwin?

Aşağıdaki cümleleri soru cümlesi haline getirin:

Örnek:

Navê bavê Elo Hesen e.
Navê bavê Elo çi ye?

Sê birayêñ Elo hene.
Bavê Elo cotkarî dike.
Ew di zevî û rezê axê da dixebeitin.
Qonaxa axê mezin e, piçûk nine.
Mala me li bajêr e.
Bajar mezin e.
Çarmedorê gund rez e.
Dora qonaxê baxçe ye.
Pençirêñ mala me fireh in.
Mala Elo teng e, ne fireh e.
Elîf tirî dixwe.

Ödev:

Kirin, xebitîn, lîstin, xwarin, mayîn fiillerinden üçer cümle kurun.

Çêlekek me, çar mîh û sê bizinê me hene. Dayik wan didoşe û şîrê wan dike
mast. Ji mast rûn û penîr çêdike

Em zaro, têrî xwe şîr û mast, rûn û penîr naxwin. Ji ber ku bavo wan dibe li bajêr difroşe, ji me ra tişt-mişt dikire.

Kerek me jî heye, Bozê. Em genim û ceh lê bardikin û dibin êş. Aş li jêrî gund e, aşê avê ye.

Xwarina me, piranî, nan û dew, nan û sawar e. Pîvazên me jî kêm nabin. Çend mirîşkên me jî hene; ew hêkan dikin. Lê bavo, pircaran wan jî dibe, difroşe.

Ez jî goşt pir hezdikim, lê em salê carê yan du caran goşt dixwin; kîngê pezê cîra ne kî nexwêşdibe...

Ga	: <i>Öküz</i>
Çelek	: <i>Inek</i>
Mîh	: <i>Koyun</i>
Bizin	: <i>Keçi</i>
Dotin	: <i>Sağmak</i>
Şîr	: <i>Süt</i>
Mast	: <i>Yoğurt</i>
Rûn	: <i>Yağ</i>
Penîr	: <i>Peynir</i>
Kirin	: <i>Yapmak</i>
Têr	: <i>Tok</i>
Têrî xwe	: <i>Doyunca</i>
Nan	: <i>Ekmek</i>
Dew	: <i>Ayran</i>
Ji ber ku	: <i>Çünkü</i>
Kêm	: <i>Eksik</i>
Birin	: <i>Götürmek</i>
Frotin	: <i>Satmak</i>
Genim	: <i>Buğday</i>
Ceh	: <i>Arpa</i>
Vexwarin	: <i>İçmek</i>
Bar	: <i>Yük</i>
Barkirin	: <i>Yüklemek</i>
Aş	: <i>Değirmen</i>
Piranî	: <i>Çuğunluk</i>
Çêkirin	: <i>Meydana getirmek, yapmak</i>
Sawar	: <i>Bulgur</i>
Hêk	: <i>Yumurta</i>
Ard	: <i>Un</i>
Ticar	: <i>Tüccar</i>
Pircaran	: <i>Çoğu kez</i>
Goşt	: <i>Et</i>
Hezkirin	: <i>Sevmek</i>
Pez	: <i>Koyun-keçi</i>
Ber	: <i>Ön, ürün</i>
Av	: <i>Su</i>
Cîran	: <i>Komşu</i>
Nexwêş	: <i>Hasta</i>
Anîn	: <i>Getirmek</i>

Tış	: Eşya, şey
Tış -miş	: Birşeyler
Hoste	: Usta
Îro	: Bugün
Pîvaz	: Soğan

Dotin fīlinin geniş (ve şimdik) zamanı:

Ezdidoşım Em didoşın
 Tu didoşî Hûn didoşın
 Ew didoşe Ew didoşın

Elîf mangê didoşe
 Dayîk bizinê didoşe
 Em diçin pêz didoşin.

Olumsuzu:

Eznadoşım, tu nadoşî, ew nadoşe, em nadoşin...

Kirin (Yapmak) fīlinin geniş (ve şimdik) zamanı

Ez dikim Em diken
 Tu dikî Hûn diken
 Ew dike Ew diken

Mirîşk hêk diken
 Dayîk şîrdike mast
 Aş genim dike ard

Olumsuzu:

Ez nakim, tu nakî, ew nake, em nakin....

Çekirin (yapmak, maydana getirmek, onarmak) fīlinin geniş (ve şimdik) zamanı:

Ez çêdikim Em çêdikin
 Tu çêdikî Hûn çêdikin
 Ew çêdike Ew çêdikin

Dayîk ji çîr rûn û penîr çêdike.
 Em ji hêkan xwarinê çêdikin.
 Hoste diwêr çêdike.

Olumsuzu:

Ez çênakim	Em çênakin
Tu çênakî	Hûn çênakin
Ew çênake	Ew çênakin

Birin (götürmek) fiilinin geniş (ve şimdik) zamanı:

Ez dibim	Em dibil
Tu dibî	Hûn dibil
Ew dibe	Ew dibil

Bavo rûn û penîr dibe bajêr.
Ez pêz dibim çîya.
Ew genim û cêh dibil êş.

Olumsuz:

Ez nabim, tu nabî, ew nabe, em nabin...

Frotin (satmak) fiilinin geniş (ve şimdik) zamanı:

Ez difroşim	Em difroşin
Tu difroşî	Hûn difroşin
Ew difroşe	Ew difroşin

Bavo rûn, penîr û hêkan difroşe.
Axa genim difroşe.
Ticar solan û cêw difroşin.

Olumsuzu:

Ezna froşim, tu na froşî...

Kirin (satın almak) fiilinin geniş (ve şimdik) zamanı

Ez dikirim	Em dikirin
Tu dikirî	Hûn dikirin
Ew dikire	Ew dikirin

Olumsuzu:

Ez nakirim, tu nakirî...

Em şêkir û çayê dikirin.
Bajarî avê dikirin.
Elo, qelem û defterên xwe dikire.
Perê min tune, ez goşt nakirim.

Xwarin û vexwarin

Kîngê ez birçî dibim, nan dixwim; kîngê tî dibim, avê vedixwim. Meriv tim dixwe û vedixwe.

Nan, hêk, goşt, tirî, rûn û penîr têñ xwarin. Av, şîr, dew, şerav, çay û qehwe têñ vexwarin. Cixare tê kişandin. Bavê min cixarê dikişîne. Ez piçûk im cixarê na kişînim.

Xwarina feqîran nan û dew e. Xwarina dewelemendan tore-tore ye. Perê wan pîr e, ew têri xwe rûn û hungiv, goşt, fêkî û şîranî dixwin.

Birçî	: Aç
Tî	: Susuz
Cixare	: Sigara
Kişandin	: Çekmek
Qahwe	: Kahve
Bar	: Yük
Mêvan	: Misafir
Şerav	: Şarap
Tore-tore	: Çeşit-çeşit
Hungiv	: Bal
Şîra nî	: Tatlı
Makîne	: Makîna
Gundî	: Köylü
Tîş	: Ekşi

Barkirin

Em kera xwe bardikin dibin êş.

Cîranê me fêkîyên xwe li makînê bardikin dibin bajêr.

Dewlemend barê xwe li feqîran bardikin.

Hezkirin

Ez ji xwendinê hezdikim.

Dersdarê me ji min gelek hezdike, ji ber ku ez xweş dixebeitim.

Tu ji goşt pîr hezdikî?

Gundî ji axê heznakin, ew ne merivek baş e.

Kurd ji pîvazê gelek hezdikin.

Ne olumsuzu, bir sıfattan önce gelirse onu olumsuz yapar:

Ew merivek baş e.

Ew merivek ne baş e.

Tîş şîrîn e, ne tîş e.

Dew ne şîrîn e, tîş e.

Olumsuzlama **nine** ile de yapılır.
Dew şîrîn nine.

Ödev:

- 1) Dotin, çêkirin, birin, frotin, kirin, barkirin, hezkirin fiillerinden üçer cümle kurunuz.
- 2) Bilind, nizm, fireh, teng, jér jor, şîrîn, tîş sözcükleriyle olumlu ve olumsuz cümleler kurun.

Vexwarin

Ez tî me, avê vedixwim.
Zarö, çîma şîrvenaxwe?
Tu dêw vedixwî?
Mêvan çay û qehwê vedixwin.

Kışandin

Ker barê xwe dikişîne dibe êş.
Tu cixarê dikişînî?
Na xêr, ez cixarê nakişînim.

Ödev:

Vexwarin, xwarin ve kışandin fiillerinin geniş zaman çekimini yapın ve cümle içinde kullanın.

Bûn (olmak) fiilişinin şimdiki (ve geniş) zamanı:

Ez dibim Em dibin
Tu dibî Hûn dibin
Ew dibe Ew dibin

Olumsuzu:

Eznabim, tu nabî, ew nabe, em nabin...

Not:

- 1) **Bûn** (olmak) fiilişinin şimdiki (ve geniş) zamanı, **birin** fiilişinin şimdiki (ve geniş) zamanıyla aynıdır.
- 2) **Bûn** fiilişinin Türkçede "dır", "idiler" takılarının işlevini gören Kürtçedeki da ha önce gördüğümüz "**bûn**" fiiliyle karıştırmayalım.

Örnek:

1. Bûn fiiline örnek:
Peznexweş dibe: Koyun hasta olur.
Pîvaz kêm nabe: Soğan eksik olmaz.

2. Bûn fiiline örnek:

Ez im : Benim
Ez bûm : Ben idim
Ew pîvaz e : O soğandır
Ew pîvaz bû: O Soğandı.

X

DEMÊN SALÊ

Demên salê çar in: Bihar, havîn, payîz û zivistan.

Bihar xweş e. Roj erdê germ dike. Dar û ber hêşîn dibin. Li baxçan, çolan û çîyan ku'lîkên rengîn vedibin. Mîh û bizin, kar û berx, hesp û ker li ser mîrgên kesk diçêrin. Ji herderê dengê çivîkan tê bihîstin. Cotkar cotê biharê dajon, koçer ber bi çîyan diçin.

Havîn germ e. Ceh û genim li zevîyan zer dibin. Fêkî li daran digêhin. Cotkar û karker li zevîyan û baxçan dixebeitin, wan komdikin. Havîn bi bîhn û bereket e. Payîz ku tê, germa rojê her diçe kêm dibe. Baran dest pê dike. Pelên daran zer dibin û deweşin. Li mîrgan gîya tê çinîn. Koçer ber bi deştan vedigerin. Gundî sawar û ardê xwe dikin cî; gîya û êzingên xwe komdikin, dikin lod. Dibistan vedibin û zaro diçin dibistanê.

Zivistan sar e. Berf dibare û erdê dipêçe. Av qeşa dûire. Pez dikeve hundir. Di malan da sowe dişewitin. Li der bayê sar dike víze-víz, li derî û pençiran dixe. Li ser berfê gur, rovî û kewroşk li xwarinê digerin. Zaro li ber derîyan goyê berfê dilîzin.

Ku bihar hat serma diç e, berf dihele, erd hişyardibe û dinê ji nuh va şen dibe. Demên salê hemû jî xweş in.

Demên salê: Mevsimler

Dem	: Dönem, süre
Bihar	: Bahar
Havîn	: Yaz
Payîz	: Sonbahar
Zivistan	: Kış
Çol	: Kir
Ku'lîk	: Çiçek
Kar	: Oğlak
Berx	: Kuzu
Hesp	: At
Mîrg	: Çayır
Çêrîn	: Otlamak
Çivîk	: Kuş

Deng	: Ses
Bihîstin	: <i>Duymak</i>
Ajotin	: <i>Çift sùrmek (ekmek)</i>
Koçer	: <i>Göcebe</i>
Komkirin	: <i>Toplamak</i>
Nu	: <i>Yeni</i>
Gihan	: <i>Yetişme, Olgunlaşma</i>
Bîhn	: <i>Koku</i>
Bereket	: <i>Bereket</i>
Her diçe	: <i>Gittikçe</i>
Baran	: <i>Yağmur</i>
Qeşa	: <i>Buz</i>
Girtin	: <i>Almak</i>
Ketin	: <i>Düşmek</i>
Sowe	: <i>Soba</i>
Lêxistin	: <i>Vurmak, çarpmak</i>
Dest pê kirin	: <i>Başlamak</i>
Pel	: <i>Yaprak</i>
Weşîn	: <i>Dökülmek</i>
Çinîn	: <i>Biçmek</i>
Deşt	: <i>Ova</i>
Helîn	: <i>Erimek</i>
Hişyar bûn	: <i>Uyanış</i>
Hêşîn bûn	: <i>Yeşermek</i>
Vegerîn	: <i>Dönmek</i>
Bi cî kirin	: <i>Yerlestirmek</i>
Gîya	: <i>Ot</i>
Êzing	: <i>Odun</i>
Lod	: <i>Yığın</i>
Vebûn	: <i>Açılmak</i>
Sar	: <i>Soğuk (sifat)</i>
Serma	: <i>Soğuk (isim)</i>
Şenbûn	: <i>Şenlenmek</i>
Berf	: <i>Kar</i>
Barîn	: <i>Yağmak</i>
Pêçandin,	: <i>Sarmak</i>
(pêçîn)	
Şewîfîn	: <i>Yanmak</i>
Şewitandin	: <i>Yakmak</i>
Ba	: <i>Rüzgar</i>
Gur	: <i>Kurt</i>
Rovî	: <i>Tilki</i>
Kewroşk	: <i>Tavşan</i>
Gerîn	: <i>Dolaşmak</i>
Lê gerîn	: <i>Aramak</i>
Go	: <i>Top</i>
Dinê	: <i>Dünya</i>
Hemû	: <i>Hepsi</i>

Tüm basit filerin emir halı başa **bi** eklenerek yapılır.

Çûn	: <i>Biçe</i>
Xwendin	: <i>Bixwîne</i>
Nivîsandin	: <i>Binivîse</i>
Zanîn	: <i>Bizane</i>
Xebitîn	: <i>Bixebite</i>
Lîstin	: <i>Bilîze</i>
Xwarin	: <i>Bixwe</i>
Kirin	: <i>Bike</i>
Mayîn	: <i>Bimîne</i>
Dotin	: <i>Bidosê</i>
Pêçan	: <i>Bipêçe</i>
Girtin	: <i>Bigire</i>
Şewîfîn	: <i>Bışewite</i>
Birin	: <i>Bibe</i>
Frotin	: <i>Bifroşe</i>
Kirîn	: <i>Bikire</i>
Kışandîn	: <i>Bikişîne</i>
Bûn	: <i>Bibe</i>
Çêran	: <i>Biçere</i>
Bihîstîn	: <i>Bibihîse</i>
Weşîn	: <i>Biweşe</i>
Çinîn	: <i>Biçine</i>
Barîn	: <i>Bibare</i>
Ketîn	: <i>Bikeve</i>
Gerîn	: <i>Bigere</i>

Eğer mastar sesli harfle başlıyorsa:

Ajotin	: <i>Bajo</i>
Anîn	: <i>Bîne</i>

Bileşik filer

Kürtçede iki grup bileşik fil vardır:

Birinci grup bileşik filer, basit filerin başına önekler konarak oluşturulur.

Komkirin, çêkirin, vexwarin, vegerîn, vebûn.

Ikinci grup bileşik filer bir isim ya da sıfat ile, bir basit filden oluşurlar:

Ava kirin (inşa etmek, imaretmek)

Rast kirin (düzeltemek, kurmak)

Hîn bûn

Hişyar bûn

Şen bûn

Edatların yardımıyla yapılan, filler:

Lê xistin (li wê xistin)

Lê gerîn (li wê gerîn)

Lê bar kîrin

Jê hez kîrin

Basit fillerde şimdiki (ve geniş zaman) çekimi:

Mastar

Çûn
(çûyîn)

Emir

Biçe

Şimdiki zaman

Ez diçim
Tu diçî
Ew diçé
Em diçin
Hûn diçin
Ew diçin

Takılar

di...im
diî
di.....e
di....in
di....in
diin

Bu kuralın bazı istisnaları da vardır.

Örnek

Mastar

Anîn

Emir

Bîne

Şimdiki zaman

Ez tînim
Tu tînî
Ew tîne
Em tînin
Hûn tînin
Ew tînin

Takılar

tî ...im
tî....î
tî....e
tî...in
tî...in
tî....in

Hatin

Were

Ez têm
Tu tê
Ew tê
Em têñ
Hûn têñ
Ew têñ

Olumsuzu:

Ez tînim - Ez nayînim

Ez têm - Ez nayêm

Mastar

Komkirin

Emir

Kombike

Şimdiki Zaman

Ez komdikim
Tu komdikî
Ew komdike

Jê hez kîrin	Jê hez bike	Em komdikin Hûn komdikin Ew komdikin
		Ez jê hez dikim Tu jê hez dikî Ew jê hez dike Em jê hez dîkin Hûn jê hez dîkin Ew jê hez dîkin

Etkin - edilgen fiil

Meriv rojêñ biharê dengê çivîkan dibihîse. Rojêñ biharê dengê çivîkan tê bihîstin.

Hesen nîn dixwe.
Nan tê xwarin.

Edilgen cümle **hatin** yardımcı fiiliyle yapılır.

Nan	tê	Xwarin
Nesne	yardimci fiil	mastar

Alıştırma:

Aşağıdaki cümleleri edilgen yapın.

Cotkar cotê biharê dajon
Gundî li mîrgan gîyê dicinîn
Zaro fêkîyan komdikin
Payîzan gundî êzing û gîya lod dîkin
Zivistanan zaro goyê berfê dilîzin
Meriv avê û dew vedixwe, cixarê dikişîne
Ku perê merivan pir be, meriv têrî xwe rûn û penîr, şîr û goşt, şîranî û fêkîyan dixwe.

Ber bi.....:..... e doğru

Zarok ber bi mal diçe
Biharî, koçer ber bi çîyan dicin
Payîzî, koçer berbi deşan vedigerin.

Dest pê kîrin

Baranê dîsa dest pê kir.
Kîngê dibistan vedibe, zaro dest bi xwendinê dikin.
Ber bi zivistanê serma dest pê dike.
Hesen! Îro dinya xweş e, dest bi xebatê bike.

Allıştırma:

Aşağıdaki soruları cevaplandırın.

- 1) Demên salê çend in?
- 2) Bihar çawa ye?
- 3) Biharî roj çî dike?
- 4) Biharî dar û ber çi dibin?
- 5) Ku'lîk li ku vedibin?
- 6) Tu dengê çivîkan dibihîsî?
- 7) Mêrg çi reng in?
- 8) Biharî ceh û genin çi reng in?
- 9) Ceh û genim, havînî dibin çi reng?
- 10) Cotkar havînî çi dikin?
- 11) Havîn çawa ye?
- 12) Payîzî germa rojê çi dibe?
- 13) Baran kîngê dest pê dike?
- 14) Serma kîngê dest pê dike?
- 15) Berf kîngê dibare?
- 16) Av kîngê qeşa digire?
- 17) Havînî av qeşa digire?
- 18) Payîzî pelên daran çi dibin?
- 19) Gundî sawar û ardên xwe çi dikin?
- 20) Gundî êzing û gîyê çi dikin?
- 21) Ku dibistan vebû zaro çi dikin?
- 22) Zaro ji berfê çi çêdikin?
- 23) Zivistanî mal çawa germ dibin?
- 24) Di mala we da sowe heye?
- 25) Berf erdê çi dike?
- 26) Zivistanî pez li çîyan e yan li gundan e?
- 27) Zivistanî gur, rovî û kewroşk çi dikin?
- 28) Gургoшt дiквиn?
- 29) Hesp goşt dixwin?
- 30) Ku dîsa bihar hat çi dibe?

Bihar.....biharî (li biharê)

Payîz.....payîzî (li payîzê)

Zivistan.....zivistanî (li zivistanê)

Biharan: Baharları

Zivistanan: Kışları

XI

XELÎL Û AZAD

- Rojbaş, Xeîl!
- Rojbaş, Azad!
- Mala we li bajêr e?
- Na, em li gund rûdinin.
- Bavê te çi karî dike?
- Bavê min cotkar e.
- Tu ji xwendinê hez dikî?
- Belê, zehf hez dikim.
- Xwîşka te jî heye?
- Belê heye.
- Navê wê çi ye?
- Gulîzar e.
- Ew jî diçê dibistanê?
- Na, ew neçe.
- Çima?
- Bavo dibêje, "tu bixwîne bes e..."
- Erdê we heye?
- Na, em erdê axê da dixebeitin.
- Hûn pêz xwedî dikin?
- Belê, lê pezê me kêm e.
- Çima?
- Mêrg û zevî hemû yê axê ne.
- Gundê we li deştê ye, yan li çiyê ye?
- Ciye gundê me deşt e, lê çiya jî nêzik in.
- Zivistanî berf dibare?
- Belê, zehf dibare. Rê hemû têne girtin.
- Tu mala me nas dikî?
- Belê nas dikim.
- Sibê keremke, were mala me. Em bi hevra dersa xwe dixwînin.
- Bavê te tiştekî nabêje?

- Çima? Bavê min ji hevalê min hez dike.
- Bavê te çi karî dike?
- Karker e, di pavlîkê da dixebite.
- Pavlîke mezin e?
- Belê, tê da pênc sed karker dixebeitin.
- Pavlîke ya wan e?
- De hal... Ya yekî dewlemend e. Li gund axa, li vir jî patron ango sermîyandar hene. De Xelîl, êdî dereng e, ez diçim. Sibê were ha!
- Belê, têm.
- Niha xatirê tel!
- Ser çavan!

Rûniştin	: <i>Oturmak ikamet etmek</i>
Zehf	: <i>Çok</i>
Gotin	: <i>Söyleme</i>
Bes	: <i>Yeter</i>
Xwedî kirin	: <i>Beslemek</i>
Rê	: <i>Yol</i>
Girtin	: <i>Tutmak</i>
Nas kirin	: <i>Tanımak</i>
Keremke!	: <i>Buyur!</i>
Hevra	: <i>Birlikte</i>
De ha!	: <i>Nerede!...</i>
Sermîyandar	: <i>Burjuva</i>
Herdu	: <i>İkisi</i>
Heval	: <i>Arkadaş</i>
Pavlîke	: <i>Fabrika</i>
Patron	: <i>Patron</i>
Dereng	: <i>Geç</i>
Zû	: <i>Erken</i>
Êdî	: <i>Artık</i>
Sibe	: <i>Yarın</i>
Xatirê tel!	: <i>Hoşçaka!</i>
Niha	: <i>Şimdî</i>
Ser çavan	: <i>Güle güle</i>
Çav	: <i>Göz</i>
Kursî	: <i>Kürsü, Sandalye</i>

Hebûn (malik olmak) filinin şimdiki (ve geniş) zamanı:

Min heye
Te heye
Wî, wê heye
Me heye
We heye
Wan heye

Çoğul: Min, te, wî, wê, me, we, wan hene.

Olumsuz: tune, tunin.

Xwîşka min heye
Mala wan heye
Darêن we hene
Kulîlkêن wê hene

Görüldüğü gibi hebûn fiili 2. grup zamirlerle kullanılır.

Rûniştin

- 1) Keremke, rûne!
Ew li ser kursî rûdine.
- 2) Hûn li ku rûdinin? (Mala we li ku ye?)
Em li Diyarbekrê rûdinin.

Kurala uygun fiiller ve kurala uymayan fiiller:
Kürtçede bütün fiiller mazi zamanlarında kurala uygundurlar.
Bazı **filler** emir, **şimdiki zaman** ve **gelecek zaman** kipleinde kurala uygunluk göstermezler. Bunlara kurala uymayan fiiller denir.

1) Kurala uygun fiiller:

Mastar	Kök	Emir	Şimdiki zaman
Çinîn	Çinî	Biçine	Diçinim
Gerîn	Gerî	Bigere	Digerim
Kirîn	Kirî	Bikire	Dikirim
Nivîsîn	Nivîsî	Binivîse	Dinivîsim
Pêçan	Pêça	Bipêçe	Dipêçim
Gihan	Giha	Bigihê	Dighêm
Çûn	Çû	Biçe	Diçim
Zanîn	Zanî	Bizane	Dizanim

2. Grup:

Girtin	Girt	Bigire	Digirim
Bijartin	Bijart	Bibijêre	Dibijêrim
Hejmartin	Hejmart	Bihêjmêre	Dihejmêrim
Givaştin	Givaşt	Bigivêse	Digivêsim
Parastin	Parast	Biparêze	Diparêzim

Bijartin : *Seçme*
Hejmartin : *Saymak*

3: Grup:

Çêrandin	Çêrand	Biçêrîne	Diçêrînim
Helandin	Heland	Bihelîne	Dihelînim
Kışa ndin	Kışa nd	Bikşîne	Dikişînim
Nivîsandin	Nivîsand	Binivîsîne	Dinivîsînim
Tirsandin	Tirsand	Bitirsîne	Ditirsînim

2. Kurala uymayan fiiller:

1. Grup: Bu grup fiillerin emir halinin oluşumu belki bir kurala uymaz ama şimdiki ve gelecek zaman kiplerinin çekimi kurala uyar.

Örnek:

Mastar	Kök	Emir	Şimdiki zaman
Dotin	Dot	Bidoşe	Didoşim
Jîn	Jî	Bijî	Dijîm
Ajotin	Ajot	Bajo	Dajom
Gotin	Got	Bibêje	Dibêjim
Kirin	Kir	Bike	Dikim
Birin	Bir	Bibe	Dibim
Xwarin	Xwar	Bixwe	Dixwim

2. Grup: Bu grup fiillerde emir halı ya şimdiki zaman, ya da hem şimdiki hem de gelecek zaman kiplerinin çekimini sağlamaz.

Örnek:

Mastar	Kök	Emir	Şimdiki zaman
Anîn	Anî	Bîne	Tînim
Hatin	Hat	Were	Têm

Bileşik fiillerin çekimi, bu bileşke deki fiillere göre olur.

Örnek:

Mastar	Kök	Emir	Şimdiki zaman
Gerîn	Gerî	Bigere	Digerim
Vegerîn	--	Vegere	Vedigerim
Kirin	Kir	Bike	Dikim
Çêkirin	-	Çêbike	Çêdikim
Xwarin	Xwar	Bixwe	Dixwim
Vexwarin	-	Vexwe	Vedixwim

Gotin fiilinin şimdiki (ve geniş) zamanı:

Ez dibêjim Em dibêjin
Tu dibêjî Hûn dibêjin
Ew dibêje Ew dibêjin

Olumsuzu: Ez nabêjim, tu nabêjî....

Alıştırma:

Aşağıdaki soruları cevaplandırın.

Mala Xelîl li bajêr e?
Bavê Xelîl ci karî dike?
Navê xwîşka Xelîl ci ye?
Gulîzar diçe dibistanê?
Mala Xelîl çîma pez kêm xwedî dikin?
Tu li gund rûdinî yan li bajêr?
Agiîçîya ye, yan deşt e?
Li welatê we berf dibare?
Zivistan sar e, yan germ e?
Navê hevalê te ci ye?
Tu ji hevalê xwe hez dikî?
Bavê Azad ci karî dike?
Li vî bajarî pavlike hene?
Karker ci dikin?
Cotkar ci dikin?
Xelîl hevalê kê ye?
Ew herdu heval bi hevra ci dikin?

XII

ŞEV Ü ROJ

Dema berbangê ye. Rojhilat sor dike. Dinê hêdî-hêdî ronak dibe û roj derdikeve. Hîv û stêr winda dibin.

Gundî û bajarî ji xewê radibin. Di gundan da ji pixêrîgan dû bilind dibe. Kewanî taştê çêdikin. Şivan pez ber bi çolan û zozanan dibin. Cotkar diçin bistan û zevîyan.

Di bajaran da jî hemû xebatkar ji mal derdikevin diçin ser karê xwe. Hewa her diçe germ dibe. Wexta nîvro xelk navroya xwe dike. Êvarê xebat diqedede û xelk vedigere mala xwe. Roj diçe avan. Dinê tarî dibe. Li êzmîn bi

hezaran stêr xuya dikin û dibiriqin. Hin şevan hîv dibe û dinê ronak dike. Lê germiya hîvê tune û ronahîya wê mîna rojê ne xurt e.
Pişti şîvê gundî zû radizên. Ji ber ku, ew sibê zû radibin. Bajarî şevan dereng radizên û dereng xew da diçin.
Roj bîst û çar saet in; nîvî roj e, nîvî şev e. Havînî roj dirêj in, şev kurt in; zivistanî roj kurt in, şev dirêj in. Salê du caran, di 21`ê Adarê û 21`ê İlonê da şev û roj qasî hev in, her yek 12 saet in.

Berbang	: <i>Şafak</i>
Rojhilat	: <i>Doğu</i>
Roj	: <i>Gün, gündüz, güneş</i>
Ronak	: <i>Aydınlık</i>
Derketin	: <i>Çıkmak</i>
Hîv	: <i>Ay</i>
Stêr	: <i>Yıldız</i>
Xew	: <i>Uyku</i>
Rabûn	: <i>Kalkmak</i>
Pixêrig	: <i>Baca</i>
Dû	: <i>Duman</i>
Kewanî	: <i>Ew kadını</i>
Taşî	: <i>Kahvaltı</i>
Şivan	: <i>Çoban</i>
Zozan	: <i>Yayla</i>
Bistan	: <i>Bostan</i>
Xebakar	: <i>Emekçi</i>
Hewa	: <i>Hava</i>
Xuya kirin	: <i>Görünmek</i>
Wext	: <i>Zaman</i>
Nîvro	: <i>Öğlen</i>
Xelk	: <i>Halk</i>
Navro	: <i>Öğle yemeği</i>
Qedandin	: <i>Bitirmek</i>
Rojava	: <i>Batı</i>
Hîn	: <i>Henüz</i>
Winda bûn	: <i>Kaybolmak</i>
Winda	: <i>Kayıp</i>
Nêrîn	: <i>Bakmak</i>
Gazî kirin	: <i>Seslenmek</i>
Nîsan	: <i>Nisan</i>
Gulan	: <i>Mayıs</i>
Pelg	: <i>Yaprak</i>
Tarî	: <i>Karanlık</i>
Ezman	: <i>Gökyüzü</i>
Hezar	: <i>Bin</i>
Hema	: <i>Hemen</i>
Biriqîn	: <i>Parlamak</i>
Xurt	: <i>Güçlü</i>
Pişti	: <i>Sonra</i>

Şîv	: Akşam yemeği
Razan	: Uyumak
Ji ber ku	: Çünkü
Xew da çûn:	<i>Uyumak</i>
Ji xew rabûn :	<i>Uyanmak, kalkmak</i>
Hişyar bûn :	<i>Uyanmak</i>
Nîv	: Yarım
Dirêj	: Uzun
Kurt	: Kısa
Adar	: Mart
Îlon	: Eylül
Qasî	: Kadar
Qasî hev	: Birbiri kadar
Her yek	: Herbiri
Hin	: Bazi
Paşîv	: Yatsı sırasında yenen yemek

Rojhilat - Rojava

Dema sibê roj li ku ye? Li rojhilatê ye.
 Dema êvarê roj li ku ye? Li rojava ye.
 Dema berbangê rojhilat sor dike, lê rojava hîn tarî ye.
 Roj hilatin - Roj çûn avan
 Sibe ye, roj hiltê (roj derdikeve)
 Êvar e, roj diçe avan.

Navro kirin, şîv kirin, taştî kirin

Germ	: Sıcak	Bilind	: Yüksek
Germî	: Sıcaklık	Bilindî	: Yükseklik
Şînîn	: Tatlı,	Şîvan	: Çoban
Şînînî	: Tatlı şeyler	Şîvanî	: Çobanlık

Kürtçede sıfat ve isimlere eklenen (î) harfiyle yeni isimler türetilir.

Örnek:

Cotkar - Cotkarî	Nêzîk - Nêzîkî
Fireh - Firehî	Hêşîn - Hêşînî
Kurt - Kurtî	Dereng - Derengî
Karker - Karkerî	Dirêj - Dirêjî
	Feqîr - Feqîrî

Razan - Rabûn

Xew da çûn - Ji xew rabûn

Xelîl êvarê zû radizê û xewda diçe.

Azad dereng radizê

- Xewa te tê?
- Na, xewa min nayê.
- Tu kîngê radizê?
- Ez her şev saet 10`an da radizêm. Lê tu?
- Ez tim saet 9`an da radizêm û hema xew da diçim.
- Kingê radibî?
- Tim di saet 6`an da ji xew radibim.
- Dîya te kîngê radibe?
- Ew zû hişyar dibe.

Elo sibê ji xew radibe, dênenê ku xwîşka wî Bes hîn xewê da ye. Dîya xwe ra dibêje.

- Dayê, Besê hişyar bike, dereng e. Wexta dibistanê tê.
- Baş e, ez niha wê hişyar dikim. Û gazî Besê alike: "Besê! Rabe, êdî dereng e."

Nivîsandîna wext

Bîst û yek	: 21
Bîst û yekê Adarê	: 21`ê Adarê
Panzdeh	: 15
Panzdehê Gulanê	: 15`ê Gulanê
Heftê Nîsanê, sala 1979:	7`ê Nîsanê, sala 1979 - 7/4/1979

Qasî - Qasî hev

Xelîl û Azad qasî hev in, herdu jî 14 salî ne.

Deftera min qasî deftera te ye, herdu jî 40 pelg in. (Her yek 40 pelg in)

Ödev: Aşağıdaki soruları cevaplandırın:

- 1- Dema berbangê rengê rojhilate çawa ye?
- 2- Sibê dinê çawa ronak dibe?
- 3- Ku roj derdikeve hîv û stêr çi dibil?
- 4- Şevan stêr li ku dibiriqin?
- 5- Meriv kîngê ji xewê radibe, sibê yan êvarê?
- 6- Wexta sibê ji pixêrîgan çi bilind dibe?
- 7- Kewanî çi karî dikin?
- 8- Şivan, dema sibê pez ber bi ku dibil?
- 9- Di bajaran da xebatkar wexta sibê çi dikin?
- 10- Navro kingê tê xwarin?
- 11- Şîv kingê tê xwarin?
- 12- Xelk taştê kingê dike?
- 13- Xelk navro kingê dike?
- 14- Gundî, pişîşî şîvî, paşîşî jî dixwin. Bajarî jî pa şîv dixwin?
- 15- Roj kîngê diçe avan?

- 16- Roj ku diçe avan ci dibe?
- 17- Hîv jî mîna rojê dinê germ dike?
- 18- Ronahîya hîvê xurt e, yan ya rojê?
- 19- Gundî zû radizên, yan bajarî? Çima?
- 20- Gundî kîngê radizên?
- 21- Roj çend saet in?
- 22- Pirtûka te çend pelg e?
- 23- Havînî roj dirêj in, yan şev?
- 24- Kîngê şev dirêj in?
- 25- Kîngê şev û roj qasî hev in?
- 26- Sîpan qasî Agirî bilind e?

Ödev:

Kurala uygun şu fillerin şimdiki zaman çekimini yapınız:
Girtin, za nîn, kiñîn, bîjartın, kişi ndin, nivîsa ndin.

	Kök	Emir	
Derkentin	Derket	Derkeve	Ez derdikevîm Tu derdikevî Ew derdikevê Em derdikevin Hûn derdikevin Ew derdikevin
Qedandin	Qedand	Biqedîne	Ez diqedînim...
Nêrîn	Nêrî	Binêre	Ez dinêrim...
Nihêrtin	Nihêrt	Binhêre	Ez dinihêrim...
Biriqîn	Biriqî	Bibiriqe	Ew dibiriqe...
Razan	Raza	Razê	Ez radizêm Tu radizê Ew radizê Em radizên Hûn radizên Ew radizên
Rabûn	Rabû	Rabe	Ez radibim Tu radibî Ew radibe Em radibin Hûn radibin Ew radibin

Mehîn salê:
Tebax,

Çileyê Paşîn, Sibat, Adar, Nîsan, Gulan, Hizêran, Tirmeh,
Îlon, Çîriya Pêşîn, Çîriya Paşîn, Çileyê Pêşîn.

XIII

LI SÜKÊ

Roja şemîyê bû. Xezalê, ji kurê xwe Azad ra got:

- Ez diçim sükê, tu jî bi min ra were. Alîkarîya min bike.

Wî û dîya xwe zembîl û tûr girtin û çûn. Sük ji mala wan ne dûr bû. Berê çûn dikaneke ku tê da solan difroşin. Xezalê li solan nêri û bi cotek qondire qayîl bû. Ji dikandar pirsî:

- Buhayê van ci ye?

- Hezar û du sed pangnot.

- Uff!.. Gelek buha ye.

- Ku dixwazî yê erzan jî hene. Ka binêre, got û cotek qondirê din nîşan da.

- Ew bi ci ne?

- Neh sed pangnot in.

- Bi heft sedî nabe?

- Nabe. Ji heyşt sed û pêncî kêmtür nafroşim.

Xezalê ew jî ne kirî û ji dikane derketin. Dikandar bi dû wan destê xwe hejand û got:

- Li sükê bigerin, dibe ku hûn yê erzantir dibînin!

Ew li hin dikanên din jî gerîn, lê wekî gotina dikandarê pêşîn bû. Sol li her derê buha bûn. Paşê dev ji sol kirînê berdan.

Lê tenê sol buha bûn? Hertişt usa bû. Sük bi mîl tije bû. Her texlît tişt dîha t frotin. Cilê mîran, cilê jinan, tiştên xwarinê, lîstok û heta trampêlan... Lê tu were bikire! Ew gorî feqîran ne bûn.

Çavê Azad di kiras û pantolekî da ma. Paşê, dê jê ra kirasekî erzan û cotek gore kirî.

- Em bo tiştên xwarinê hatin û ketin mesrefê! Got dîya wî.

Paşê çûn dikaneke ku li wir tiştên xwarinê tê frotin. Xezalê penîrê Ruhayê nîşan da û pirsî:

- Ew penîr bi ci ye?

- 150 pangnot.

- Ewa jorîn?

- 90 pangnot.

- Jê kîlokî bide. Hêk bi ci ne?

- Şeş pangnot.

- Pênc hew jî hêk diwazim.

Xezalê û Azad li wir kîlok jî zeytûn, du kîlo şekir, kîlok tirî, çar hew jî nan girtin û ew kirin zembîlê û tûr, vegerîn hatin mal.

Sük : Çarşı, pazar

Şemî	: Cumartesi
Kur	: Oğul
Alîkar	: Yardımcı
Tûr	: Torba
Dikan	: Dükkan
Dikandar	: Dükkançı
Berê	: Önce
Qayîl bûn	: Beğenmek
Pirsîn	: Sormak
Buha	: Fiyat, paha
Pangnot	: Lira
Alîkarî kirin	: Yardım etmek
Zembîl	: Sepet
Jêrîn	: Aşağıdaki
Dû	: Arka, gerî
Dest	: El
Hejandin	: Sallamak
Dîtin	: Görmek
Pêşîn	: Öncəki, ilk
Dev	: Ağız
Berdan	: Bırakmak
Usa	: Öyle
Mal	: Mal
Tîjî	: Dolu
Cil (Kinc)	: Elbise
Sol	: Ayakkabı
Cot	: Çift
Mêr	: Erkek
Jin	: Kadın
Lîstok	: Oyuncak
Heta (heya):e kadar
Trampêl	: Otomobil
Lê vegerandin	: Cevap vermek
Jorîn	: Yukardaki
Gor	: Göre
Kiras	: Gömlek
Pantol	: Pantolan
Texlît	: Çeşit
Çakêt	: Ceket
Xwestin	: İstemek
Erzan	: Ucuz
Gore	: Çorap
Ketin	: Düşmek, girmek
Mesref	: Masraf
Ruha	: Urfa
Kîlo	: Kilo
Zeytûn	: Zeytin
Şekir	: Şeker

Lê xistin	: <i>Vurmak</i>
Dan	: <i>Vermek</i>
Bide	: <i>Ver</i> <i>(Dan'ın emir hali)</i>
Bersîv	: <i>Cevap</i>
Hew	: <i>Tane</i>

Kıyaslama sıfatı (Comperatif): tır

Mezin	: <i>Büyük</i>
Mezintir	: <i>Daha Büyük</i>
Erzan	: <i>Ucuz</i>
Erzantır	: <i>Daha ucuz</i>
Kêm	: <i>Az</i>
Kêmtır	: <i>Daha az</i>
Bilind	: <i>Yüksek</i>
Bilindtir	: <i>Daha yüksek</i>

Tê da : Di wê da

Di wê dikanê da tiştên xwarinê hebûn.
Tê da tiştên xwarinê hebûn.

Jê ra : Ji wî ra

Xezalê ji wî dikandarî ra got.
Xezalê jê ra got.

Bunun gibi: Li wê : *Lê*
Bi wê: *Pê*

Örnek:

Min li wî zaraokî ne xist
Min lê ne xist
Ez bi wî ra çûm bajêr
Ez pê ra çûm bajêr

Özneye dönüşlü zamir- Xwe (kendi)

Ez dersa xwe dixwînim
Dersa xwe: *Dersimi*
Biçe hevalê xwe bibîne.
Hevalê xwe: *Arkadaşını*
Xezalê, kurê xwe Azad ra got.
Kurê xwe Azad ra: *Oğlu Azad`a*

Wî û dîya xwe: O ve annesi...

Binêre: *Bak*

Ka binêre: *Bak bakalim, bir bak...*

Dev jê berdan: Peşinî bırakmak, vazgeçmek

Paşê dev ji **sol kirinê** berdan

" " Ji wê "

" " Jê "

Çav tê da man: Onda gözü kalmak, imrenmek

Çavê Azad di kirasekî da ma.

" " **di wê da ma.**
tê da ma.

Geçişli-geçicsiz filler

Geç işli fil, öznesinin yaptıığı iş başka bir şeyi etkileyen fiildir. Diğer bir deyişle, nesnesi olan fiildir.

Örnek:

Min av vexxwar: *Ben su içtim*

Burada özne ben, fiil içmek, nesne ise su'dur. İçmek fiili ile su (nesne) etkilenmiştir.

Geç işsiz fil ise, başkasını etkilemiyen, diğer bir deyişle nesnesi olmayan fiildir.

Örnek:

Çük difire: *Kuş uçar*

"Burada öznenin (kuş) yaptığı iş (uçmak) başkasını etkilemiyor.

Geç işli fillerin dili geçmiş zaman i:

1- Basit geçişli filler

Örnek kirin:

Min kir Me kir

Te kir We kir

Wî, wê kir Wan kir Olumsuzu: Min ne kir..

Mazi zamanlarının olumsuzluk edatı (**ne**) dir.

Min xwar

Me xwar

Te xwar

We xwar

Xwarin Wi, wê xwar

Wan xwar

Olumsuzu: Min ne xwar

	Min got	Me got
	Te got	We got
Gotin	Wi, wê got	Wan got

Olumsuz: Min ne got

Görüldüğü gibi geçişli basit fiillerin dili geçmiş zamanında fiil kökü takı almaz.
Bunun gibi:

<i>Kirîn</i>	: Min kirî (kök: kirî), te kirî, wan kirî
<i>Frotin</i>	: Min frot, te, wî, wê, me we, wan frot
<i>Nêrîn</i>	: Min, te wî, wê, me we, wan nêrî
<i>Pirsîn</i>	: " " " " " " " " pirsî
<i>Xwastin</i>	: " " " " " " " " xwast
<i>Hejandin</i>	: " " " " " " " " hejand
<i>Berdan</i>	: " " " " " " " " berda
<i>Dan</i>	: " " " " " " " " da
<i>Girtin</i>	: " " " " " " " " girt

Bu gruba giren diğer bazı fiiller:

Anîn	: Ani
Avêtin	: Avêt
Kuştin	: Kuşt
Qedandin	: Qedand
Çinîn	: Çinî
Pêçan	: Pêça
Zanîn	: Zanî
Nivîsin	: Nivîsî
Parastin	: Parast
Tirsandin	: Tirsand
Hejmartin	: Hejmart
Bijartin	: Bijart
Givaştin	: Givaşt
Çêrandin	: Çêrand
Helandin	: Heland
Kışandin	: Kışand
Nivîsandin	: Nivîsand
Dotin	: Dot
Birin	: Bir

2) Basit geçişli fiillerle yapılan bileşik fiillerde de kural aynıdır.

Kirin	: Kir	Vekirin	: Vekir
Anîn	: Anî	Deranîn	: Deranî

Dest pê kirin	: Dest pê kir
Hez kirin	: Hez kir

Geçişsiz fiillerde dili geçmiş zaman

Kökün son harfi sesli ise

Çûn - Kôk: Çû

Ez çûm	<i>m</i>
Tu çûyî	<i>yî</i>
Ew çû	-
Em çûn	<i>n</i>
Hûn çûn	<i>n</i>
Ew çûn	<i>n</i>

Kökün son harfi sesiz ise

Hatin-Kôk: hat

Ez hatim	<i>im</i>
Tu hatî	<i>î</i>
Ew hat	-
Em hatin	<i>in</i>
Hûn hatin	<i>in</i>
Ew hatin	<i>in</i>

Basit geçişsiz fiillerle yapılan bileşik fiillerde kuralayın idir.

Örnek:

Derketin:

Ez derketim	Em derketin
Tu derkefî	Hûn derketin
Ew derket	Ew derketin

Geçişsiz basit fiillerden diğer örnekler:

Razan : Ez razam, tu razayî, ew raza, em razan....

Rabûn : Ez rabûm, tu rabûyî

Bûn : Ez bûm, tu bûyî

Ketin : Ez ketim, tu kefî...

Görüldüğü gibi geçişsiz fiillerin mazi zamanlarında 1. grup zamirler, geçişli fiillerin mazi zamanlarında ise 2. grup zamirler kullanılıyor.

Alikarî kirin

Azad alîkarîya dîya xwe kir.
Tu alîkarîya hevalê xwe bike.

Pê qayîl bûn

- Tu bi vî çakêfî qayîl bûyî?
- Na ew teng e.
- Ka li vî binêre, ev gora te ye?
- Belê, ez pê qayîl bûm.

Ez **bi vî** qayîl bûm.

Ez pê qayîl bûm.

Pirs, bersîv û lê vegerandin

Dersdar ji Elo pirsî:

- Hîv û stêr li ku ne?

Elo bersîva wî da:

- Li êzmîn in.

Xezalê ji dikandar pirsî:

- Ev cotê qondirê bi ci ne?

Dikandar lê vegerand:

- Hezar û du sed pangnot in.

Jêrîn - jorîn

Jêr - Jêrîn (aşağıdaki)

Jor - Jorîn (Yukardaki)

Zêr (altın) -zêrîn (altından)

Zîv (gümüş)- Zîvîn (gümüşten)

Bersîva pirsên jêrîn bidin:

- 1) Xezal û kurê xwe kîngê (kîjan rojê) çûn sûkê?
- 2) Ewana, ji mal ci girtin û çûn?
- 3) Çima Azad tevî dîya xwe çû? Dîya wî jê ra ci got?
- 4) Sûk ji mala wan dûr e yan nêzîk e?
- 5) Ew berê çûn kîjan dikanê?
- 6) Xezalê ji dikandar ra ci got?
- 7) Dikandar çawa lê vegerand?
- 8) Ew cotê qondirê erzan bû, yan buha bû?
- 9) Mêrê Xezalê ci karî dike?
- 10) Buhayî, bo karker û sermîyandaran yek e? Çima?
- 11) Xezalê cotê qondirê kirî, yan ne kirî?
- 12) Di sûkê da ci têr frotin?
- 13) Azad bi ci qayîl bû?
- 14) Dîya wî jê ra ci kirî?
- 15) Li dikana xwarinê Xezalê ci kirîn?
- 16) Çima penîrê Ruhayê ne kirî?
- 17) Hêk bi ci bûn?
- 18) Wan çend hew hêk kirîn?

Xezalê penîr kirî.

Xezalê pênc hew hêk kirîn.

Azad sêvek xwar.

Azad du sêv xwarin.

Görüldüğü gibi nesne çoğul olunca, çoğul eki fiile yansır:

..... hêkek kirî Sêvek xwar
..... pênc hêk kirîn du sêv xwarin.

XIV

TİŞTÊN LI XWE KIRINÊ

Merivên dema şkeftan bê cil bûn. Ewana, berê heywanê kûvî kuştin, goştê wan xwarin û postê wan li xwe kirin. Piştî hêdî hêdî se, hesp, ker, pisîng, çêlek, mîh û bizin kedî kirin. Li hespan sîyar bûn, bi ga û hespan erd ajotin. hirîya mîh û bizinan rêstin û pê tiştên li xwe kirinê çêkirin.

Merivên îroyînî pir texît tişt li xwe dikin.

Mêr çakêt, pantol, sako, êlek li xwe dikin, şewqa didin serê xwe. Jin fîstan û manto li xwe dikin. Lê li dewra îroyînî cilên jin û mîran nêzî hev e. Jin jî wek mîran, çakêt û pantol li xwe dikin. Lê dîsa jî, cilên mîran û yên jinan jî hev cuda dibin.

Meriv di bin da kiras û derpê li xwe dikin, sol û gore dikin pê. Kiras û derpê ji cawê tenik in. Sako û manto ji qumaşen stûr in, merivan germ dikin.

Tiştên li xwe kirinê, piranî ji pembu, hirî, û îbrişim çêdibin. Sol ji çermê heywanan çêdibe.

Cilê Kurdan yê gelêrî şal û şapik e. Ew, şal û şapik li xwe dikin, koloz didin serê xwe û piştê girê didin. Jin jî kofî didin serê xwe û wê bi perên zêr û zîv û bi destmalên rengîn dixemilînin.

Li xwe kirin	: Giyinmek
Şkeft	: Magara
Dema şkeftan	: Mağara çağrı
Bê cil	: Elbisesiz
Tazî	: Çiplak
Kûvî	: Yabanî, vahşî
Heywan	: Hayvan
Kuştin	: Öldürmek
Post	: Deri
Pisîng	: Kedî
Kedî	: Ehli
Kedî kirin	: Ehlileştirme
Sîyar	: Binici, atlı
Sîyar bûn	: Binmek
Ga	: Öküz
Hirî	: Yün
Rêstin	: Örmek

Çakêt	: Ceket
Sako	: Palto
Êleg	: Yelek
Şewqe	: Şapka
Kofî	: Kürt kadınlarının başlığı
Dan	: Vermek
Destmal	: Mendil
Rengin	: Renkli
Fistan	: Entarî
Manto	: Manto
Cuda	: Ayri, farklı
Cuda bûn	: Ayrılmak, fark etmek
Derpê	: Don
Pê	: Ayak
Ling	: Ayak, bacak
Pê kirin	: Giymek, (ayakabı)
Xemilandin: Süslémek	
Ser	: Baş
Caw	: Bez
Tenik	: İnce
Stûr	: Kalın
Qumaş	: Kumaş
Pembu	: Pamuk
Îbirîsim	: Pek
Çerm	: Deri
Gelêrî	: Ulasal
Şalû şapık	: Pantolon ve cepkenden oluşan bir Kürt ulusal giysisi
Pişt	: Bel, kuşak
Girê dan	: Bağlamak
Serqot	: Baş açık
Hevok	: Cümle
Vala	: Boş
Lêker	: Fiil
Tiştên li xwe kirinê	: Giyilecek şeyler
Tiştên xwarinê û vexwarinê	: Yiyilecek- çilecek şeyler
Tiştên frotinê	: Satılık şeyler

Li xwe kirin: Giyinmek

Çaketê xwe li xwe bike : Ceketini giy.
 Sar e, ez sakoyê xwe li xwe dikim.
 Elîfê du mantoyê xwe li xwe kir.
 Merivê dema berê postê heywanan li xwe kirin.

Cil lê kirin : Giydirmek

Wexta dibistanê hat, cilê lawik lê bike.

Lê bike : li wî bike
lê bike

Av li xwe kirin: Yıkamak

Keçik avê li xwe dike.

Min du av li xwe kir.

Dan serî

Meriv şewqe didin serê xwe
Ez şewqe nadim serê xwe, serqot digerim.
Elifê kofî da serê xwe.
Hesen, şewqê xwe bide serê xwe!

Pê kirin

Xelîl, solê xwe bike pê!
Meriv sol û gore dikin pê.
Elifê qondireyên nu ne kir pê, ji ber ku, ew teng bûn.
Te solê xwe pê kir?

Bu fiillerin kısaltılmış biçimi^{lerine} dikkat edelim:
Solê xwe bike pê yerine - Solê xwe pê ke.
Çakêtê xwe li xwe bike yerine - Çakêtê xwe li xwe ke
Şewqê xwe bide serê xwe yerine - Şewqê xw serê xwe de.
Cilê lawik lê bike yerine - Cilê lawik lê ke.

Ji xwe kirin - derxistin - tazî bûn

Kürtçede elbise çıkarma yerine kullanılırlar.
Wî çakête xwe derxist.
Germ e, sakoyê xwe derxe.

"Ji xwe kirin" da çıkarmak, soyunmak anlamındadır; ancak ender kullanılır.
Çakêtê xwe ji xwe bike.

"Derpê ji xwe kirin" hayasızlığı ele almak anlamına gelir:
Te çi derpê ji xwe kirîye!
"Tazî bûn" çıplak olma anlamındadır:
Hemû cilên xwe derxe, tazî be!

Îroyînî - duhinî

Îroyînî : Bugünkü Duhinî : Dünkü
Dewra îroyînî: Çağımızda, günümüzde
Tu zaroyê duhinî yi: Sen dünkü çocuksun

Sîyar bûn

Hespek me heye, lez lê sîyar dibim.
Hesen li tirenê sîyar bû hat Enqerê (Hesen bi tirêne hat).
- Tu, heta Vanê bi çi çûyî?
- Ez li otobozê sîyar bûm, çûm. (Bi otobozê çûm)

HALETÊN PÎVANÊ

Haletên pîvanê bo granîyê, dirêjahîyê, hêjayîyê û hwd... in. Meriv di saya van haletan da tiştan dipîve.

Di Kurdistanê da bo pîvandina giranîyê weqî û lîtir heye. Heyşt veqî lîtirek dike. Weqîyek 400 dîrhem e.

Di Kurdistanê da bo pîvandina ceh û genim û tiştên wekî wan, çap, nîvçap kod heye.

Pere hêjayîyê dipîve. Meriv, di saya pere da hertişî dide û distîne. Ji ber ku Kurdistan azad nîne, perê wê yê gelêrî tunin. Lê di Kurdî da, ji bo "lîra" pangnot, yan jî kaxit tê gotin.

Meriv dirêjahîyê bi mêtro dipîve.

Di Kurdistanê da fêkî, hêk û hwd. bi aîyê **zo** û **ber** ji tênen pîvandin: Wekî du zo, sê zo... Yan berek, du ber, sê ber... Zoyek du hew e, berek sî hew e.

Halet : Araç, alet

Hewce : Gerekli

Hewce bûn: Gerekli olmak

Pîvan : Ölçmek

Granî : Ağırlık

Dirêjahî : Uzunluk

Kaxit : Lira, kağıt

Nîvçap : Çap'ın yarısı

Kod : Çap'ın dörtte biri

Beroş : Bakraç

Standin : Almak

Dan û : Alış-Verîş

Standin

Weqî : Okka (1283 gr.)

Çap : Tenekeden küçük bir hacim ölçüsü

Lîtir : Batman

Zo : Çift

Hwd. : Bunun gibi

(Her wekî din)

Azadî : Özgürlük

Perê gelêr : Ulusal para

Çilê gelêr : Ulusal giysi

Mêtro : Metre

Ber : Otuzluk grup

Çi tê gotin?

Kurdî, ji "lîra" ra pangnot tê gotin.

- Di Tirkî da bo haletên pîvanê çi tê gotin?
- Di Tirkî da bo haletên pîvanê "ölçüm araçları" tê gotin.

Yardımcı fiiller

Bûn, hatin, kîrin, dan, filleri birçok durumda yardımcı fiill görevi yaparlar. Cümleyi edilgen yapmakta da hatin filili yardımcı fiil olarak görev yapar.

Örnek:

Kurd ji "lîra" ra pangnot dibêjin.

Di kurdî da, ji "lîra" ra pangnot **tê** gotin. (Burada **tê**, hatin fillinin geniş zamanının üçüncü tekîl şâhsa uygun biçimidir.)

Tê gotin : Denir

Tê xwendin: Okunur

Tê nîvîsandin : Yazılır

Bileşik kiplerin yapımında görev alan bûn filli ile bileşik fillerin yapımına katılan bûn, hatin, dan, kîrin filleri yardımcı fiillerdir.

Hînkîrin:

Di hevokêñ jêrîn da cîyêñ vala tije bikin:

- 1-Roja şemîyê Xezal û kurê xwe.....sûkê.
- 2-Xezalê ji dikandar..... Buhayê van çi ye?
- 3- Êvarî roj.....avan.
- 4- Sibê dinê hêdî hêdî ronak..... û roj.....
- 5- Zivistanî berf.....û erdê.....
- 6- Kar û berx li ser mîrgan.....
- 7- Payîzî pelêñ daran.....
- 8- Ez ji hevalê xwe.....
- 9- Perê Xezalê tune bû; wê ji xwe ra cotek sol.....
- 10- Gundî êvarî zû.....
- 11- Min 200 pangnot..... û weqîk rûn.....
- 12- Di dikanê da tiştêñ xwarinê.....
- 13- Meriv kiras û derpe.....sol û gore.....û şewqe.....
- 14- Sol ji çermêñ heywanan.....
- 15- Jin serê xwe bi perêñ zêr û zîv.....
- 16- Meriv dirêjahîyê bi mêtro.....
- 17- Du min beroşek rûn bir li cem dikandar....., rûnê min çar û nîv weqî.....

18- Nan tê.....,av tê.....cixare tê.....

Bersîva pirsên jêrîn bidin:

- 1- Merivên dema şkeftan ci li xwe dikirin?
- 2- Merivên berê heywanê kûvî ci dikirin?
- 3- Merivên berê heywanê kûvî ci dikirin?
- 3- Merivan kîjan heywan kedî kirin?
- 4- Gur kûvî ye yan kedî ye?
- 5- Kewroşk kûvî ye yan kedî ye?
- 6- Meriv li hespan ci dike?
- 7- Meriv bi gan ci dike?
- 8- Meriv bi çêlekan ci dike?
- 9- Meriv hirîya mîh û bizinan ci dike?
- 10- Meriv şîrê kerê vedixwin? Ew bi kerê ci dikin?
- 11- Mêr ci li xwe dikin?
- 12- Mêr fîstan li xwe dikin?
- 13- Jin ci li xwe dikin?
- 14- Meriv ci dikin pê?
- 15- Mêr ci didin serê xwe?
- 16- Meriv li hevînê sako li xwe dikin? Çima?
- 17- Meriv di bin da ci li xwe dikin?
- 18- Gundîyan berê caw çêdikirin. Niha ji çêdikin?
- 19- Pelgê pirtûkê tenik e, yan stûr e?
- 20- Tiştên li xwe kîrinê ji ci çêdibin?
- 21- Sol ji ci çêdibin?
- 22- Cilê Kurdan yê gelêrî ci ye?
- 23- We caran pişt girê da?
- 24- Jinê Kurdan ci didin serê xwe û wê çawa dixemîlinin?
- 25- Haletên pîvana çira dibin?
- 26- Di Kurdistanê da bo pîvana granîyê ci halet hene?
- 27- Lîtirek çend weqî ye?
- 28- Di Kurdistanê da ceh û genim bi ci têr pîvandin?
- 29- Pere ci dipîve?
- 30- Dewra îroyînî dan û standin di saya ci da dibe?
- 31- Perê Kurdistanê yê gelêrî heye? Çima?
- 32- Stranên Kurdan yên gelêrî hene?
- 33- Meriv dirêjahîyê bi ci dipîve?
- 34- Pênc zo sêv çend hew dike?
- 35- Du ber gûz çend hew dike?

Mala Şahan li Diyarbekrê ye. Bavê wî di dibistanê da dersdar e. Ew di kirê da rûdinin. Mala wan piçûk e; du ode û mitbaxek wê ya piçûk heye. Mal ji wan ra gelek teng e, lê çî bikin, kirêya malên fireh pir buha ye; ew pê nikanin. Mala wan piçûk e, lê paqij e. Dîya Şahan, Zelal, gelek jêhatî ye, ji paqijîyê hez dike. Malê dimale, kincan dişo, fere û folan dibiriqîne. Dîya Şahan, her sibê saet heftan da wî hişyar dike. Şahan ji nivînê radibe û dev û rûyê xwe bi sabûnê dişo, diranê xwe bi firçê paqij dike û porê xwe şe dike. Piştî wê, cilê xwe li xwe dike û tê sifrê. Xwarina wan di taştê da nan, çay û zêytûn an jî çay û penîr e. Dîya wî carcaran jî hêkan dikelîne. Şahan ji şîr û hungiv gelek hez dike, lê bavê wî dibêje ew buha ne. Şahan 8an da jî mal derdikeve, diç e dibistanê. Nîvro, ku dersên wan xilas bû, vedigere mal, Xwarina xwe dixwe û dersa xwe dixwine. Hingê diya wî dihêle û ew diçe bi hevalê xwe ra dilîze. Êvarî ku vegerî mal, solê xwe li ber dêrî derdixe, dest û pîyê xwe û goreyên xwe dişo. Rojên şemîyê û yekşemîyê naçine dibistanê. Di van rojan da Şahan sibê dereng radibe. Dîya wî avê lê dike û kincên wî diguhure. Bavê wî tim jê ra dibêje: "Paqij be! Ji qirêjîyê nexweşî pêktên." Şahan jî guh li dê û bavê xwe dike. Ew gedeyek paqij e.

Kirê	: <i>Kira</i>
Mitbax	: <i>Mutfak</i>
Kanîn	: <i>Yapabilmek</i>
Pê kanîn	: <i>Gücü yetmek</i>
Paqij	: <i>Temiz</i>
Paqijî	: <i>Temizlik</i>
Jêhatî	: <i>Becerikli</i>
Miştin	: <i>Süpürmek</i>
Şûştin	: <i>Yıkamak</i>
Fere	: <i>Kab</i>
Fere û fol	: <i>Kab-kacak</i>
Biriqandin	: <i>Parlatmak</i>
Nivîn	: <i>Yatak</i>
Rû	: <i>Yüz</i>
Sabûn	: <i>Sabun</i>
Diran	: <i>Diş</i>
Firçe	: <i>Fırça</i>
Por	: <i>Saç</i>
Şe	: <i>Tarak</i>
Şê kirin	: <i>Taramak</i>
Sifre	: <i>Sofra</i>
Kelandin	: <i>Kaynatmak</i>
Xwedî	: <i>Sahip</i>
Çek	: <i>Silah</i>
Gêzî	: <i>Süpürge</i>

Hıştin	: Müsaade etmek
Yekşe mî	: Pazar
Rastî	: Doğruluk
Av lê kirin	: Banyo yaptırmak
Kinc	: Çamaşır
Qirêj	: Kir
Qirêjî	: Kirlilik
Heftik	: Hafta
Pêkhatin	: Meydana getirmek
Revîn	: Kaçmak
Guh lê kirin	: Dinlemek, dediğine uymak
Gede	: Oğlan çocuğu
Dan kirê	: Kiralamak
Kirê dan	: Kiraya vermek
Xanî	: Bina
Qat	: Kat
Salon	: Salon
Dîtin	: Görmek
Guhartin	: Değiştirmek
Xilas bûn	: Bitmek

Kirê kirin

Bavê Şahan malek kirê kir, ew di kirê da rûdinin.

- Te mal bi ci kirê kir?

- Bi çar hezarî.

Kirêya malan gelek buha ye.

Kirê dan

- Hûn çiqas kirê didin?

- Çar hezar.

Dan kirê

- Tu mala xwe didî kirê?

- Na, ez bi xwe tê da rûdinin.

- Di vî xanî da malên kirê hene?

- Belê, di qatê dudoyan da yek heye.

- Çend odayê wê hene?

- Sê ode û salonek xwe heye.

- Kirê ya wê ci ye?

- Ez pê nizanim, ji xwedî bipirsin.

Kanîn - pê kanîn

Rovî ji gur direve, pê nikane (Rovî bi gur nikane).

- Tu dikanî 5000 pangnot kirê bidî?
- Na ez nikanim.

Kanîn fiili kimi bölgelerde "karîn" biçiminde telaffuz edilir.
Kanîn fiili birçok durumda yardımcı fiil görevî yapar.

Dev û rû şûştin : El-yüz yıkama
Meriv her sibê dev û rûyê xwe dişon.
- Kuro hesen, dev ê rûyê xwe bişo!

Dest û pî şûştin: El-ayak yıkama

Por şe kirin

Meriv her sibê porê xwe şe dike.
Dê, porê zaroyên xwe yên piçûk şe dikin.

Miştin

Meriv bi gêzîyê malan dimalin.
Elo, berfa ser xênmî bimale!
Min ber dêrî mişt.

Navê rojan

Heftikî da heft roj hene: Şemî, Yekşemî, Duşemî, Sêşemî, Çarşemî, Pêşemî, Îni.
Heftik ra, li hin cîyên Kurdistanê "heyştik" tê gotin.

Biriqîn - Biriqandin (parlamak - Parlatmak)

Roj dibiriqe (biriqîn)
Zelal fere û folan dibiriqîne (biriqandin)

Helîn - Helandin (Erimek - Eritmek)

Berf dihele
Roj berfê dihelîne

Kelîn - Kelandin (kaynamak - kaynatmek)

Av dikele
Tu hêkan dikelînî

Hiştin fillînin şî mdîki (ve geniş) zamanı

Ez dihêlim Em dihêlin
Tu dihêlî Hûn dihêlin
Ew dihêle Ew dihêlin
Emir : Bihêle

Olumsuzu: Ez nahêlim...

Dili geçmiş Zamanı:

Min hişt Me hişt
Te hişt We hişt
Wî, wê hişt Wan hişt

Şuştin filinin şimdiki (ve geniş) zamanı

Ezdişom	Em dişon
Tu dişo	Hün dişon
Ew dişo	Ew dişon
Emir: Biso	

Dili geçmiş Zamanı: Min, te, wî, wê, me, we, wan şüşt

Av li xwe kirin	: Yıkamak (<i>banyo yapmek</i>)
Av lê kirin	: Yıkamak (<i>başkasını</i>)
Zelal, roja yekşemîyê avê	li Şahan dike. Li wî lê

Ay dan : Sulamak

Ez sê roign dg cqrê dgran qv didim.

- Xelil, iro bêxçê av bide. av de (kısaltmalı)

Guh lê kirin - Guh dan

Sahan qedeyek bas e. Ew guh li dê û bayê xwe dike.

Tu guh li min bike, mece Stembolê!

Guh li wî meke lo! Fw tistikî nizane.

lê

Guh bide hevalê xwe, ew rastîyê dibêje.
Min cend caran jê ra qot, lê quh nade min.

Lê ci bikin: Ne pavisınlar...

Mala wan tene e, iji wan ra malek fireh hewce ve; lê ci bikin, perê wan kêm e.

Maid war heng 3
- Gur berxik xwar

- Sivan li ku hû?

- Sivan lî dît, lê ci bike, cekê wî tune bû.

Dit in

Ez dibînim, tu dibînî, ew dibîne, em dibînin

Min dît, te dît; wî, wê, me, wan dît.

FERE Û FOL

Meriv bi alîkarîya fere û folan xwarinê çêdike û dixwe.

Kewanî aşê malê di tencik û tewê da dipêjin. Di gundan da bo nan pehtinê sêl heye. Quşxane tencika piçûk e. Kewanî bi kêrê pîvazan, temetêzan, balcanan, îsotan û hêşînayîyên din hûr dikin. Aşê nav tencik û sîtilan bi kevcî û hesikê tevvididin.

Di malan da gelek tas, tesmî, îskan û fîncan hene.

Şorbe di tasê da bi kevcî tê xwarin. Meriv çayê bi îskanan, qehwê bi fîncanan vedixwe. Li gundan xwarinê li ser sêniyan tînin sîfrê. Meriv di sîfrê da bi alîkarîya kevcî, çetel û kêrê dixwe.

Çay di çaydanê da, qehwe di cezwê da tê çêkirin.

Aş	: Yemek
Tencik	: Tencere
Pehtin	: Pişirmek
Tewe	: Tava
Birîn	: Kesmek
Hûr kirin	: Doğramak
Sîtil	: Kazan
Kevçî	: Kaşık
Sêl	: Sac
Quşxane	: Küçük tencere
Kêr	: Bıçak
Temetêz	: Domates
Çaydan	: Çandanlık
Cezwe	: Cezve
Balcan	: Patlıcan
Îsot	: Biber
Hêşînayî	: Yeşillik, sebze
Pêçî (bêçî)	: Parmak
Hesik	: Kepçe
Tevdan	: Karıştırmak
Tas	: Tas
Tesmî	: Tepsi
Îskan	: Çay bardağı
Fîncan	: Fincan
Şorbe	: Çorba
Gêrmî	: Çorba
Sêni	: Sini
Çetel	: Çatal
Xawlî	: Havlu

Pehtin

Ez dipêjim, tu dipêjî, ew dipêje
Em dipêjin, hûn dipêjin, ew dipêjin
Min peht, te peht, wî, wê, me, we, wan peht

Tevdan

Ez tevdidim, tu tevdidî, ew tevdide
Min, te, wî, wê, me, we, wan tevda

Birîn

Kêr dibire.
Kêrê bêçîya min birî
Min darik birî.

Hûr kirin

Ew daran hûr dike. Kewanî pîvaz hûr dikin.

-I-

Hînkirin:

Li hevokên jêrîn cîyêñ vala tijî bikin.

- 1- Min ev mal bi sê hezarî
- 2- Em çar hezarî.....
- 3- Di vî xanî da..... hene?
- 4- Bi dû sêsemîyê.....tê.
- 5- Berî şemîyê.....tê.
- 6- Min ji Elo ra got, "dersa xwe bixwîne"lê wî..... min ne kir.
- 7- Guh.....bavê xwe, meçe Stembolê.
- 8- Rovî bi gur dikane?....., ew.....
- 9- Rabe, û xwe bîşo!
- 10- Porê xwe.....
- 11- Zelal bi gêzîyê odê.....
- 12- Zelal, heftê da carê avê..... Şahan.....

II

Ji nav van kelîman yên minasiw bibijêrin û li hevokên jêrîn cîyêñ vala tijî bikin:

Fîstan, mitbox, hesp, pavlîkê, sabûn, gur, fere, şal û şapîk, kinc, sol, şe, fêkî, ga, şewqe, se, destmal.

- 1- Meriv dev û rûyê xwe bi..... dişo.
- 2- bo şekirinê ye.
- 3- bo pêkirinê ye
- 4- bo çêkirina xwarinê ye.
- 5- têne şûştin,.....têne biriqandin, têne xwarin.

- 6- kûvî ye, kedî ye.
- 7- Mêr..... didin serê xwe, jin..... li xwe dikin.
- 8- Meriv li sîyar dibe, bi..... cot dike.
- 9- Karker di..... da dixebeitin.
- 10- Çilê Kurdan yê gelêr e.
- 11- Wî destê xwe şûşt û bi za kir.

Bersiva pirsên jêrîn bidin.

- 1- Bavê Şahan ci karî dike?
- 2- Mala ku ew tê da rûdinin salona xwe heye?
- 3- Mala ku ew tê da rûdinin ya wan e?
- 4- Çima ew malekî fireh kirê nakin?
- 5- Mala wan qirej e yan paqij e.
- 6- Dîya Şahan kewanîyek çawa ye?
- 7- Dîya Şahan kîngê wî hisyar dike?
- 8- Şahan ku ji xewê rabû ci dike?
- 9- Ew di taştê da ci dixwin?
- 10- Çima bavê wî şîr û hungiv nakire?
- 11- Ew kîngê ji dibistanê vedigere?
- 12- Şahan ku ji dibistanê hat ci dike?
- 13- Şahan bi kê ra dilîze?
- 14- Şahan ku ji lîstinê vegeร ci dike?
- 15- Roja şemîyê Şahan zû yan dereng radibe? Çima?
- 16- Dayika Şahan kîngê avê li wî dike û kincê wî diguhure?
- 17- Ji qirêjîyê ci pêk tê?
- 18- Şahan guh li dê û bavê xwe dike?
- 19- Rovî, wexta ku gur dibînin ci dikin?
- 20- Qelema te winda bû, te ew dît?
- 21- Tu jî êvarî lingê xwe û goreyên xwe dişoyî?
- 22- Hûn caran alîkarîya dîya xwe dikin?
- 23- Di heftikî da çend roj hene? Navê wan çiye?
- 24- Bexçê we heye?
- 25- Tu caran daran av didî?
- 26- Tu caran kulîkan av didî?
- 27- Meriv bi destmal û xawlîyê ci dike?

Bi navê Bêrîvan xweşkeke Şahan heye. Bêrîvan hîn çar salî ye. Ew hertiştî pir mereq dike û dixwaze hîn bibe.

Wê rojekî ji bavê xwe pirsî:

-Tu çima ewqas dirêjî?

Bavê wê kenî û lê vegerand:

-Ez mezin im. Çend salan şunda tu jî dirêj dibî.

-Çima Mamê Elî qasî te dirêj nine?

-Hemû kes mezin dibin, lê bejna wan ne yek e. Ez bejndirêj im, ew navçebenj e.

-Çima porê te reş e, yê min kej e?

-Porê dîya te jî kej e. Tu li dîya xwe çûyi.

-Lê çavê wê şîn in, yê min.....?

Yê te reş in.

-Çima?

Bavê wê sekinî:

-Hii... ez çi bêjim? Hertiştî yek nabe. Li bêxçe binêre: Pir texlît gîya, fêkî û kulîlk hene.

-Çima, em kulîlk in?

-Na, lê ew jî jînî ne. Canê wan jî heye.

-Can çi ye?

-Bavê wê dîsa sekinî, li dora xwe nihêrî, ji ser masê fîncanek girt û got:

-Binêr eva fîncana gir dibe?

-Na.

-Dime şe?

-Naa.

-Jînî mezin dibin, wekî gîya û daran. Hin dimeşin, wekî heywan û merivan. Û rojek tê dimirin.

-Miran çi ye?

-Miran? Ka dapîra te tê bîra te? Par mir.

-Belê.

-Meriv wekî xew da diçe û cardin ranabe. Îdî nalive û bîhn nagire.

-Bîhn girtin çiye?

-Meriv bi pozê xwe digire. Wekî ha:

Bîhna xwe girt û da, gotina xwe ajot:

-Li alîyê din, bîhna tiştan heye. Binêre, ev sêv e... Çavê xwe bigire! Te girt?

-Belê.

Bavê wê sêv dirêjî lêv û pozê wê kir û pirsî:

-Çawa ye?

-Bîhna wê xweş e.

-Tam çiye?

-Meriv bi zimanê xwe tam dike. Bigre vê sêvê bixwe û li tama wê binêre. Hin tişt şîrîn in, hin tahlî in. Şekir şîrîn e, îsot tahlî û tûj in, lêmon tîrş e, xwê şor e. Li alîyê din, meriv bi guhê xwe dengan dibihîse; bi destê xwe li tiştan dide, hişkî û nermîya wan, germîya wan hîn dibe... Meriv

Aqlê Bêrîvanê di tiştékî din da bû, wê, êdî guh ne dida gotinên bavê xwe.

Gotina wî birî:

-Ba vo, ez şekir dixwazîm, şekir!

Ken	: <i>Gülüş</i>
Kenîn	: <i>Gülmek</i>
Gîrî	: <i>Ağlamak</i>
Şunda	: <i>Sonra</i>
Mam	: <i>Amca</i>
Bejn	: <i>Boy-bos</i>
Bejndirêj	: <i>Uzun boylu</i>
Navçebenj: <i>Orta boylu</i>	
Lê çûn	: <i>Benzemek</i>
Sekinîn	: <i>Durmak</i>
Kej	: <i>Kumral</i>
Jînî	: <i>Canlı</i>
Can	: <i>Can</i>
Lê nihêrîn	: <i>Bakmak, araştırmak</i>
Fikirîn	: <i>Düşünmek</i>
Meşîn	: <i>Yürümek</i>
Mirin	: <i>Ölmek</i>
Tırşık	: <i>Turşu</i>
Alî	: <i>Taraf, yan</i>
Li alîyê din	: <i>Diğer yandan</i>
Hişk	: <i>Sert</i>
Hişki	: <i>Sertlik</i>
Nerm	: <i>Yumuşak</i>
Nermi	: <i>Yumuşaklık</i>
Germî	: <i>Sıcaklık</i>
Kurt	: <i>Kısa</i>
Serîşk	: <i>Dık kafalı</i>
Mêjo	: <i>Beyîn</i>
Dapîr	: <i>Büyükanne</i>
Par	: <i>Geçen yıl</i>
Xew da çûn	: <i>Uyumak, sönmek</i>
Cardin	: <i>Bir kez daha</i>
Livîn	: <i>Kimildamak</i>
Bîhn girtin	: <i>Nefes almak, koku almak</i>
Bîhn	: <i>Nefes, koku</i>
Wekî ha	: <i>Bunun gibi</i>
Çav girtin	: <i>Göz kapamak</i>
Dirêj kirin	: <i>Uzatmak</i>
Poz	: <i>Burun</i>
Lêv	: <i>Dudak</i>
Tam	: <i>Tat</i>
Tahl	: <i>Aci</i>
Tahlik	: <i>Aci elma</i>
Tûj	: <i>Aci, sıvri</i>
Lêmon	: <i>Limon</i>
Xwê	: <i>Tuz</i>
Şor	: <i>Tuzlu</i>
Guh	: <i>Kulak</i>

Dest lê dan	: Dokunmak
Aqil	: Akıl
Mereq	: Merak
Mereq kırın	: Merak etmek
Tıral	: Tembel

Bi navê Bêrîvan xwîşkeke Şahan heye: Xwîşkeke Şahan heye, navê wê Bêrîvan e.

Xew da çûn

Şahan her şev di saet 9`an da radizê û hema di xew da diçe.
Ba hat û lambe di xew da çû.

Dest lê dan

Zarok dest li sowê da, destê wî şewitî.
Binêr, dest lê bide, çıqas nerm e.

MERIVATÎ

Cemal bavê Şahan e. Elî mamê Şahan e. Cemal û Elî bira ne. Şahan biraziyê Elî ye. Nadir, kurê elî (Nadirê Elî), pismamê Şahan e. Gul, keça Elî (Gula Elî), dotmama Şahan e.

Xatûn jina Elî ye, amojina Şahan e.

Zelal û Mircan xwîşkê hev in. Mircan xaltîya Şahan e. Mem, kûrê Mircan pîsxaltîyê Şahan e.

Bavê Cemal bapîrê Şahan e. Bavê Zelalê jî bapîrê wî ye. Dîya Cemal û dîya Zelalê herdu dapîrên wî ne. Şahan newîyê wan e.

Ev kes hemû merivê hev in. Di nav wan da merivatî heye.

Merivatî	: Akrabalık
Mam	: Amca
Amojin	: Amca karısı
Pismam	: Amca oğlu
Dotmam	: Amca kızı
Brazî	: Yeğen (Erkek kardeş çocuğu)
Xal	: Dayı
Xalojin	: Dayı karısı
Xarzî	: Yeğen (kızkardeş çocuğu)
Xaltî	: Teyze
Pîsxaltî	: Teyze oğlu
Bapîr	: Dede
Newî	: Torun

Kenîn-Bikene

Şimdiki zaman: Ezdikenim, tu dikenî...

Dili geçmiş zaman:

- 1- Ez kenîm, tu kenî, ew kenî, em kenîn, hûn kenîn...
- 2- Ez kenîyam, tu kenîyayî, ew kenîya, em kenîyan, hûn kenîyan...

Gîrîn-Bigîre

Şimdiki zaman: Ezdiğîim, tu diğîî...

Dili geçmiş zaman

- 1- Ez gîrîm, tu gîrî, ew gîrî, em gîrîn...
- 2- Ez gîrîyam, tu gîrîyayî, ew gîrîya, em gîrîyan, hûn gîrîyan, ew gîrîyan

Zaro di bêxçê da dikenin û dilîzin.

Yekî ji min ra got "Kurdî ne ziman e". Ez kenîyam. Min jê ra got: "Mejoyê te şûştine!"

Şahan goyê xwe winda kirîye digîre. Bavê wî jê ra got "Megîre! Ez yekî nuh ji te ra tînim."

Bihistin ku bavê wan li Stembolê mirîye, hemû gîrîyan.

Livîn-Bilive!

Ez dilivim, tu dilivî, ew dilive...

- 1- Ez livîm, tu livî, ew livî, em livîn, ew livîn
- 2- Ez livîyam, tu livîyayî, ew livîya, em livîyan...

Pising ji cîyê xwe nalive, herhal mirîye.

Bilive lo! Em dereng man.

Dar livîn û hirçek jê derket; hêdî hêdî meşîya û çû.

Çûn filînin müşîli geçmiş zamanı:

Ez çûme	Em çûne
Tu çûyî	Hûn çûne
Ew çûye	Ew çûne

Olumsuzu

Ez ne çûme, tu ne çûyî, ew ne çûye, em ne çûne...

Lê çûn - li hev çûn

Porê te jî mîna dîya te kej e, tu li dîya xwe çûyî.
Ev jî pir serhişk e, li bavê xwe çûye.

Hesen û Ehmed bira ne, lê Hesen merivek jîr e, Ehmed tiral e; ew li hev ne çûne.

Lê çûn : *Benzemek*
Li hev çûn : *Birbirine benzemek*.

Hînkirin:

Bersiva pirsên jêrîn bidin:

- 1- Merivêñ dirêj ra çi tê gotin?
- 2- Ew kesêñ ku bejna wan zirav e, ji wan ra çi tê gotin?
- 3- Porê te çi reng e?
- 4- Çavê te çi reng in?
- 5- Çend çavê merivan heye?
- 6- Meriv bi çavêñ xwe çi dike?
- 7- Meriv di saya guhê xwe da çi dike?
- 8- Meriv di saya çi da bîhn digire?
- 9- Çend lêvêñ merivan hene?
- 10- Di devêñ merivan da çi heye?
- 11- Çend diranê merivan heye?
- 12- Meriv di saya çi da tiştan tam dike?
- 13- Ling çi ra dibin?
- 14- Dest çi ra dibin?
- 15- Çav û guhê merivan li ku ne?
- 16- Pişta xwe nîşan de.
- 17- Di destêñ te da çend tilî hene?
- 18- Kevirhişk e yan nejm e?
- 19- Tama xwê çawa ye?
- 20- Îsot tûj e, yan tîş e?
- 21- Ew sêv şîrîn e, yan tahlik e?
- 22- Bapîrê te xweş e, yan mirîye?
- 23- Mamê te heye? Navê xwe çi ye?
- 24- Tu caran xalîya xwe dibinî?
- 25- Navê dotmama Şahan çiye?
- 26- Şahan û Nadir pismamê hev in?
- 27- Tu ji xalê xwe hez dikî?
- 28- Tu li kê çûyî, li dîya xwe yan bavê xwe?
- 29- Kevir çîma nalive?
- 30- Tu çi difikirî, mala xwe mereq dikî?
- 31- Tu par li ku bûyî?
- 32- Hûn bi hevalê xwe ra çavgirtik dilîzin?

KURDISTAN

Kurdistan welatê me ye. Bav û kalê me bi hezar salan li ser axa Kurdistanê jîne. Ewana li vir cot kirine, pez çêrandine, bajar û gund ava kirine. Li bakûr ji Erzurumê û Qersê dest pêk dike, li başûr heyâ nêzikî Bexdayê diçe. Li rojhilat ji Gola Ûrmîyê dest pê dike û li rojava digihe Sêvasê. Kurdistan bi deşt û zozan, bi çiya û banî ye. Çiyayên wê bi nav û deng in. Çiyayên Torosê ji alîyê Meraşê heyâ Çolemêrgê, serbiser, di axa Kurdistanê da dirêj dibin, digihin çiyayê Zagros. Li alîyê Çolemêrgê û alîyê Dêrsim çiya li hev diqelibin, rê û dirb nadin, wekî cejnê dikan. Li alîyê rojhilata bakûr, dora Wanê, Müşê, Girîdaxê, Qersê û Erzurumê deşt û zozan fireh dibin. Li wan deran têr giya heyâ, Kurd pir pez û dewar xwedî dikan. Agirî, çiyayê Kurdistanê herî bilind li vî alî ye. Bilindahîya wî 5165 mêtro ye. Li ber gola Wanê çiyayê Sîpanê bilind dibe, bilindahîya wî jî 4434 mêtro ye. Li ser van herdu çîyan tim berf û qesa heyâ, pir caran serê wan ji ewran xuya nake.

Gola Wanê mîna behrekî fireh e. Ji xwe, xelkê dora wê, jê ra dibêje behr. Çemên Dicle û Ferat jî çiyayê Kurdistanê dizên, ber bi başûr diherikin, li alîyê Surîyê ji axa Kurdistanê derbas dibin û li Basrê digihin behrê. Ber bi başûr, Mezopotamîa tê gotin ji deşta nav van herdu çeman ra. Di Kurdistanê da gele çemên din jî hene; ew, bi alîyê avê gelek dewlemend e.

Ber bi başûra rojava, alîyê Dîyarbekir, Mêrdîn, Ruha, Cizîr û Entebê deşt e. Xelkê vê dorê him bi çandinîyê mijûl dibe, him jî pez xwedî dike. Pir ciyên Kurdistanê bi rez û baxçan xemilandî ye. Di çiya û daristanan da heywanên kûvî wekî hirç, gur, beraz, pezkûvî, rovî, kewroşk, kûze û kew pir in. Di avan da masîyen delal hene.

Kurdistan bi alîyê heyîyên bin erdê jî gelek dewlemend e. Li pir ciyan, xasima li dora Kêrkûk û Musûlê, dora Kîrmanşah û Dîyarbekrê têr nift derdikeve. Li alîyê Xarpitê sifar û krom, li alîyê Cizîr û Elbîstanê komir, li alîyê Sêvasê hesin, li alîyê Dêrsim krom, komir û hwd. derdikeve.

Lê ew hemû heyîyên sererdê û binerdê çira dibin?!
Dijminan Kurdistan di nav xwe da parça parça kirine, heryekî parcek kirîye bin lepê xwe. Ewana bend kirine stûyê me û welatê me talan kirine, hertiştê me dizîne û hîn jî didizin. Sifar di alîkî da diçe, nift di alîkî da. Çemên me diherikin û bi kêrî me nayên, Çiyayê me stûxar in..

Zozanên me tijî pez in, deşten me têr genim, birinc û pembu didin; lê dîsa jî em birçî û tazî ne. Rez û baxçeyên me têr tirî, têr sêv û müşmis didin; lê em wan tam nakin.

Em dixebeitin pêk tînin, zordest li serê me dixin dibin. Bona vê ye ku welatê me ava nabe, xelkê me xizan e. Ku azadî ne bû xebat çira dibe?
Berî hertiştî em hewcedarî azadîyê ne.

Welat	: Ülke, yurt
Kal	: Yaşılı, dede
Ax	: Toprak
Nav	: Ara
Daristan	: Orman
Beraz	: Domuz
Pezkûvî	: Yaban keçisi

Golik	: <i>Dana</i>
Ava kirin	: <i>Yapmak, imar etmek</i>
Bakûr	: <i>Kuzey</i>
Başûr	: <i>Güney</i>
Qers	: <i>Kars</i>
Bexda	: <i>Bağdat</i>
Banî	: <i>Tepe</i>
Bi nav û deng:	<i>Ünlü</i>
Çolemêrg	: <i>Hakkari</i>
Serbiser	: <i>Baştanbaşa</i>
Gihan	: <i>Kavuşmak, yetişmek</i>
Li hev qelibîn:	<i>Birbirine karışmak</i>
Rê	: <i>Yol</i>
Dirb	: <i>Geçit</i>
Cejn	: <i>Bayram, festival</i>
Têr	: <i>Bol, tok</i>
Dewar	: <i>Sığır</i>
Agirî	: <i>Ağrı dağı</i>
Sîpan	: <i>Süphan dağı</i>
Ewr	: <i>Bulut</i>
Xuya kirin	: <i>Görünmek</i>
Behr	: <i>Deniz</i>
Ji xwe	: <i>Zaten</i>
Dîcle	: <i>Dicle</i>
Ferat	: <i>Fırat</i>
Zayîn	: <i>Doğmek</i>
Herikîn	: <i>Akmak</i>
Çem	: <i>Çay, ırmak</i>
İmperyalist	: <i>Emperyalist</i>
Kolonyalist	: <i>Sömürgeci</i>
Stûxar	: <i>Boynu büük</i>
Koşkar	: <i>Ayakkabı tamircisi</i>
Mijûl bûn	: <i>Uğraşmak, meşgul olmak</i>
Kışandîn	: <i>Çekmek</i>
Kûze	: <i>Sansar</i>
Kew	: <i>Keklik</i>
Masî	: <i>Balık</i>
Xasima	: <i>Özellikle</i>
Heyî	: <i>Varlık</i>
Binerd	: <i>Yeraltı</i>
Sererd	: <i>Yer üstü</i>
Hesin	: <i>Demir</i>
Hesinker	: <i>Demirci</i>
Dijmin	: <i>Düşman</i>
Bend kirin	: <i>Bağlamak</i>
Bend	: <i>ip, bağ</i>
Sto	: <i>Boyun</i>
Talan	: <i>Talan</i>

Dizîn	: <i>Çalmak</i>
Birinc	: <i>Pirinç</i>
Bırçî	: <i>Aç</i>
Mışmiş	: <i>Kaysi</i>
Xızan	: <i>Yoksul</i>
Azadî	: <i>Özgürlük</i>
Hewcadar	: <i>Muhtaç</i>
Fırsend	: <i>Fırsat</i>
Kîngê	: <i>Ne zaman</i>
Hingê	: <i>O zaman</i>
Ber	: <i>Ürün, ön</i>
Titûn	: <i>Tütün</i>
Nêçîr	: <i>Av</i>
Nift	: <i>Petrol</i>
Sifar	: <i>Bakır</i>
Krom	: <i>Krom</i>
Parçe	: <i>Parça</i>
Lep	: <i>El</i>
Lepik	: <i>Eldivan</i>
Pir	: <i>Köprü, çok</i>
Derbaz bûn:	<i>Geçmek</i>
Sinet	: <i>Sanat</i>
Çandinî	: <i>Ziraat</i>

Mışlı geçmiş zaman

1) Geç işsiz filerde:

Jîn Kök: **Jî**

Takı

Ez jîme	me
Tu jîyî	yî
Ew jîye	ye
Em jîne	ne
Hûn jîne	ne
Ew jîne	ne

Hatin Kök: **Hat**

Takı

Ez hatime	ime
Tu hatîyî	iyî
Ew hatiye	iye
Em hatine	ine
Hûn hatine	ine
Ew hatine	ine

2) Geç işli filerde:

Kirin Kök: **Kir**

Takı

Min kiriye	iyé
Te kiriye	iyé
Wî, wê kiriye	iyé
Me kiriye	iyé
We kiriye	iyé

Dizîn Kök: **Dizi**

Takı

Min dizîye	ye
Te dizîye	ye
Wî, wê dizîye	ye
Me dizîye	ye
We dizîye	ye

Wan kiriye iye Wan dizîye ye

Göründüğü gibi, kökte son herf sessiz ise, hem geçişli, hem geçisiz fiillerde takının başna (**i**) harfti eklenir.

Diğer yandan geçişli fillerde nesnenin çoğul olduğu durumlarda fill takısı değişir, çoğul hale gelir:

Dili geçmiş

Min masî xwar (masîyek xwar)

Min du masî xwarin

Wan bajar ava kir (bajarek)

Wan bajar ava kirin (ji yekî zêdetir)

Mışlı geçmiş

Min masî xwariye (Masîyek xwariye)

Min du masî xwarine

Wan bajar ava kiriye (bajarek)

Wan bajar ava kirine (ji yekî zêdetir)

Ava kirin-ava bûn

Karker malan, rêyan û piran ava dikin.

Welat bi xebatê ava dibe, lê zordest firsendê nadîn me.

Kîngê Kurdistan azad bû, hingê em dikanin welatê xwe ava bikin.

Berhemîn (Superlatif)

1- Re şko çîya kî bilind e.

Sîpa n ji Re şko **bilindtir** e. (comperatif)

Di nav çiyayêñ Kurdistanê da yê **bilindtirîn** Agirî ye. (Superlatif)

Bu eklér kullanımdan da şu şekilde anlatılabilir:

Di nav çiyayêñ Kurdistanê da yê herî bilind Agirî ye.

2- Ferat çemekî dirêj e.

Yê dirêjtirîn Mîsîsîpî ye (Yê herî dirêj Mîsîsîpî ye.)

Zayîn

Çeleka me za, golikek bû.

Di mîrgan da av dizê.

Alî-bi alî

Di nav herdu gundan da çem derbaz dibe. Gundê me li vî alî ye, gundê xalê min li wî alîyê çêm e.

Ew, bi alîyê peran dewlemend e, lê bi alîyê mîjo xizantirê merivan e.

Mijûl bûn

-Dapîra te ci karî dike?

-Ew bi zaroyan mijûl dibe.
Koçer pez xwedî dikan. Ew, ji sibê heyâ êvarê bi pêz ra mijûl dibin.
-Mamê te bi çi sinefî mijûl dibî?
-Ew koşkarîyê dike. Lê brazîyê min hesinker e.

Heyîyên bin erdê: Tiştên ku ji ben erdê derdivekin û bi kêrî merivan tê. Wekî nift, hesin, sifar, komir, zêr, zîv û hwd...

Heyîyên ser erdê: Axa çandinîyê, mîrg û zozan, daristan û heywanê nêçîrê, av û masî; û tiştên ku meriv çêdike, fîne meydanê: Wekî berên çandinîyê (pembu, titûn, genim û ceh, fêkî), pez û dewar û hwd...

Têr bûn

-Keremke em şîva xwe bikin.
-Spas dikim, ez têr im.
Biharî li çîyan têr gîya heye.

Bi kêr hatin-bikêrhatî

Tişt hene bi kêrî mrivan tê. Wekî av û hewa: Meriv di saya wan da dijî. Meriv nîn dixwe, avê vedixwe, kincan li xwe dike, bi tirênenê rê va diçe. Ew hemû, tiştên bikêrhatî ne.

Meriv hene, merivên bikêrhatî ne; ew, karêñ baş dikin.

Wekî karker, cotkar û dersdar, hemû sinetkar... Meriv jî hene di cîyê xwe da rûdinin, destê xwe li sar û germê naxin û dîsa jî dewlemend in. Wekî axa û patronan... Ew ne di saya xebata xwe da, di saya xebata xelkê da dijîn. Axa û patron merivên bikêrhatî ninin. Ew bi kêrî tu tiştî nayêñ.

Li Kurdistanê heyîyên sererdê û yên binerdê zehf in. Axa û sermîyandar, împeryalist û kolinyalist wan dikinşînin dibin. Wekî nift, hesin, sifar... Ew bi kêrî tu tiştê me nayêñ.

Lê xistin: Vurmak

Emir: *Lê xel*

Şimdiki zaman

Ez lê dixim
Tu lê dixî
Ew lê dixe

Em lê dixin
Hûn lê dixin
Ew lê dixin

Dili geçmiş zaman:

Min lê xist
Te lê xist
Wî, wê lê xist

Me lê xist
We lê xist
Wan lê xist

Mışlı geçmiş zaman:

Min lê xistîye
Te lê xistîye
Wî, wê lê xistîye

Me lê xistîye
We lê xistîye
Wan lê xistîye

Cümle içinde:

Ew **li serê me** dixin û heyîyên me dibin.

Ew lê dixin
 Wan li serê me xist û heyîyêne me bir.
 Wan lê xist
 Wan li serê me xistîye û heyîyêne me birîye.
 Wan lê xistiye

Hewcedar: Em hewcedarî azadîyê ne.
 Welat hewcedarî axa û patronan nine.
 Veya: Welat, ne hewcedarî axa û patronan e.

Belanî (olumlu)

Hewcedar e

Veya

Tırş e

Neyînî (Olumsuz)

Hewcedar nine

Ne hewcadar e

Tırş nine

Ne tırş e.

Hinkirin:

Di hevokên jêrîn da cîyêne wala tije kin:

- 1- Meriv di saya..... xwe da dibihîse, di saya.....xwe da dibîne, di saya.....xwe da tam dike, di saya.....xwe da bîhn dike.
- 2- Meriv di saya.... xwe da difikire.
- 3- Hungiv....e, îsot..... ûe, xwê....e, lêmon....e.
- 4- Kevir....e, pembû....e, qeşae, roj.....e.
- 5- Ferat ji Dîclê.....
- 6- Di nav çiyayêne Kurdistanê da..... Agirî ye.
- 7- Brayê bavê min..... min e, keça wî..... min e. Xwîşka dîya min.... min e.
- 8- Bajarê Wanê li..... gola wanê ye, Qers li..... Kurdistanê ye.
- 9- Dîcle û Ferat ber bi..... diherikin.
- 10- Di Kurdistanê da li dora Kerkükê....., li Sêvasê..... li nêvîkî Xarpitê....ûderdikeve.

--II

Ji nav van lêkeran, yên minasiw bibijêrîn û li hevokên jêrîn cîyêne vala tije bikin. *Hûr kirin, pehtin, guh lê kirin, av li xwe kirin, xew da çûn, lê çûn, dest pê kirin, ava kirin, mijûl bûn, lê xistin, bi kêr hatin, herikîn, dizîn, pê kanîn, şûştin.*

- 1- Bav û kalê me gelek bajar û gund.....
- 2- Av ber bi jêr.....
- 3- Ez, rojêne yekşemîyê tim.....
- 4- Kewanî her roj nanê malê.....
- 5- Ewdîya xwe....., dîya wê bejndirêj e, ew kurt e.
- 6- Kewanî bi kêrê pîvazan.....
- 7- Bavê te bi ci.....
- 8- Divê meriv têr hêşînayî bixwe. Ew gelek....., merivan.....

- 9- Ez çer radizêm, heme.....
- 10- Şeva duhinî yek ke tîye mda me û gele tiş.....
- 11 -Bindest.....zordestan....., kîngê ew dibin yek.
- 12- Şahan gedekî baş e, ew dê û bavê xwe.....
- 13- Wî mehekî berê..... xwendinê.....û êdî dikane bixwîne.
- 14- Wê.....keça xwe.....,lê rind nekir.

III

Hevokên jêrîn bikin hevokên pirsê:

- 1- Bav û kalê me li Kuridstanê jîne.
- 2- Kurd pir pez û dewar xwedî dîkin.
- 3- Xelkê dora Mêrdîn û Entebê bi çandiniyê mijûl dibin.
- 4- Pezkûvî li çîyan dicêrin.
- 5- Nêçîra kewan payîzî û zivistanî dibe.
- 6- Masî di avê da dijîn.
- 7- Bapîrê min par mir.
- 8- Na, mamê min tune.
- 9- Brazîyê min danzdeh salî ye
- 10- Tirêن heyâ Diyarbekrê çar saetan da diçe.
- 11- Ez ji gund bi hespê hatim.
- 12- Hesen kera xwe birîye êş.
- 13- Şahan çûye dibistanê.
- 14- Deştêن me têr genim û pembu didin.
- 15- Welat di bin lepê zordestan da ye.
- 16- Axa û sermîyandar tu karî nakin.
- 17- Axa û sermîyandar di saya xebatkaran da dibin dewlemend.
- 18- Xelkê me bindest e, bona wê xizan e.
- 19- Postê hirçê û ya kûze gelek buha ye.
- 20- Xelkê dora golê jê ra dibêjin behr.

Örnek

- 1- Bav û kalê me li ku jîne?
- veya; Bav û kalê me li kîderê jîne?
- 2-Tu ji gund bi ci hatî?

Soru zamirleri: Kî: kim, ci: ne

Başlıcaları **kî** ve **ci** dir. Kî şahıslar, ci şeyleriç in kullanılır. Kî çekildiği zaman **kê** olur.

Kî hat? Hesen hat.
 Ci dibare? Baran dibare.
 Tu kî yi? Ez Serdar im.
 Ew ci ye? Ew hesp e.
 Te ji kê ra got? Min ji Elo ra got.

Kîjan: Hangisi

- Ehmed, mamê te li mal e?
 - Tu kîjanî dipirsî?
 - Mamê tê, Xidir?
 - Belê, li mal e.
-
- Ez îsotan dixwazim.
 - Tu kîjanan dixwazî, yên tûj yan ne tûj?
 - Yên tûj dixwazim.

Kîjan zamiri isimler gibi çekilir, eril için **î**, dişli için **ê** çoğul için **an** takısını alır:
Kîjanî, kîjanê, kîjanan.

Soru sıfatları (Rengdêrên pîrsiyarkî)

Soru sıfatları **çend, çi, kîjan** dır:

Salekî da çend meh hene?

Çavê te çi reng e?

Tu kîjan pirtûkê dixwazî?

Kürtçede soru cümlesi:

1- Daha önce gördüğümüz gibi söz düzenini değiştirmeksızın, ses düzeni yoluyla;

2- Soru zamirleri, sıfatları, basit ve birleşik zarflar yardımıyla yayılır.

Tu Şahan î.

Tu Şahan ï?

Kî Tu Şahan î - Tu kî yî?

Ew mala elo ye - Ew mala kê ye?

Çi Ew rovî ye - Ew çi ye?

Kîjan Brayê mezin Hesen e - Brayê mezin kîjan e?

Çend Di gund da pêncî mal hene- Di gund da çend mal hene?

Çi Bavê min cotkar e-Bavê te çi karî dike?

Gur goşt dixwe- Gur çi dixwe?

Ji ku, li ku, ji ku derê, li ku derê

Şahan ji dibistanê tê - Şahan ji ku tê?

- Şahan ji ku derê tê?

Şahan li dibistanê ye- Şahan li ku ye?

- Şahan li ku derê ye?

Bi çi

Zaro bi qelemê dinivîsin - Zaro bi çi dinivîsin?

Bi kê ra	Elo bi Xelîl ra çû bajêr - Elo bi kê ra çû bajêr?
Çima dibistanê?	Ez nexweş im, îro naçim dibistanê. - Tu çima îro naçî
Çawa Kîngê	Şahan gedeyekbaş e Şahan Gedeyekçawa ye? Ez ji Bingolê duh hatim - Tu ji Bingolê Kîngê hatî?

XVIII

MAR Ü ÇIVÎKAN

Dapîra Şahan pir çîrokan dizane. Şahan ji çîrokên wê gelek hez dike. Şeveke zivistanê bû. Li der berf û serma hebû. Şahan ji dapîra xwe xwest ku jê ra çîrokekê bibêje. Wê jî dest pê kir û çîroka mar û çivîkan jê ra got: Wextekî daristanek hebûye. Ew daristan welatê çivîkan bûye. Her yekî tê da ji xwe ra hêlûnek çêkirîye. Ya kutkutikê û ya dîksilêmîn di nav koka daran da bûye. Ya bilbilê li ser çiklan, nav pelên daran da. Ya êlo li ser zinarekî bûye. Li daristanê xwarin û vexwarin zehf bûye. Daristan ji dengê wan şen bûye. Lê rojekê li daristanê marek peyda bûye. Marekî gewr û çav zer. Ew mara tim çûye hêlûnan û hêk û çêlîk xwarîye.

Rojekê pepûg hafîye ku mar li dora hêlûna wê ye. Pepûgê kirîye qîrîn, gotîye: - Cîranino! Zû werin. Mar çêlê min xwarin!

Çivîkan dengê pepûgê bîhîstîye, lê ji cîyê xwe ne livîne. Wan gotîye: "Ji me ra çî? Em ku biçin, mar me jî dixwe. Me nexwe jî, dibe dijminê me. Ji xwe em pê nikanin. Qe nebe, em li cîye xwe rûnin û hêrsa wî neynin..." Bi vî awayî, çivîkan paç kirine guhê xwe û ne çûne hawara pepûgê. Mar çêlên wê xwarîye.

Pepûga dilbirîn jî mala xwe barkirîye û ji wê derê çûye.

Lê mar dev ji hêlûnan bernedaye. Roja dinê li qijqijikê bûye mîvan... Îcar wê kirîye qîje-qîj, lê ci çare?. Marê me bi vî awayî, bê tirs, her roj çûye hêlûnekê, zikê xwe têr kirîye, bûye lox. Çivîk jî kelogirî bûne, ketine şînê, nizanîn ku ci bikin....

Baz û êlo di kêfa xwe da bûne. Gotine: "mar nikane bê hêlûna me; em çavê wî derdixinin!" Paşê, mar çûye, hêlûna wan jî...

Rojekê çivîkek piçûk derketîye ortê û usa gotîye: "Lao, teresîyê mekin! Em ewqas çivîk di heqê marekî da nayên. Usa nabe. Bi revîn û tirsê em ji dest wî xilas nabin. Bi vî awayî mar koka me fîne."

Çivîkên din jê pirşîne:

- Tu ji me ra ci dibêjî? Em ci bikin?

- Yek bin û bajon ser wî! Mirin ku mirin e, va xirexir ci ye?

Paşê çivîkan gotina xwe kirine yek, tirs ji dilê xwe avêtine. Wan, nûkilên xwe tûj kirine û bi hevra di ser mar da girtine. Mar xwe şaş kirîye, bi lez kişîye, revîye ku biçe kuna xwe. Yekî li çav xistîye, yê din li serî; ew kuştine. Leglegê jî, bi nûkila xwe ya dirêj leşê wi girlîye, birîye avêtîye newalekê.

Wê şûnda çivîk ji tirsê xilas bûne. Her yek firdaye çûye hêlûna xwe. Demên şahîyê dîsa dest pê kirîye.

Çîrok	: <i>Masal</i>
Mar	: <i>Yılan</i>
Hêlûn	: <i>Yuva</i>
Kutkutik	: <i>Ağaçkakan</i>
Dîksilêman	: <i>Çavuş kuşu</i>
Dîk	: <i>Horoz</i>
Kok	: <i>Ağacın topraktan dal ayrimına kadar kısmı</i>
Bibbil	: <i>Bülbül</i>
Çîkil	: <i>Dalcık</i>
Şax(guî)	: <i>Dal</i>
Êlo	: <i>Kartal</i>
Zinar	: <i>Kaya</i>
Peyda bûn:	<i>Peydah olmak</i>
Gewr	: <i>Kül rengi</i>
Çêl, çêlik	: <i>Kuş yavrusu</i>
Pepûg	: <i>guguk kuşu</i>
Qîrîn	: <i>Haykırış</i>
Cîran	: <i>Komşu</i>
Qe nebe	: <i>Hiç değilse</i>
Qe	: <i>Hiç</i>
Hêrs	: <i>Öfke</i>
Bi vî awayî	: <i>Böylece</i>
Paç, paçık	: <i>Bez parçası</i>
Hawar	: <i>Çağrı, imdat</i>
Dil	: <i>Yürek</i>
Birîn	: <i>Yara</i>
Dilbirîn	: <i>Yüreği yaralı</i>
Dev jê berdan:	<i>Vazgeçmek</i>
Qijqijik	: <i>Saksağan</i>
Mêvan	: <i>Misafir</i>
Îcar	: <i>Bu kez</i>
Çîrokbêj	: <i>Masalcı</i>
Qîjîn	: <i>Avaz avaz bağırma</i>
Zîk	: <i>Karin</i>
Lox	: <i>Dam taşı, loğ</i>
Kelogîrî	: <i>Ağlamaklı</i>
Şîn	: <i>Yas</i>
Baz	: <i>Şahin</i>
Kêf	: <i>Keyf</i>
Orte	: <i>Orta</i>
Teresî	: <i>Tereslik</i>
Xire-xir	: <i>Ölüm horultusu</i>
Di heqê wî da hatin :	<i>Hakkından gelmek</i>
Tîrs	: <i>Korku</i>
Kok anîn	: <i>Kökünü getirmek</i>
Yek bûn	: <i>Birleşmek</i>
Yekîtî	: <i>Birlik</i>

Nûkil	: <i>Gaga</i>
Tûj kirin	: <i>Bilemek</i>
Tûj	: <i>Keskin</i>
Ser da girtin:	<i>Saldırmak, Üstüne Üşüşmek</i>
Lez	: <i>Acele</i>
Lez kirin	: <i>Acele etmek</i>
Kışın	: <i>Sürünmek</i>
Kun	: <i>Delik, in</i>
Kunê mar	: <i>Yılan deliği</i>
Kuna gur	: <i>Kurt ini</i>
Leş	: <i>Leş, gövde</i>
Xwe şâş kirin:	<i>Şaşırmak</i>
Legleg	: <i>Leylek</i>
Newal	: <i>Dere</i>
Xilas bûn	: <i>Kurtulmek</i>
Fırdan	: <i>Uçmak</i>
Firîn	: <i>Uçmak</i>
Şahî	: <i>Neşe, şenlik</i>
Per	: <i>Kanat</i>
Vêxistin	: <i>Yakmak</i>
Vebûn	: <i>Açılmak</i>
Çetin	: <i>Çetin</i>
Qîret kirin	: <i>Gayret etmek</i>
Rizgarî	: <i>Kurtuluş</i>
Rizgar kirin	: <i>Kurtarmak</i>
Xwendin	: <i>Ötmek, okumak</i>

Dilek kipi (şimdiki ve gelecek zaman)

Şahan xwest ku dapîra wî jê ra çîrokekê bibêje.

Mastar: Gotin (söylemek), Emir: bibêje

Ez bibêjim	im	Em bibêjin in
Tu bibêjî	î	Hûn bibêjinin
Ew bibêje	e	Ew bibêjin in

Wî xwest ku dapîra wî..... bibêje.

(O istedi ki büyük annesi..... söylesin)

Emir kipi
 bibêje
 bixwaze
 biçe (here)
 bixwe
 (hez) bike

Dilek kipi
 Ew bibêje (o desin)
 Ez bixwazim
 tu biçî (tu herî
 ew bixwin
 em hez bikin.

Görüldüğü gibi, istek ve dilek kipinin çimdiki ve gelecek zamanı emir halinin yardımıyla yapılır.

Takılar : *im*, *î*, *e*, *in*, *in*, *in*.

Not: (Dilek, gereklilik ve şart kiplerinin tümünün şimdiki ve gelecekk zamanlarında fiil aynı biçimini alır. Kipler, diğer yardımcı sözcüklerle ayrılır:

Ez dixwazim biçim Parîsê : Parîs`e gitmek istiyorum
(istek- dilek)

Divê, ez biçim Parîsê : Paris`e gitmeliyim. (gerekli)

Ku ez biçim Parîsê : Parîs`e gitsem.. (şart)
(Ez ku biçim)

Em çi bikin : *Ne yapalim?*

Divê, em çi bikin : *Ne yapmalıyız?*

Ku em çi bikin : *Ne yapsak?*

Olumsuzluk edatı (**ne**) dir. (Şimdiki ve gelecek zamanın da)

Em dixwazin îro biçim : Ku neçin.... (gitmezsek)

Mar me dixwe : Ku nexwe jî, dibe dijminê me.

Hesen cixarê dikşîne : Ku nekşîne hêrs dikeve.

Not: Kurala uymayan 2. grup fiillerde durum farklıdır. Bunlar **bi** öncüsü almazlar. Örnek: *Hatin* (gelmek)

Hatin Kök Emir
 Hat Were

Ez bêm : *Geleyim*

Divê ez bêm: *Gelmeliyim*

Ku ez bêm : *Gelsem*

Emir Biçimi

Emirbiçimi fiil kökünün baş ina bi ön eki getirilerek ve tekil için **e**, çokul için **in** takılarının yardımıyla yapılır.

<u>Mastar</u>	<u>Kök</u>	<u>Emir</u>	
		<u>Tekil</u>	<u>çoğul</u>
Qîrîn	Qîrî	biqîre	biqîrin
Kirin	Kir	bike	bikin
Dan	Da	bide	bidin
Bûn	Bû	bibe	bibin

Bileşik fiillerde emir ön eki, fiilin başı ina gelir.

Mastar

Vexwarin
Çekirin
Derketin
Vebûn
Hûr kirin
Lê dan
Xilas bûn

Emir biçimi

Vebixwe
Çêbike
Derbikeve
Vebibe
Hûr bike
Lê bide
Xilas bibe

Ancak bileşik fiillerde genellikle kısalma biçimleri kullanılır. Örneğin, **vexwe** yerine, bi atılarak kısaca **vexwe** denir. Bunun gibi:

Çêbike	: Çêke
Derbikeve	: Derkeve
Vebibe	: Vebe
Xilas bibe	: Xilas be
Dest pê bike	: Dest pê ke
Lê bide	: Lê de
Hûr bike	: Hur ke

Kısaltma yoluna bazan bazı fiillerde de başvurulur:

Bibêje: Bêje

Jê ra bibêje

Jê ra bêje

Emir biçiminde olumsuzluk edatı **me** dir:

Bike	: Meke	Vebixwe (vexwe)	: Vemexwe
Bibe	: mebe	Çêbike (çêke)	: Çemeke
Bigre	: Megre	Dest pê bike	: Dest pê meke

Düzen yandan:

Bavêje: Mavêje

Alıştırma: Aşağıdaki fiillerin emir kipini ve dilek kiplerinin şimdiki (ve gelecek) zamanını çekiniz:

Çérin	Derketin	Ava kirin
Xwarin	Vexwarin	Lê xistin
Meşîn	Vebûn	Hişyar bûn
Jîn	Çekirin	Ser da girtin
Kirîn	Vêxistin	

Qe nebe

Eyşan dibêje dersa min çetin e û naxebite. Dersdar jê ra got: "Eyşan bixebite. Qe nebe, tu dikanî bersîva çend pirsan bidî." Mehmûd got: "Ez naçim bajêr. Qe nebe di gund da av û hewa paqij e..."

Bi vî awayî

Rojek birçî, rojek têr, bi vî awayî sal derbaz bûn û çûn.
Tu bo dersa xwe qîret nakî; bi vî awayî, tu nikânî hîn bî.

Dev jê berdan

Dijmin dev ji me bernadin.
Tu ji gede çi dixwazî? Dev jê berde lo!
Ew merivek serhişk e. Tu nikânî tiştekî bikî serê wî. Dev jê berde!

Di heqê da hatin

Ew keçikek jêhatî ye, di heqê her karekî da tê.
Tu ji min ra bêje, di heqê wî seyî da ez têm!
Wietnamî di heqê dijmin da hatin, welatê xwe rizgar kirin.

Tûj-tûj kirin

Kêr tûj e, dest lê mede.
Birek xweş nabire, wê tûj bike.

Ser da girtin

Komandoyan di ser gundê me da girtin.

Roja dinê : <i>Ertesi gün</i>	Betir pêr : <i>Üç gün öncesi</i>
Hefta dinê : <i>Ertesi hafta</i>	Par : <i>Geçen yıl</i>
Meha dinê : <i>Ertesi ay</i>	Pêrar : <i>İki yıl öncesi</i>
Sala dinê : <i>Ertesi yıl</i>	Önceki yıl
Duh : <i>Dün</i>	Betir pêrar : <i>Üç yıl öncesi</i>
Pêr : <i>Evelsi gün</i>	

Hînkirin

I

Di vê çîrokê da (Mar û Çivîkan) borîya çîrokî bikin borîya berdest. (Bu hikayede -Mar û Çivîkan- müşlü geçmiş dili geçmişे çevirin.)

Kişîn - Firîn - Xwendin

Mar dikişin, çîvîk difirin.
Çîvîk bi saya perê xwe difirin.
Xwendina çîvîkan daristanê şen dike.
Bilbil ji hemû çîvîkan xwestir dixwîne.

Bersîva pirsên jêrîn bidin:

- 1- Dapîra Şahan pir çîrokan dizane û dibêje. Ji karê wê ra çi tê gotin?
- 2- Şeveke zivistanê Şahan ji dapîra xwe çi xwest?
- 3- Dapîrê jê ra kîjan çîrok got?
- 4- Li daristanê çi hene?
- 5- Ji mala çivîkan ra çi tê gotin?
- 6- Kutkutik hêlûna xwe di ku da çêdike?
- 7- Îlo hêlûna xwe di ku da çêdike?
- 8- Fêkî li ku derê dîbin?
- 9- Dengê kîjan çivîkê xwestir e?
- 10- Lingê maran heye? Ew çawa rêva diçin?
- 11- Mala maran ra çi tê gotin?
- 12- Di çîrokê da mar çi dîke?
- 13- Pepûgê ku mar dîtiye çi kirîye?
- 14- Çivîkê din çîma ne hatine hawara pepûgê?
- 15- Ew ji mar tîrsîn, lê tîrsê ew ji dijmin parastin?
- 16- Roja dinê mar çû hêlûna kê?
- 17- Îlo û baz çîma dengê xwe dernexistin?
- 18- Wan hêlûna xwe ji mar parast?
- 19- Mar di hêlûnan da çi xwar?
- 20- Çivîka piçûk ji yên din ra çi got?
- 21- Meriv çawa ji dijmin xîlas dibe?
- 22- Çivîkan guh dane gotina çivîka piçûk?
- 23- Paşê wan çi kir?
- 24- Mar çawa ji ber wan revî?
- 25- Ewana çawa markuşt?
- 26- Leglegê çi kir?
- 27- Piştî ku mar mir çi bû?

Paç kirin guhê xwe

Çivîkan paç kirine guhê xwe. Ango gazîya hevalê xwe bihîstin, lê xwe li nebihîstinê danîn. Guh nedan gazîya wê.

Ez Elo ra ewqas dibêjim, lê wî paç kiriye guhê xwe. (Qe guh nade min).

Kok anîn

Lo, rabin! Dijmin koka me anî.
Rovî ku kete pînê koka mirîşkan tîne.

Zman bo merivan hevcarekî hêja ye. Meriv di saya zmîn da daxwazên xwe ji hev û du ra dibêje, hev û du fêm dike, dide û distîne.

Zanîn û hostatî di saya zmîn da winda nabe, ji bav û kalan derbazî me dibe.

Zanîn di saya xeberdan û nivîsandinê da belav dibe, digihe merivên din.

Komela merivan tucar bê zman nabe.

Merivên herî kevn hîn xwedî ziman ne bûn. Ewana mîna heywanan deng derxistine. Heywan bi van dengan mane, merivan ew pêş va birine. Bi vî awayî, hêdî hêdî zman derketine ortê. Merivan nivîs kifş kirine û hînî xwendin û nivîsandinê bûne.

Gelan, her yek zmanekî wî heye. Zmanê me Kurdî ye.

Xelîl di lîsê da dixwîne. Zmanê wî Kurdî ye, lê di xwendegehan da xwendin Tirkî ye. Çima? Xelîl, hîn ku zaro bû û di dibistana gund da dixwend, li ser vê pirsê fikirî: Em çima bi zmanê xwe naxwînin?. Wî rojekî ji dersdar pîrsî: "Mamoste, em çima bi Kurdî naxwînin?" Dersdar, himber vê pirsê him şaş bû, him jî enirî; usa lê vegerand: "Kurdî ne zman e!"

Jî wê rojê vir da gelek sal derbaz bûn. Xelîl îro êdî mezin e. Ew û hevalên wî, niha jî li ser pirsên han difikirin. Lê ew, êdî rastîyê dizanin. Li dinê hemû gel bi zmanê xwe dixwînin. Ew di zanîngehan da zmanê bîyanî jî hîn dîbin, lê bingeh zmanê bav û kalan e.

Kurd bi zmanê xwe naxwînin, ji ber ku ew îro bindestin. Kurdistan di bin nîrê bîyanîyan da ye. Bîyanî dixwazin ku Kurd zmanê xwe, çanda xwe ji bîr bikin, hisyar nebin û bona azadîyê nexebitin.

Xelîl û hevalê xwe jî vê yekê îro êdî baş dizanin. Û ew dizanin ku Kurdî jî zmanek delal e. Zmanê me jî mîna dîroka me kevn e, ew ji hezar salan dînisile û tê. Rast e, îro Kurdî paş da maye. Ji ber ku zordestan fîrsend ne dane xwendin û nivîsandina wî. Dibistan û zanîngehêن Kurdan tunin; kolonyalîstan ew qedexe kirine. Ew nahêlin ku bi Kurdî rojname û kowar derkevin, pirtûk çap bibin. Bona kirinê han ew cezayêن mezin didin Kurdan. Lêdan, girtin, kuştin û menfi kirin bo me bûyerêن her rojî ne. Em di radyo û tîleewizyonê da zmanê xwe nebihîsin. Ew nahêlin ku di derê hukumetê da Kurd bi zmanê xwe xeberdin. Û ew bila li wir bimîne, nahêlin ku em di cejn û dawetan da stranê xwe bi serbestî bêjin.

Lê dîsa jî, himber ewqas hovîtîyê, Kurdan zmanê xwe ji bîr ne kirin. Ewana bona xwendin û nivîsandina zmanê xwe, bona pêş va birîna çanda xwe xebatek mezin kirin. Li hundir û li derî welat rojname û kovar dersxistin, pirtûk çap kirin. Di zanîngehêن der da beşa zmanê Kurdî vekirin û tê da ders dan.

Xelîl û hevalê xwe jî çend caran rojname, kovar û pirûkêن Kurdî bi dest xistin, bi dilgermî li wan nihêrîn. Ew jî zmanê xwe gelek hez dikin. Niha ew xwendin û nivîsandina Kurdî dizanin. Û dizanin ku di sazûmanêñ zordest da meriv gelek rastîyan di xwendegehan da hîn nabe. Divê meriv bi xwe cehd bike û rastîyê hîn be.

Belê, rewşa gelê Kurd jî usa namîne. Gelê me bi lez hisyar dibe, bona azadîyê dixebite. Roj wê bê, emê welatê xwe rizgar bikin, zor û tedayê ji ser xwe rakin. Hingê dibistan û zanîngehêن Kurdî jî wê vebin, bi zamanê me jî têr rojname, û pirtûk wê çap bin. Çanda me wê pêş va biçe û gelê me wê jî nezanîyê xilas be, bigihe azadîyê.

Xelîl û hevalê xwe, îro gelê xwe hisyar dikin û bona rojên pêş yêñ azadî û serfirazîyê dixebeitin.

Hevcar	: Araç
Hêja	: Değerli
Daxwaz	: <i>ıstek</i>
Fêm kîrin	: Anlamak
Winda bûn	: Kaybolmak
Hostatî	: Ustalık
Xeberdan	: Konuşmak
Belav bûn	: Dağılmak
Komel	: Topluluk
Kevn	: Eski
Xwedî	: Sahip
Nivîs	: Yazı
Kîfş kîrin	: Keşfetmek
Lîse	: Lise
Xwendegeh	: Okul
Mamoste	: Öğretmen
Himber	: Karşı
Şaş bûn	: Şaşırma
Şaş	: Yanlış
Enirîn	: Kızmak
Rast	: Doğru
Rastî	: Doğruluk
Zanîngeh	: Üniversite
Bîyanî	: Yabancı
Bingeh	: Temel
Bindest	: Bağımlı, köle
Kûr	: Derin
Nîr	: Boyundurmak
Çand	: Kültür
Ji bîr kîrin	: Unutmak
Bi dest xistin	: Elde etmek
Dil	: Yürek
Dilgermî	: Coşku, sıcak ilgi
Serbest	: Serbest, Özgür
Bi serbestî	: Özgürce
Sazûman	: Düzen, rejim
Cehd kîrin	: Çaba gösterme
Rewş	: Hal, durum
Rizgar kîrin	: Kurtarmak
Rizgarî	: Kurtuluş
Derew	: Yalan
Derewîn	: Yalancı
Hişyar bûn	: Uyanmak
Delal	: Güzel, hoş
Dîrok	: Tarih
Nisîlîn	: Süzülmeye
Zordest	: Zorba

Qedexe	: Yasak
Hiştin	: Bırakmak
Rojname	: Gazete
Kovar	: Dergi
Çap bûn	: Basılmak
Çap kirin	: Basmak
Ceza	: Ceza
Kirin (isim)	: ş, eylem
Lê dan	: Vurmak
Girtin	: Tutuklama
Nefî kirin	: Sürgün etme
Bûyer	: Olay
Radyo	: Radyo
Têlevîzyon	: Televiyon
Hukumet	: Hükümet
Dawet	: Düğün
Stran	: Şarkı, türkü
Zor	: Zor
Lez	: Hızlı, tez
Hov	: Vahşi
Hovîtî	: Vahşet
Beş	: Bölüm
Sazkirin	: Kurmak, düzenlemek
Ders dan	: Ders vermek
Paşa man	: Geri kalmak
Rakirin	: Kaldırmak
Serfirazî	: Başarı
Bo, bona	: için
Pêş va birin	: İlerletmek, geliştirmek
Teda	: Eziyet
Diz	: Hırsız
Dizî	: Hırsızlık
Rengdêr	: Sifat
Hoker	: Zarf

Hiştin Kök, emir: *bihêle*

Haber kipi	1. Tekil şahıs
Şemdiķizaman	: Ez dihêlim
Dili geçmiş	: Min hişt
Mışlı geçmiş	: Min hisfîye
Gelecek zaman	: Ez ê bihêlim

Dilek kipi

Şimdiki ve gelecek zaman: *Ez bihêlim*

Kirin fiili
Dilek kipi

Şimdiki ve gelecek zaman

Ez bikim
Tu bikî
Ew bike
Em bikin
Hûn bikin
Ew bikin

Haber kipinin gelecek zamanında dilek kipinden farklı olarak fiilden önce **wê**, **dê** veya kısaltılmış biçimde **ê** gelir

Ez ê bêm : Geleceğim
Roj wê bê : Gün gelecek

Sözkonusu *wê*, *dê*, *ê* fiil öncüsü özneyi izler.

Ez	ê	sibê saet çaran da bêm
özne	fil ö.	tümleç

Hingê **dibistan û zanîngehêن Kurdi jî wê vebin**
tümleç **özne** **fiil ö.**

Bazı fillerin haber kipi gelecek zamanı:

Hgtin

1- Ez ê bêm

Tu ê bê

Ew ê bê

Em ê bêñ

Hûn ê bêñ

Ew ê bêñ

2- Ez ê werim

Tu ê werî

Ew ê were

Em ê werin

Hûn ê werin

Hatin filinin gelecek zamanının biri kurala uygun, biri uygun olmayan iki biçimini vardır.

Çün
Bün

Ez ê biçim
Tu ê biçî
Ew ê biçe
Em ê bicin

Xwestin

Ez ê bixwazim
Tu ê bixwazî
Ew ê bixwaze
Em ê bixwazin

Ez ê bibim
Tu ê bibî
Ew ê bibe
Em ê bibin

Hûn ê biçin
Hûn ê bibin
Ew ê biçin

Hûn ê bixwazin
Ew ê bixwazin
Ew ê bibin

Ji bîr kirin - Ji bîrê çûn

- Serdar, te çîma pirtûka xwe ne anî?
- Min ji bîr kir, mameste.
- Cardin ji bîr me ke!

Ew dixwazin ku Kurd zmanê xwe ji bîr bikin.
Bavê min ji min ra got "Elo, du kîlo şekir bigre." Lê min ne girt. Ew ji bîra min çû.

Bi dest xistin

Van rojana qehwe nayê dîtin, lê min pakêtek bi dest xist.
Di mala wan da xalîçek heye, pir hêja ye, bi dest nakeve.

Ji wê vir da

Xelîl par lîse xilas kir û çû Enqerê. Ji wê vir da me hev û du ne dît.

Merivê han	: <i>Ew merîv</i>
Vê yeka han	: <i>Vê yekê (vê meselê)</i>
Pirsa han	: <i>Ev pîrs</i>

Ew bi kêrî tiştekî nayê. Ez ji merivê han hez nakim.
Hevalo, rê dirêj e û çetin e; vê yeka han baş bizane û zû bêzar me be!

Bona kirinê han:

Ew diziyê dile û derewîn e. Bona kirinê han (dizî kirin û derew kirin) ez ji wê hez nakim.

Bila

Hesen bixwîne! (Hasan oku)
Hesen bila bixwîne. (Hasan okusun)
Ew bila li wir bimîne... (O şurda kâşin)
- Van rojana qehwe nayê dîtin.
- Qehwe bila li wir bimîne, çay bi dest nakeve.

Beşa zmanê Kurdi: Li zanîngeha Sorbon û Lenîngradê beşa zmanê Kurdi heye.
Li wir mameste Kurdi hînî xwendekaran dîkin.

Sazkirin

Piştî sala 1917 di Rusiyê da sazûmanek nû hsazbû; zordesî çû, azadî hat.
Em ê rojekî gelê xwe ji nîrê bindestîyê xilaskin û di welat da jînek nu sazkin.

Fêm kirin

Meriv di saya zmîn da hev û du fêm dike.
Min ji gotina te tiştek fêm nekir.

Bûyer

Duh êvarê têlewîzyonê bûyêrên Îranê nîşan da.
Derketina "Roja Welat" bûyerek mezin bû.

Hînkirin

I

Hevokêñ jêrîn biguhurînin demêñ din (demêñ ku hûn hînî wan bûne).

Wekî ha:

Ez diçim bajêr (dema niho-şîmdîki za man)

- a) Ez çûm bajêr (borîya têdayî-dîlî geçmiş)
- b) Ez çûme bajêr (borîya düdar-mışlı geçmiş)
- c) Ez biçim bajêr (raweya blanî-dilek kipi)
- d) Ez ê bicim bajêr (dema paşî-gelecek zaman)

- 1- Ez ji Mahabadê têm.
- 2- Pez li zozanan diçêre.
- 3- Cotkaran cotê payîzê kirine.
- 4- Par zivistanê pir berf barî.
- 5- Tu ê kîngê biçî sûkê?
- 6- Bila bavê wî rûn û penîr bifroşe.
- 7- Ez ê kîlok tiři bixwim.
- 8- Çivîk bi alîkarîya perê xwe fir didin (difirin).
- 9- Wan îro sibê çay vexwar.
- 10- Pêr, Şahan li mal bûye.

II

Bi hokerêñ jêrîn hevokan çêbikin:

Jêr, jor, dor, ser, bin, paş, pêş, hundir, der, cem, hingê, kîngê, car car, çend, ewqas.

Wekî ha:

Mala me li jêrî Gund e.

III

Bi rengderêñ jêrîn hevokan çêbikin:

Dirêj, kurt, bilind, nizm, kûr, nêzik, dûr, germ, sar, hişk, nerm, sor, zer, kesk, şîn.

IV

Bi lekerêñ jêrîn hevokan çêbikin:

Qijîn, gîrîn, di heqê da hatin, tûj kirin, vebûn, vêxistin, rizgar kirin, winda bûn, fêm kirin, ji bîr kirin, rakirin, saz kirin, pêş va birin, dizîn.

Wekî ha:

Mirîşk çîma diqîje?

XX

MÎR CELAL

Navê gundê me Mircan e. Erdê wê nîvî deşt e, nîvî çîya û zozan e. Mircan gundekî xweş e, bi dar û ber e. Deştê da li cîyên avî titûn, pembu û kuncî dibe. Niha silq jî tê ajotin. Li cîyên bejî ceh, genim û nîsk rind dibe. Li quntarêñ çîyan, li ser mîrg û zozanan kerîyêñ pez diçêrin.

Mircan, bi temamî ya Mîr Celal e. Kal û pîrekên me dibêjin ku bapîrê wî Mîr Mihemed xwedîyê 120 gundan bûye. Mîr Mihemed di wexta Osmanîyan da mîrê mîran bûye, li vê dorê hukim hemû di dest wî da bûye. Wî erdekî freh bi dest xistîye û li ser xwe tapî kirîye. Bi vî awayî ev gund bûne milkê wî.

Piştî mirina Mîr Mihemed milkê wî di nav kurêñ wî da parva bûye. Niha gelek newîyêñ wî hene. Ji wan Mîr Celal xwedîyê 15 gundan e. Anglo wekî Mircanê 14 gundêñ wî yên din hene.

Gund berê 60 mal bû. Xelkê gund hemû coleğê Mîr bûn. Mîr, her yekî erdek dabûyê û wana bi gan ew erda dajot.

7-8 sal berê, mîr traqtor anî gund. Êdî minetê wî bi cotê coleğan ne ma. Wî, erdê gundîyan ji dest wan girt û xwest ku ji gund derkevin, biçin.

Gund kete şînê. Gundî li rawera Mîr gerîn, jê ra gotin: "Me ewqas sal xulamîya te û bav û kalê te kirîye. Niha tu me dikî der, em biçin kîderê? Qe nebe, hinek erd bifroşe me; em bajon û dênenê xwe bidin"

Mîr guh ne da gotînêñ wan. Got: "Ji we ra şeş meh mihlet. Piştî şeş mehî keşî li gund nebînim!"

Şeş meh qedîya. Di vê mabêynê da qasî bîst malan barkirin çûn. Yê din digotin, dibe mîr tê rehmê... Lê Mîr hat û got "Zû ji erdê min derkevin, yan jî ez we bi zorê derdixim."

Hin kesan berê wî dan. Bi navê Misto gundîyek hebû, Wî got: "Lao gundîno, dernekevin! Heke em yekbin ew nikare me derxe." Gundîyan got:

- Erdê wî ye. Ku bixwaze me derdixe.

Misto got:

- Çi erdê wî ye? Erdê xwedê ye. Bapîrê wî bi çoyê zorê ew bi dest xistîye. Erdê em dajon, pişta me dişkê; ew di cîyê xwe da rûdine, destê xwe nadê sar û germê. Em pêktînîn, to ew dixwe, ji me ra dew dimîne... Hûn bi rastî dipirsin, erd heqê me ye.

Gundîyan pirsî:

- Lê em ci bikin, tiştek ji dest me nayê. Mîr xurt e. Em pê nikarin.

Misto dengê xwe bilind kir:

- Pê dikanin! Çima ew yek meriv e, em bi sedan in. Gundên din jî mîna yê me ne. Em bi hezaran in. Yekbin û ber xwe bidin.

Lê piranîya gundîyan guh ne dane wî, qîreta hev ne kirin. Misto û çend hevalên xwe berê mîr dan, ji gund derneketin.

Di nav wan û Mîr da şer derket. Mîr berê xulamên xwe yên bi çek şande ser wan. Misto ew revandin. Paşê Mîr ji hukumetê alîkarî xwest. Cendirme kete gund. Li gundîyan tedayek mezin bû. Jin û mîr, kal û zaro ne gotin, lê xistin. 15 mîr, Misto jî di nav wan da, birin mapisê.

Paşê gund vala bû. Tenê çend xulamên Mîr bi mal va di gund da man. Ew jî di rez û baxçeyê mîr da dixebeitin, pezê wî xwedî dikin û hin erdêne wî dajon ku traqtor nikane lê bigere. Hin jî xizmet û azetê mala wî dikin û wî jî dijminan diparêzin.

Malên gundîyen çûyî di bin berf û baranê da hilweşîn, bûn pag. Li gund ga, ker û hesp kêm bûn. Nîrhevcar di tûrtan da ji bîr bûn, gîsinan jeng girtin. Niha karê wan traqtor dikin.

Piştî ku Misto ji mapisê derket, li Mîr xist, ew kuşt û tevî du hevalên xwe revî çiyê. Lê niha, cîyê Mîr Celal çar kurên wî girtine. Ew li bajêr rûdinin. Yek toxtor e, yek abûqat e, yek jî ticarîyê dike, otêl û aşxanên xwe hene. Yê çaran, deh sal e ku li parlamento ya Tirkîye mebûs e. Ew bi rayê gundîyan tê bijartin...

Gundîyen ku mal barkirin, hin çûn alîyê Edenê, hin Stenbol û İzmîrê. Hin jî li Dîyarbekrê bi cî bûn. Piranîya wan bûn êrxat û karker. Hinan jî kar ne dîtin, sefil bûn, bi parsê ketin.

Di gund da dîsa titûn, pembu, kuncî, genim û nîsk dibe, pez li çîyan dicêre, baxçe û rez ber didin û jê bi mîlyonan qezenç pêk tê. Ew jî digihe destê mîran û di nav wan da parva dibe...

Mîr : Bey

Kuncî : Susam

Silq : Şeker pancarı

Nîsk : Mercimek

Avî : Sulu toprak

Bejî : Susuz toprak

Quntarê çîya: Dağ eteği

Kerî : Sürü

Pîrek : Yaşlı kadın

Pîr : Yaşlı

Osmanî : Osmanlı

Mîrê mîran : Beyler beyi

Hukim : Hüküm, egemenlik

Tapî kirin : Tapu etmek

Milk	: Mülk
Parva bûn	: Bölünmek, pay edilmek
Parva kirin	: Bölüşmek, paylara ayırmak
Coleg	: Yarıcı
Erdék	: Bir toprak
Ga	: Öküz
Xwedî kirin	: Beslemek
Ber	: Mahsul
Qezenc	: Kazanç
Milyon	: Milyon
Meyxane	: Meyhane
Kerxane	: Genel ev
Xerc kirin	: Harcamak
Traqtor	: Traktör
Minet	: Mihnet
Li raweran	: Yalvarmak
gerîn	
Xulam	: Hizmetçi
Der kirin	: Kovmak
Dêñ	: Borç
Mihlet	: Süre, mühlet
Qedîn	: Bitmek, sona ermek
Qedandin	: Bitirmek, sona ermek
Xizmet û azet	: Hizmet
Rehm	: Merhamet
Berê yekî dan:	Birine karşı direnmek
Ber xwe dan	: Direniş
Xwedê	: Tanrı
Ço	: Sopa
Bi çoyê zorê	: Sopa gücüyle, zorla
Pişt	: Bel
Şîkestin	: Kırılmak
To	: Kaymak
Ji dest hatin	: Becermek, yapabilmek
Eşîr	: Aşiret
Eşîrlî	: Aşiretçilik
Edet	: Adet
Qîreta	: Birine yardım
yekî kirin	etmek
Şer	: Savaş
Bi çek	: Silahlı
Revandin	: Kaçılmak
Hukumet	: Hükümet
Cendirme	: Jandarma
Hîweşîn	: Yıkılmak
Pag	: Harabe
Nîrhevcar	: Karasaban
Mabeyn	: Ara

Tûrt	: Avlu
Ji bîr bûn	: <i>Unutulmak</i>
Jeng	: <i>Pas</i>
Jeng girtin	: <i>Pas tutmak</i>
Toxtor	: <i>Doktor</i>
Abûqat	: <i>Avukat</i>
Ticarî	: <i>Tüccarlık</i>
Ticar	: <i>Tüccar</i>
Otel	: <i>Otel</i>
Aşxane	: <i>Lokanta</i>
Parlamento	: <i>Parlamento</i>
Mebûs	: <i>Mebus</i>
Ray	: <i>Oy</i>
Bi cî bûn	: <i>Yerleşmek</i>
Êrxat	: <i>Irgat</i>
Sefîl	: <i>Sefil</i>
Pars	: <i>Dilencilik</i>
Parsek	: <i>Dilenci</i>
Pars kîrin	: <i>Dilenmek</i>
War	: <i>Yaylak</i>
Sêwî	: <i>Yetim</i>
Pîhn	: <i>Tekme</i>
Betal	: <i>çssiz</i>
Betalî	: <i>çssizlik</i>
Xerîb	: <i>Yabancı</i>
Xerîbî	: <i>Yabancılık</i>
Mapis	: <i>Hapis</i>
Mapisxane	: <i>Hapishane</i>
Wala	: <i>Boş</i>
Bi mal va	: <i>Evcek</i>
Gîsin	: <i>Saban demiri</i>
Dijî	: <i>Karşı</i>
Zulm	: <i>Zulüm</i>
Serî hildan	: <i>Baş kaldırmak</i>
Bahoz	: <i>Fırtına</i>
Kûçe	: <i>Sokak</i>
Heq	: <i>Hak</i>
Neheq	: <i>Haksız</i>
Zîk	: <i>Karin</i>

Şimdiki zamanın hikayesi

Fil: Gotin Kök: Got

(Dema niho)

Şimdiki zaman

(Borîya têdayî)

Di'li geçmiş

Ez dibêjim

Min got

Tu dibêjî

Te got

Ew dibêje	Wî, wê got
Em dibêjin	Me got
Hûn dibêjin	We got
Ew dibêjin	Wan got
(Borîya dûdar)	(Borîya berdest)
Mış `li geçmiş	Şemidiki zamanın hikayesi
Min gotîye	Min digot
Te gotîye	Te digot
Wî, wê gotîye	Wî, wê digot
Me gotîye	Me digot
We gotîye	We digot
Wan gotîye	Wan digot

Şimdiki zamanın hikayesinde fil **di** önekini alır. Geç işli **filler** tak ı almaz. Geç işsiz **filler**de ise kök son harfinin sesi veya seszoluşuna göre tak ıları şöyledir:

Geŕin- Kök: Ket	Gerî	Ketin- Kök:
Ez digerîm im	m	Ez diketim
Tu digerî î	-	Tu diketî
Ew digerî -	-	Ew diket
Em digerîn in	n	em diketin
Hûn digerîn Hûn diketin	ñ	
Ew digerîn in	n	Ew diketin

Not: 1-Geç işsiz **filler**de şimdiki zamanla hikayesi arasında farka dikkat ediniz.

Şimdiki Zaman	Şimdiki zamanın hikayesi
Ez digerim	Ez digerîm
Tu digerî	Tu digerî
Ew digere	Ew digerî
Em digerîn	Em digerîn
Hûn digerîn	Hûn digerîn
Ew digerîn	Ew digerîn

2- Kürtçede (î) seslisi ile biten fiillerin mazi zamanlarının çekimi farklı bir biçimde de yapılır.

Mastar	Kök	dili geçmiş
Gerîn gerîyam Çêrîn Kirîn Dizîn Weşîn Tîrsîn	Gerî Çêrî Kirî Dizî Weşî Tîrsî	Ez Ew çêrîya Te kirîya We dizîya Pelweşîya Şahan tîrsîya
Mışlı geçmiş	Şimdiki zamanın hikayesi	
Ez gerîyame Ew çêrîyaye Te kirîyaye We dizîyaye Pelweşîyaye Şahan tîrsîyaye	Te dikirîya	Ez digerîyam Ew dicçerîya We didizîya Peldiweşîya Şahan ditîrsîya

Li raweran gerîn

Alışêr got "Ez ê biçim Elmanîyê". Jina wî jê ra got "Meçe". Li raweran gerî, kir-ne kir, ew ji daxwaza xwe venegerî û çû.
Gundî li rawera mîr gerîn. Lê wî erd ne frote wan.

Mal Barkirin

Dema biharê koçer malan bardikin, ber bi zozanan diçin. Straneke Kurdî da usa tê gotin:

"Malan barkir çûne waran

Ez sêwî mam ber dîwaran.."

Gelek Kurd, bona xizanî û betalîyê, mala xwe bardikin diçin welatê xerîbîyê..

Berê yekî dan - Ber xwe dan

Hesp li mîrgê dicçerîya. Gurek jî wî alî hat ku hespê bixwe. Lê hespê berê wî da, pîhnek lê xist û gur revî çû.

Kurdan gele caran dijî zulm û zordestîyê serî hildan. Wan li himber dijmin rind ber xwe dan, lê dijmin xurt bû, ne kanîn bigihêñ rizgarîyê.

Ji dest hatin

Bahozê mala me hilweşand, tiştek ji dest me ne hat. Gundîyan digot: "Mîr xurt e, me dike der. Tiştek ji dest me nayê". Lê ku gundî yekbin, ew ji mîran û axan xurtir in. Hingê pir tişt jî dest wan tê.

Bi mal va

- Tu ji Edenê yî?
- Na, em bi mal va li Sêrtê rûdinin.

Xizmet û azet

Dîya Gulîzerê êdî pîr bûye û nexwêş e. Ew di mal da disekine û xizmet û azeta dîya xwe dike.

Ji bîr bûn

Nîrhevcar di tûrtan da ji bîr bûn.

Merivên ku di rîya azadîyê da dimirin, navê wan tucar ji bîr nabe.

Bi cî bûn

Hin gundî di Dîyarbekrê da bi cî bûn.

Ewqas pez di tûrtê da bi cî nabe.

Pars kirin

Ew cotkarek baş bû. Lê niha betal û birçî ye, di kuçê bajaran da parsê dike.

Qîreta yekî kirin - Pişt girtin

Di mabeyna gundîyan û mîr da şer derket. Cendirme qîreta Mîr kir. Ji xwe hukumet tim pişta dewlemendant, axan û bûrjûwan digire, hukumet ya dewlemendant e. Qeziya hukumeta Tirk û ya feodalê Kurdan yek e. Herdu jî naxwazin ku Kurd û hemû xebatkarên Tirkîyê hisyar bin, li heqê xwe bigerin, azad bin. Bona vê yekê, divê gelê Kurd û xebatkarên Tirk jî, dijî hukumeta zordest û axan yekî çêbikin, qîreta hev bikin.

Di dema eşîrtîyê da her yekî qîreta eşîra xwa dikir, pişta merivê xwe digirt. Lê ew edeta kevn îro êdî ne tiştekî baş e. Divê meriv qîreta rastîyê bike, ya neheqan neke.

Li zikê meriv xistin, got: Ax pişta min!

Hînkirin

Bersîva pirsên jêrîn bidin:

- 1- Mircan gundekî çawa ye?
- 2- Li Mircanê di cîyên avî da çi dibe, bejî da çi dibe?

- 3- Mircan milkê kê ye?
- 4- Çend gundê bapîrê Mîr Celal hebûye?
- 5- Wî, ew gundana çawa bi dest xistîye?
- 6- Gundîyên ku erdê mîr û axan dajon, ji wan ra ci tê gotin?
- 7- Mîr û axan ev milkên freh kirîne, yan di saya xebata xwe da bûne xwedîyê wan?
- 8- Ku bapîrê Mîr Celal mir, milkê wî ci bû?
- 9- Gundîyan û Mîr Celal, qezenc bi ci awayî parva dikirin?
- 10- Rewşa gundîyan çawa bû?
- 11- Qezencê Mîr Celal çawa bû?
- 12- Wî û kurêñ xwe, pere li ku û bi ci awayî xerc dikirin?
- 13- Çima minetê Mîr bi cotê colegan nema?
- 14- Wexta ku Mîr ji gundîyan ra got: "Ji gund derkevin" gundîyan ci kir?
- 15- Mîr, çıqas mihlet da wan?
- 16- Di vê mihletê da çend mal ji gund derketin?
- 17- Misto ji gundîyan ra ci got?
- 18- Di zevîyan da kî dixebite? Kî pez dicêrîne?
- 19- Axa û Mîr destê xwe li sar û germê dixin?
- 20- Gotina Misto rast e yan ne rast e?
- 21- Di mabêyna Mîr û gundîyan da ci derket?
- 22- Çima gundîyan şerwinda kir?
- 23- Cendirmê di gund da ci kir?
- 24- Ew ê şer tim winda bikin?
- 25- Kîngê gundî wê di heqê zordestan da bêñ?
- 26- Misto û hevalê xwe ci bûn?
- 27- Di gund da kî ma? Ewana ci dikin?
- 28- Malêñ gundîyên çûyî ci bû?
- 29- Nîrhevcar û gîsin ci bûn?
- 30- Misto ku ji mapsê derket ci kir?
- 31- Bi kuştina mîrekî dawîya axatî û mîrtîyê tê?
- 32- Dawîya axatî û mîrtîyê bi ci awayî tê?
- 33- Mîr, axa û şêx heqê gundîyên reben diparêzin?
- 34- Çima gundî rayêñ xwe didin wan û wan dikin mebûs?

a) Sıfat Fiil (geçmiş zaman ortacı)

Filler (i) eki alarak sıfat işlevi görürlər:

Çû- Çûyî (Giden, gitmiş olan)- Sala çûyî
 Xwar- Xwaîî (Yemiş olan)- Merivê têr xwarî
 Hat- Hatî (Gelmiş olan)- Zaroyê hatî
 Şkesî-Şkesî (Kırık, kırık olan)- Fîncana şkesî

b) «sim ve sıfatlardan (tî) ve (î) ekiyle yeni isimler türer:

Mîr- mîrtî (beylik)	Germ-germî (sıcaklık)
Axa-axatî (ağalık)	Dirêj-dirêjî (uzaklık)
Xulam-xulamî (uşaklık)	Giran-giranî (ağırlık)

Ticar-ticarî (tüccarlık) Rast-rastî (doğruluk)
Bajar-baja ñ (şehîrlî)

XXI

MIRINA CEMO

Em sê heval bûn. Îso, Cemo û ez. Em diçûn Dostelê. Rojek germ û xweş bû. Li doralî rê gundîyan cot dikir. Li mîrgan pez diçêriya. Dengê bilûra şivanan dihat. Li vir û wê kewan dixwend.

Li rê em rastî cendirman hatin. Ewana ji gundê Şervanê dihatin. Hayê me ji tiştekî tune bû. Tevî wan gundî jî hebûn. Gundî jin û mîr bûn. Destê wan bi hevra grêdayî bû. Cendirman jê ra qezîyên xirab digotin û lê dixistin. Cilêwan perîfî bû. Ser û çavê wan perçifî bû. Ji pozê xortekî xwîn dihat. Mîr bêdeng bûn, jin diqîrîyan û dilorîyan.

Em her sê jî gelek tırsîyan. Cemo got:

- Mesekinin, em birevin!

Min got:

-Na lo, me tırsin, tiştek na be ...

Lê hîn gotina min xilas ne bû ku, Cemo got çîrp û bazda. Cendirman hema dest avêtin tifingan û kirin qîre-qîr:

- Dur len, kaçma!

Walle Cemo ne sekinî. Ber bi jêr direvîya. Hindik mabû ku bigihe rêlan û jî çav winda bibe, du-sê tifing teqîyan. Cemo çîkîya, pê pişta xwe girt, gavek du gavê din avêt, di ser çokan da ket, dirêj bû û bêdeng ma.

Dengê kewan û bilûra şivanan hat birîn.

Hay jê hebûn	: Heberli olmak
Rast hatin	: Rastlamak, Karşılaşmak
Perîfî	: Yırtık, pırtık, param parça
Lorîn, Lorandin	: Ağıt yakmak, ninni söylemek
Bi rê kirin	: Göndermek
Qîre-qîr kirin	: Bağırmak çağırmak
Bazdan	: Kaçmak, atlamak
Rêl	: Ağaçlık, fundalık
Gava	: Esnasında, anında
Teqîn	: Patlamak
Çikîn	: Çığlık atmak
Walle	: Vallahi
Bilûr	: Kaval
Şivan	: Çoban
Gav	: Adım

Çok	: <i>Diz</i>
Tifing	: <i>Tüfek</i>
Girê dan	: <i>Bağlamak</i>
Girêdayî	: <i>Bağlı</i>
Fayton	: <i>Payton</i>
Bedesten	: <i>Kale duvarı</i>
Mizgeft	: <i>Camî</i>
Doralî	: <i>Çevre</i>
Lê gerîn	: <i>Aramak</i>
Zewicîn	: <i>Evlenmek</i>
Name	: <i>Mektup</i>
Perçifîn	: <i>Şişmek</i>
Perçifî	: <i>Şişkin</i>
Xwîn	: <i>Kan</i>
Qezî	: <i>Söz</i>
Xirab	: <i>Kötü</i>

Rast Hatin

Em li rê rastî cendirman hatin
Tu rind rast hafî, ez jî li te digerîyam.

Lê gerîn

-Ew li çi digere?
- Wî kera xwe winda kiriye, lê digere.

Hay jê hebûn

-Tebihist? Beko û Sewlî dizewicin..
-Dizanim, hayê min jê heye.
Silêman ji bavê xwe ra name bi rê dike. Lê bavê wî mehek berê mirîye: hayê wî jê tune.

Qîre-qîr kirin

Cendirman kire qîre-qîr
Gava em heqê xwe dixwazin, zordest dikan qîre-qîr.

Got çîrp û bazda

Cemo tîrsî, got çîrp û bazda.
Şahan çer destê xwe dirêjî hêlûnê kir, çivîkê got pirt û fîrda.
Min kevirek avêt golê, kevir got gulp û di nav avê da winda bû.

Dilî geçmişin hikayesi - Borîya Çîrokî

Geçişli fiillerde

Kök son harfi sesli olanlarda:
Örnek: Anîn

Kök : Anî

Kök son harf sessiz olanlarda:

Örnek : Kirin

Kök : Kir

Min anî bû (getirmiştim)

Te, wî, wê anî bû

Me, we, wan anî bû

Min kiri bû (yapmıştim)

Te, wî, wê kiri bû

Me, wê, wan kiri bû

Göründüğü gibi geçişli fiillerde asıl fiili **bû** yardımcı fiili izler. Kökü sessiz bir harfle biten geç işli filer (i) takısı alır.

Eğer nesne çoğul ise **bû** yardımcı fiili (**n**) çoğul takısı alır.

Min pirtûkek anî bû.

Min du pirtûk anî bûn.

Hesen hesp kiri bû tûrtê (hespek)

Hesen hesp kiri bûn tûrtê (ji yekî zêdetir).

Geç işsiz fiillerde

Revin Bû yardımcı fiillinin aldığı takılar

Kök: Revî Ez revî bûm

m

Tu tevî bû

-

Ew revî bû

-

Em revî bûn

n

Hûn revî bûn

n

Ew revî bûn

n

Ödev: Aşağıdakidilî geçmiş fileleri dilî geçmişin hikayesine çevirin.

(Lêkerêñ jêrîn yên borîya têdayî bikin borîya çîrokî)

Xelîl li otobozê sîyar bû, çû Dîyarbekrê. Li bajêr xalê wî hebû. Xelîl ji xalê xwe ra zembîlek tirî dibrî. Ew, kîngê gîhişte bajêr, ji otobozê peya bû û çû malê. Xalo, kîngê ew dît gelek şâ bû, bona tirî ji xarzîyê xwe ra gelek spas kir. Xelîl, çend rojan li mala xalê xwe bû mîvan. Xalê wî ew li faytonê sîyar kir û li bajêr gerand. Bedestenê mezîn û mîzgeftîn kevn şanî wî da. Xelîl, xasima ji bedesten gelek hez kir. Xalo jê ra got ku "Dîyarbekir bajarekî Kurdan e, gelek kevn e û bi nav û deng e. Zemanê berê navê xwe Amed bû."

Örnek: Xelîl li otobozê sîyar bû bû, çû bû Dîyarbekrê.

ŞÊXÊN GIZANÊ

Li hêla me, li gundê Gizanê ocaxa şêxan heye. Şêxên Gizanê îro sê bra ne. Şêx Izeddîn, Şêx Tahir û Şêx Nûreddîn.

Wekî tê zanîn, gundî şêxan wek merivêن bimbarek dihesibînin. Diçine dest û pîyêن wan, diayêن wan distînin. Gora pir kesan şêx xwedî hêkmet in. Li ser hêkmetêن şêxan gelek hikyat têne gotin.

Şêxên Gizanê, bi nijad, xwe digihînin Xalid bîn Welîd. Gora hikyatê, gava bapîrê wan ji Erebîstanê hatîye van doran li hirçekî sîyar bûye, di dest da jî mîna qamçî, marek hebûye. Wî, bi vî marî hirç dajotîye.

Nifûzêن wan gelek mezin e. Li çaralî Bidlîsê, Sêrtê û Mûşê bi hezaran mirîdêن wan hene. Hersê bran karêن şêxtîyê di nav xwe da parva kirine.

Şêx Izeddîn mezinê wan e. Ew bi karê ol mijûl dibe, hêkmetan nîşan dide. Gora gotina gundîyan, şêx Izeddîn, rojekî zivistanê çûye gundê Milanê. Her der di bin berfa stûr da bûye. Şêx ji xwedîyê malê ra gotîye:

- Dilê min temetêz û xiylan dixwaze!

Gundî şaş bûne. Jê ra gotine:

- Ma efendî, zivistan e; niha temetêz û xiyan tê dîtin?

Şêx çavê xwe girtîye, demekî usa sekîniye, paşê vegeรîye wan gotîye:

- Biçin, li newala Kortan dareke gûzê ya mezin heye; li koka wê binêrîn...

Newala ku şêx gotîye li jêrî gund bûye. Çend gundî derketine, çûne newalê, li dora gûza mezin gerîne. Lê çî bibînin: xiyan û temetêzên teze di koka darê da disekinin!

Ji wê rojê şunda hêkmeta şêx di nav gundan da belav bûye û navê wî gihişîye welatêن dûr. Mirîdêن wî qat bi qat zêde bûne, li derê wî civîne. Îro mala şêxan mîna pêtaga mêsan dişuxule...

Gundîyen reben bêhay bûn ku li bajaran her dem, di rojêن çille da jî hêşînayî, xiyan û temetêz têne dîtin. Ew li welatên germ û li camekanan dîbin û di nav rojekî-du rojan da digihîjin sîfrê dewlemendant. Û wan ne dizanî ku, rojekî berê nasekî şêx ji Enquerê hati bû û jê ra temetêz û xiyan anî bûn; wî jî gava hati bû gund, ew li ser rîya xwe di koka gûzê da veşarî bûn...

Merivêن ku bo dîtina şêx têن, tim bi xwe ra xelatekê tînin: karek an berxek, mîh û bizin, merş û xalîçe, mast, rûn û penîr, dan û sawar.. Hin kes jî pere didine şêxan.

Berê mala şêxan du qat bû. Şêx Izeddîn li Qatê jorîn rûdinişt. Merivêن şêx, berê, mîvan li qatê jêrîn di odayek freh da didan rûniştandin. Û wan, mirîd ji şêx ra ci anîye hîn dibûn û bi mikrofoneke dizî xeber didane şêx. Kingê mirîd derkete hizûra şêx wî xal û xatir jê dipirsî û tiştê ku anîye nav lê dida û jê ra sipas dikir. Ango, mirîd ku beroşek rûn anîye, şêx wiha digot:

- Tu xêr hatî, filan kes. Lê te çîma bo rûn zehmet kir! Xwedê qebûl ke û ji te û zar û zeçê te razî be...

Mirîd himber vê gotinê şaş dibû û dima. Gelo, şêx çawa dizanî ku wî rûn anîye? Piştre jî bawerîya xwe pê danî ku ew xwedî hêkmet e, ji xeybê dizane...

Bi vî awayî,bimbarekîya şêx, her ku çû, di nav milet da fireh bû. Her usa jî, ew roj bi roj dewlemendtir bûn.

Her sê bran, bi vê qezanca mezin li hêla Bidlîsê û Mûşê erdê freh kirin. Li gundê Gîzanê baxçeyek mezin serrast kirin. Di orta bêxçe da qonaxekî modern û çarqatî danîn. Qatên wê freh in, ji dûr va mîna qesreke bilind û freh xuya dike. Gundîyênen reben di avakirna bêxçe û qonaxê da, di anîna elatîrîkê da belaş, bi dil û can xebitîn. Şêxan û hempayênen wan digotin: "Kî di karê şêxan da bixebite sewabek mezin distîneû diçe bihûştê!" Bona vê yekê, şêxan bo karkerîyê tu mesref ne kirin û serda jî, ji mirîdan gelek pere komkirin.

Di Gîzanê da şêxan medrese vekirin. Di vê medresê da qasi 70-80 suxta, ango feqî dixwînin. Şêxan, bo xercênen medresê ji gundan gele tiştên xwarinê, cil, nivîn û pere komdikin. Ewana bo medresê li deşt û bajârên nêzîk aş çêkirin û dan şuxulandin. Lê qezencênen medresê, piranî dikeve berîka şêxan.

Di medresê da şêx Îzeddin ders dide. Lê karên berhevkirina xelat û bêşen mirîdan, idara aşû karxanênen din di dest Şêx Tahir da ye. Ango ew li karên aborî dinêre...

Şêx Nûreddîn li mektebêñ tirkan û zanîngehêñ frengan xwendîye. Ew bi çend zmanan dizane. Her usa jî, panzdeh sala e ku li parlementoya Tirkîyê endam e. Çar salan da carê hilbijartina parlementoyê çêdibe û ew tim tê hilbijartin. Îro rayêñ gundîyan jî mîna bêsekî şêxîye ye, wek milkê wan e.

Rûmeta şêxan li derê hukumetê jî gelek bilind e. Gava memûrek mezin tê gund, li wan dibe mêvan. Mabeyna wan û hukumeta Tirk gelek xweş e. Çima xweş ne be, mafê şêxan û ya hukumeta Tirk yek e, herduran jî gelê Kurd kirine bende û heyîyêñ wî didizin. Hukumet destê Kurdan girê dide, şêx jî çavê wan...

Li karê şêxan yê derê hukumetê Şêx Nûreddîn dinêre. Hin kesêñ hişyar, bo wî "wezirê şêxan yê dervayî" dibêjin.

Şêx bo medresê têr genim, ard, sawar, rûn penîr û pez komdikin. Lê feqî tim birçî ne; zikê wan têr nabe û pişta wan germ nabe. Par partîya Edlayî bo medresê qamyonek qumaş şand, lê ew ne gihişte destê feqîyan! Şêxan ew li der frotin û pere kirin berîka xwe. Feqî niha van tiştan fêm dikin, lê nikânin ji şêxan ra tiştîkî bêjin. Ger dengê xwe bikin şêx wan dikin der.

Pez û dewarêñ şêxan zehf e. Ew pezê xwe di nav mirîdan da belav dikin. Her gundîyek çend pez û dewarê şêxan xwedî dike.. Dîsa jî çend salan berê, şêxan dest avêtin çiloyê gundîyan, ew ji wan girtin. Gundî tirsîn û dengê xwe ne kirin. Wê salê gundîyek, di ciwanîyê da çû heqîye xwe. Gelek pez û çend zevî ji jîna wî ra ma. Şêx Tahir got ku ji wî ra "emrê ॥lahî" hatîyê, divê ew vê jînikê ji xwe ra bîne û milkê wê jî bistîne. Şêx Tahir usa kir û gundîyan deng ne kir.

Gundî himber teda û kedxwarîya şêxan deng nakin. Ji ber ku ew nezan in, ji şêxan ditîrsin. Dibêjin, heke em dijî şêx derkevin devê me xar dibe, an belayek tê serê me.

Pir kesêñ nezan usa bawer dikin ku şêx dikânin nexweşan xweş bikin. Li pir cîyan gundî, nexweşan, dinan, jînîn bê zaro dibine ocaxa şêxan. Hin kes jî lingê şêxan dişon û ava qirêj vedixwin.

Li gele cîyêñ Kurdistanê hal û rewşa gundîyan usa ye. Lê ev nezanî heya kîngê bi vî awayî diçe?

Îro gelê Kurd dijî xirabîya axa û şêxan bi lez hişyar dibe. Roj bi roj hejmara merivêñ zana zêde dibe. Xelk hîn dibe ku gotinêñ şêxan hemû vir û derew in.

Tu hêkmet di wan da tune. Ew jî mîna me meriv in, lê aqlê xwe li xirabîyê digerînin. Ew, gundîyên reben dixapînin, heyîyên wan didizin û wan di karê xwe da belaş didin şuxulandin.

Hêl	: Taraf, yöre
Ocax	: Ocak, tekke
Wekî tê zanîn:	<i>Bilindiği gibi</i>
Bimbarek	: Mübarek
Hesibandin:	<i>Varsaymak</i> , öyle düşünmek
Đia	: Dua
Pî	: Ayak
Hêkmet	: Hikmet
Hikyat	: Hikaye
Nijad	: Soy, ırk
Ereb	: Arap
Erebîstan	: Arabistan
Qamçî	: Kamçı
Nîfûz	: Nüfuz, etki
Mîrîd	: Mûrid
Hersê	: Her üç
Ol	: Din
Stûr	: Kalın
Xiyar	: Salatalık
Şâş bûn	: Şaşırmak
Çav girtin	: Göz kapamak
Newal	: Dere
Gûz	: Ceviz
Civîn	: Toplantı
Pêtag, kewar:	<i>Kovan</i>
Pêtaga mêşan:	<i>Arı kovani</i>
Şuxul	: İş, çalışma
Bêhay	: Habersiz
Çille	: Kışın en soğuk 40 günü, kış ortası
Camekan	: Camekan, sera
Nas	: Tanış
Veşarîn	: Saklamak
Xelat	: Armağan
Merş	: Kilim
Lê dan	: Dövmek
Mêvan	: Konuk
Mîkrofon	: Mikrofon
Dizî	: Gizli
Xeber dan	: Haber vermek
Xal û xatir	: Hal - hatırlar
Nav lê dan:	Adını vermek, adıyla çağırmak
Beroş	: Bakraç

Wiha	: <i>Böyle</i>
Xêr	: <i>Hayır</i>
Filan	: <i>Filan</i>
Qebûl	: <i>Kabul</i>
Zar û zêç	: <i>Çoluk- çocuk</i>
Razî	: <i>Razi</i>
Bawerî pê	: <i>«nanmak</i>
anîn	
Xeyb	: <i>Gaip</i>
Qezenc	: <i>Kazanç</i>
Serrast	: <i>Kurmak</i>
kirin	: <i>meydana getirmek</i>
Modern	: <i>Modern</i>
Kalorifer	: <i>Kalorifer</i>
Elatrik	: <i>Elektrik</i>
Ronî kirin	: <i>Aydınlatmak</i>
Germ bûn	: <i>Isınmak</i>
Qesr	: <i>Kasr, saray</i>
Belaş	: <i>Beleş</i>
Bi dil û can	: <i>Gönülden, fedakarlıkla</i>
Hempa	: <i>Hempa, raraftar</i>
Sewab	: <i>Sevap</i>
Hildan	: <i>Kaldırmek</i>
Bihûşt	: <i>Cennet</i>
Serda jî	: <i>Üstelik</i>
Medrese	: <i>Medrese</i>
Suxte	: <i>Öğrenci</i>
Feqî	: <i>Medrese öğrencisi</i>
Xerc	: <i>Masraf</i>
Nivîn	: <i>Yatak</i>
Berik	: <i>Cep</i>
Bêş	: <i>Vergi</i>
Îdare	: <i>«dare</i>
Aborî	: <i>Ekonomik</i>
Şoreş	: <i>Devrim</i>
Cêribandin	: <i>Denemek</i>
Şuxulandin	: <i>Çalıştırmak</i>
Freng	: <i>Frenk</i>
Hilbijartin	: <i>Seçim</i>
Rûmet	: <i>Saygınlık</i>
Memûr	: <i>Memur</i>
Mabeyn	: <i>Ara, ilişki</i>
Maf	: <i>Çıkar</i>
Bende	: <i>Köle</i>
Wezîr	: <i>Bakan, vekil</i>
Wezîrê	: <i>Dışişleri bakanı</i>
dervayî	
Ard	: <i>Un</i>

Edlayî	: <i>Adalet</i>
Partî	: <i>Parti</i>
Qamyon	: <i>Kamyon</i>
Qumaş	: <i>Kumaş</i>
Şandın	: <i>Göndermek</i>
Ğihiştin	: <i>Yetişmek, varmak</i>
Deng kirin	: <i>Seslenmek, itiraz etmek</i>
Belav kirin	: <i>Dağıtmak</i>
Çilo	: <i>Meşe yaprağı</i>
Emrê İlahî	: <i>Kutsal emir</i>
Jin ji xwe ra anîn	: <i>Evlənmək</i>
Teda	: <i>Zulüm, teda</i>
Ked	: <i>Emek</i>
Kedxwarî	: <i>Sömürü</i>
Dijî yekî	: <i>Birine karşı çıkmak</i>
derketin	
Nexwəş	: <i>Hasta</i>
Xwəş	: <i>İyi, hoş</i>
Dîn	: <i>Delî</i>
Qirêj	: <i>Kirli</i>
Xirabî	: <i>Kötülük</i>
Hejmar	: <i>Sayı</i>
Vir û derew	: <i>Yalan</i>
Ciwan	: <i>Genç</i>
Xapandin	: <i>Aldatmak</i>
Dawî	: <i>Son</i>
Derewîn	: <i>Yalancı</i>
Tizirûg	: <i>Sülük</i>
Qirnî	: <i>Kene</i>
Zewicîn	: <i>Evlənmək</i>
Çûn heqîyê	: <i>Ölmek</i>

Rûniştin: Oturmak

Dan rûniştandin: oturtmak

Mêvan li ser kursî rûniştin

Xwediyê malê mêvan li ser kursî dan rûniştandin.

Xwendin -dan xwendin

Elo dixwîne

Bavê Elo ew da xwendin.

Bawer kirin -bawerî pê anîn

Xelîl merivek teral e, bawer nakim ku ji xwe ra karekî bibîne.

-Tu bawer dikî, em jî rojekî wê bigihêñ azadiyê?

-Belê, min bawerîya xwe bi şoreşê anîye; rojekî şoreş wê çêbibe û em ê azad bin.

Gundîyan bawerîya xwe bi şêx danîn; ji ber ku şêx ew xapandi bûn.

Serrast kirin

Gundî xebitîn û ji şêx ra baxçeyek serrast kirin.

Di Oktobra mezin da, sala 1917`an li Rusîya karker û gundîyan sazûmana kevnare û zordest hilwêşandin û sazûmana xebatkaran serrast kirin.

Bi dil û can

Dersdar ji zarokan ra digot:

- Zarno, bi dersa xwe mijûl bibin, bi dil û can bixebitin; zanîn we ji tarîyê xilas dike.

Li welatên sosyalîst karker û gundî bi dil û can dixebeitin. Ji ber ku pavîke jî yê wan in, zevî jî. Li wir patron û axa ne mane.

Jin ji xwe ra anîn

Elo îsal havînî zewicî. Elo jinek ji xwe ra anî.

Dawî anîn

Me sibê da dest pê kir û heya êvarê dawîya kar anî.
Emê dawîya zordestîyê jî bînin.

Kanîn ve xwestin yardımcı fiilleri

Hesen	dixwaze	ji xwe ra cotek sol	bikire		
Özne		Y.fill		tümleç	esas fil

Toxtor	dikanin		ne xwe şan xwe ş bikin		
Özne		Y.fill		tümleç	esas fil

Örnekler:

-Tu dikanî bersîva van pirsan bidî?

- Belê ez dikanim bidim.

- Meriv dikane ji çêm derbas bibe?

- Na, av pir e.

- Tu dikanî du kîlo tirî di carê da bixwî?

- Nizanim, min ne cêribandîye.

Şahan dixwaze ji xwe ra jinekê bîne, lê qelen buha ye.

Ez dixwazim biçim Stembolê

Ödev:

I. Her iki yadımcı ~~füll~~ kullanarak beşer cumle yapın.

II. Bersîva pirsên jêrîn bidin:

- 1- Li gundê Gizanê çi heye?
- 2- Li hêla we ji ocaxa şêxan heye?
- 3- Gundî şêxan çawa dihesibînin?
- 4- Hûn ji bawerîya xwe bi hêkmeta şêxan tînin?
- 5- Şêxên Gizanê, bi nîjad xwe digihînin kê? Hûn çawa bawer dikin, gotina wan rast e, yan derew e?
- 6- Gora hikyatê, bapîrê wan çawa hatîye Kurdistanê?
- 7- Şêxên Gizanê çend bra ne? Mezinê wan kîjan e û bi çi karî mijûl dibe?
- 8- Li newala gundê Gizanê xiyar û temetêz kê veşartî bû?
- 9- Kê ew xiyar û temetêz ji şêx ra anî bû?
- 10- Li zivistanê hêşînayî di ku da dibin?
- 11- Mirîdên ku bona dîtina şêxê xwe têن, jê ra çi tînin?
- 12- Şêx çawa hîn dibû ku mirîd jê ra çi xelat anîye? Di saya çi da?
- 13- Şêx bi rastî ji xeybê dizanin?
- 14- Şêxên ku dewlemend bûn, çi kirin?
- 15- Qonaxa şêxan çawa ye? Çend qat e, çawa germ dibe û bi çi tê ronî kirin?
- 16- Çima gundî di avakirina qonaxê û bêxçe da belaş xebitîn?
- 17- Di Medresa şêxan da kî dixwînin?
- 18- Qezanca medresê çi dibe?
- 19- Komkirina xelat û bêşenîn mirîdan bi destî kîjan brayî dibû?
- 20- Şêx Nûreddîn bi rayê kê tê hilbijartin?
- 21- Şêx ji gundîyan ra yar in, an neyar in?
- 22- Çima şêx û hukumet yekitî dikin?
- 23- Pezê şêxan kî xwedî dike?
- 24- Xewna şêx Tahir rast bû yan derew bû?
- 25- Çima gundî ji şêxan ditîrsin?
- 26- Şêx aqlê xwe li çi digerînin?
- 27- Dawîya şêxan çawa wê bê?

SAZBENDÊN BREMENÊ

Waxtekî li gundekî nêzikî Frankfurtê kereke pîr hebûye. Kerê ciwanîya xwe bi karên giran derbaz kirîye. Êzing kişandîye, bar birîye êş û anîye. Û roj hatîye pîr bûye, ji teqet ketîye. Xwedîyê wê gotîye "va kera pîr, êdî tiştekî ra nebe. Ez çîma ce û gîyê bidimê..." û ker kirîye der.

Kera beredayî ya pîr, ji bêbextîya gundî gelek qehirîye. Gotîye "Ez herim welatek din, ji xwe ra karekî bibînim.." Û derketîye rê. Li ser rê rastî seyekî hatîye. Se melûl melûl dimeşîye, wekî derdekî wî heye. Kerê silav lê kirîye, gotîye:

- Me û xêr dî, heval, çîma usa difikirî, derdekî te heye?

- Xêr hatî silamet, gotîye seyî. Ez nefikirim kî bifikire! Xwedîyê min ez kirime der. Ez êdî kal bûme, nikanim wek berê birêm û bi dû guran bibezi. Duh ez di xewê da bûm, rovî kete pînê û koka mirîşkan anî. Xwedîyê min jî bi hêrs ket, du ço li min xistin û ez avêtim der. Nizanim ku niha şunda çi bikim?

Kerê gotîye:

- Ez jî wek te me. Xwedîyê min jî ez kirim der. Min jî terkî welat kir û diciim. Tu jî min ra were. Em biçin li welatekî sazbendîyê bikin.

Ew gotin li se xweş hatîye, xwe ra gotîye: "Ez ku li vira dimînim û ji birçîyan dimirim, kerê ra herim baştir e."

Herdu hevra bi rê ketine çûne. Di rê da rastî pisîngeke beredayî hatine. Silav lê kirine û pirsîne:

-Hevalê, tu li van çolan li çi digerî?

Pisîngê bi rûyekî poxzîn li wan vegerandîye:

- Ji ber ku ez êdî pîr bûme û nikanim mişkan bigrim, xwedîyê min ez kirim der. Got "ez çîma badilhewa nîn bidim te!"

Herdu hevalan jê ra gotine:

- Em jî wek te ne. Xwedîyê me jî em kirin der. Niha em diciin ku li cîkî sazbendîyê bikin. Ku dixwazî tu jî bi me ra were.

Pisîng tev li wan bûye û hersê meşîne çûne. Di rê da rastî dîkekî hatine. Dîk li ser sergoyekî bi dengekî zirav bang dikirîye. Rêvingîyan jê pirsîne:

- Hevalo, derdekî te heye? Çîma usa dikî qîrîn?

Dîk li wan vegerandîye:

- Ez ne qîrim, kî biqîre! Xwedîyê min qise dikir, minbihîst. Digot: "Êvarê mîvanê min tê. Vî dîkî şerjêkin û biqelînin.."

Hersê heval jê ra gotine:

- Ku usa ye, tu çîma li benda mirina xwe disekinî? Em hersê jî diciin welatê xerîbîyê, ku sazbendîyê bikin. Tu jî me ra were.

Dîk şabûye û tev li wan bûye. Herçar heval meşîyane çûne. Nêzikî bajarê Bremenê ro çûye avan û dinya bûye tarî. Gotine, em şevê li vira derbaz bikin û sibê bi rê kevin...

Herçar heval jî birçî bûne. Sermê jî dest pê kirîye. Pisîngê gotîye:

-Tu dibê, li vê dorê em cîyekî nabînin ku tê da sitar bin û tiştekî xwarinê bi dest xinin?

Se gotîye:

-Bîhna goştê qelandî tê pozê min...

Li qiraxê daristanê malek hebûye û di pençirên wê da ronî xuya dikirîye. Nêzikî malê bûne, lê der û dora wê girtî bûye. Pençirên wê jî bilind bûne, ne dikânîne ku hundir da çi heye, çi tune bibînin. Se gotîye:

-Ku em derkevin sérpişta hev, dika nin hundir bibînin.

Bi gotina wî qayîl bûne û ker çûye li ber pençirê sekinîye. Se derketîye pişta wê. Pisîng hilkişîye pişta se û dîk jî li pişta pisîngê hêwirîye. Hingê dik, di hundir da çi heye eşkere dîtîye. Di hundir da sê kes li dora sifrekî rûniştine, bi kêt dixwarine. Sifre bi goş, sawar, hêşînayî û fêkî tijî bûye. Di şûşan da şeravên sor û spi hebûne.

Kerê, bê sebr, pirsîye:

-Tu li hundir çi dibînî?

Dîk gotîye:

-Deqqekî sebir bike!

Hingê merivên dor sîfrê di nav xwe da xeber didane. Yekî ji yên din ra digotîye:

-Me dîsa dizîyek xweş kir. Xwedîyê malê pê ne hesîn.

Yê din gotîye:

- Mirîşkên qelandî jî qismetê me bûne!

Dîk hîn bûye ku ewê hundir diz in. Bi lez hatîye xwar û di hundir da çi ku dîtîye û bihîstîye ji hevalên xwe ra gotîye.

Sazbendên me rûniştine ji xwe ra planek çêkirine. Hemûyan dest pê kirine û sazê xwe kutane. Ker dizîyeye, se direye, pisîng mirnaw dikirîye û dîk jî bang dikirîye...

Dizên hundir himber vê şematê xwe şaş kirine. Gotine: "Dor li me hat girtin!" Û bazdane der, ber bi daristanê revîyane. Ji malê gelek dûr sekinîne û bîhna xwe girtine.

Piştî çûna wan, sazbendên me ketine hundir, di ser sîfrê da girtine. Têrî xwe xwarine û vexwarine. Piştire pisîng çûye di pêxêrîgê da, ser xweîiya germ glor bûye. Se li ber dêrî vezeliyaye. Ker li tûrtê dirêj bûye û dîk jî derketîye ser xêni. Ji ber ku gelek westîyayî bûne, çire vemirandine û hema di xew da çûne...

Bila ew li wir razên, em bêne cem dizan. Wana dîtine ku li malêçire hat vemirandin, di nav xwe da qise kirine, gotine: "Yek biçe binêre baş e. Li malê çi bû, çi ne bû?"

Hevalekî xwe şandine. Meriv hatîye, ji dêrî bêdeng derbaz bûye, kefîye hundir. Kesî xuya ne dikirîye. Di pixêrîgê da çevêن pisîngê ronî didaye. Diz bi xwe û xwe gotîye: "Xuyaye agir venemirîye, ezê cixara xwe vêxim.." Û nêzî pixêrîgê bûye. Lê çawa destê xwe dirêj kirîye, pisîngê pencê xwe avêtîye. Diz jî tırsan gotîye "eman!" û ber bi dêrî bazdaye. Bi qîrîna wî hemû sazbendên me hisyar bûne. Di dêrî da se pê girîye. Di tûrtê da kerê bi pîhnêن xurt lê daye. Dîk jî li ser xêni kirîye qîre-qîr.

Meriv, çiqa jê hatîye revîyaye heya cem hevalên xwe. Ewana bi mereq jê pirsîne:

-Çi bû, çi di ser te da hat?

- Qe mepirsin! Gotîye meriv. Cinan di ser min da girtin. Cinê pixêrîgê hindik ne ma çavê min derxe. Yê ber dêrî ez kêr kirim. Yê tûrtê du ço li pişta min xistin, hindik nema pişta min bişkê. Dîsa jî ez rind xilas bûm. Yêkî jî li ser xêni gazî dikir, digot: "Ber nedîn, heya ez bêm!..."

Tirs jû xof ketîye dilê dizan, Bawerî pê anîne ku cinan di ser malê da girtine. Wê rojê şûnda cardin nêzîkî vê malê ne bûne. Mala terikî ji herçar hevalan ra maye û wana gora dilê xwe bi serfirazî li wê derê jîne..

Wextekî	: Bir zamanlar
Pîr	: Yaşı
Ciwanî	: Gençlik
Teqet	: Takat
Der kirin	: Kovmak
Beredayî	: Baş boş
Bêbext	: Kalleş, nankör
Qehirîn	: Kizmak
Melûl	: Üzgün
Silav lê kirin:	Selam vermek
Kal	: Yaşı
Reyîn	: Havlamak
Dû	: Arka, gerî, kuyruk
dû ketin	: Izlemek, kovalamak
Dûra	: Sonra
Pîn	: Kümes
Hêrs ketin	: Öfkelenmek
Terk kirin	: Terketmek
Lê xweş hatin:	Hoşuna gitmek
Poxzîn	: Üzgün, kederli
Mişk	: Fare
Badilhewa	: Boşuna
Dîk	: Horoz
Rêvingî	: Yolcu
Sergo	: Gübre yiğini
Zirav	: İnce
Bang kirin	: Ötmek, çagırmak
Qise kirin	: Konuşmak
Şerjê kirin	: Kesmek, boğazlamak
Xerîb	: Yabancı
Welatê xerîbîyê:	Gurbet
Sazbend	: Çalgıcı
Sitar	: Korunak, barınak
Sitar bûn	: Barınmak
Qelandin	: Kavurmak
Qelandî	: Kızartılmış
Benda yekî:	Kirini beklemek
sekînîn	
Qirax	: Kıyı, kenar
Gîrfî	: Kapalı
Hîlkîşîn	: Tırmanmak
Hêwîrîn	: Konmak (kuş)
Eşke re	: Açıkça
Sawar	: Bulgur pilavi

Şûşe	: Şişe
Şerav	: Şarap
Bê sebr	: Sabırsız
Deqqe	: Dakika
Xeberdan	: Konuşmak
Pê hesîn	: Farkına varmak
Plan	: Plan
Pixêrîg	: Baca
Xanî	: Ev
Tûrt	: Avlu
Derxistin	: Çıkarmak
Glor	: Toparlak
Saz	: Çalgı
Saz kutan	: Saz çalmak
Sazbend	: Çalgıcı
Zîrîn	: Zırlamak
Mirnav	: Miyavlamak
kirin	
Şemate	: Şamata, gürültü
Xwe şâş	: Şaşrmak
kirin	
Dor lê girtin:	Kuşatmak
Vemirandin	: Söndürmek
Agir	: Ateş
Vêxistin	: Yakmak, tutuşturmak
Penc	: Pençe
Pê girtin	: Tutmak, yakalamak, ısırmak
Pîhn	: Tekme
Bîhn girtin	: Soluk almak
Cin	: Cin
Di ser da	: Baskın
girtin	
Serfirazî	: Başar
Vezelîn	: Uzunmak

Şimdiki zamanın rivayeti

1- Geçişli fiillerde

a) Sesli harflerle biten fiillerde:

Örnek: *Dan*

Kök: *Da*

	Ön ek	Takı
Min didaye	di	ye
Te didaye	di	ye

Wî,wê didaye	di	ye
Me didaye	di	ye
We didaye	di	ye
Wan didaye	di	ye

b) Sesiz harfle biten fiillerde:

Örnek: **Kirin**

Kök: **Kir**

Ön ek

takı

Min dikirîye (yapıyorumuşum)	di	îye
Te	"	"
Wî	"	"
Wê	"	"
Me	"	"
We	"	"
Wan	"	"

2- Geçişsizfillerde

Örnek: **Çûn**

Kök: **Çû**

Ön ek

takı

Ez diçûme (gidiyormuşum)	di	me
Tu diçûyî	di	
yî		
Ew diçûye	di	
ye		
Em diçûne	di	
ne		
Hûn diçûne	ne	di
Ew diçûne	di	
ne		

Ödev I- Aşağıda ki fillerin şimdiki zamanının hikayesini ve rivayetini çekiniz.

Xwarin, lê xistin, dizîn, hatin, bûn, kirîn, ketin, anin

Örnek: **Xwarin**

Şimdiki zamanın hikayesi

Şimdiki zamanın rivayeti

Min dixwar	Min dixwarîye
Te dixwar	Te dixwarîye
Wî, wê dixwar	Wî, wê dixwarîye
Me dixwar	Me dixwarîye
We dixwar	We dixwarîye
Wan dixwar	Wan dixwarîye

Not: Geçişli fiillerin (min, te, wî, wê, me, we, wan) geçisiz fiillerin ise (ez, tu ew, em, hûn, ew) grubu zamirlerle çekildiğini hatırlatalım.

Ödev II- Aynı fiillerin;

- a) Dilî geçmiş za manının,
- b) Dilî geçmişin hikayeşinin,
- c) Mişli geçmiş za manının çekimini yapınız.

Örnek: Keticin

a

Ezketim (düştüm)
Tu kefî
Ew ket
Em ketin
Hûn ketin
Ew ketin

b

Ez keti bûm l(düşmüştüm)
Tu keti bûyî
Ew keti bû
Em keti bûn
Hûn keti bûn
Ew keti bûn

c

Ezke time (düşmüşüm)
Tu kefîyî
Ew kefîye
Em ketine
Hûn ketine
Ew ketine

(i) eki ile sıfat türetmek

Kürtçede isim ve fiillere î eki getirilerek sıfat türetilir.

terikîn (terk etmek)	: Terikî (terk edilmiş)
Av (su)	: Avî (sulu)
Girtin (tutuklamak)	: Girtî (tutuklu, kapalı)
Berdan (Bırakmak)	: Berdayî (salınmış, boş)
Xerîb (yabancı, garip)	: Xerîbî (yabancılık, gariplik)
Veşartın (saklä mak)	: Veşartî (saklä)

Silav lê kîrin

Meriv gava hev û du dibîne, silavê li hev û du dike. Kurd, gava silavê li yekî dikin, jê ra dibêjin:

- Me û xêr dî!
Ewî ku silavê distîne jî usa lê vedigerîne:
- Xêr hatî silamet!
Herçî xwendî jî hev û du ra "rojbaş" dibêjin...
Heke êvarê ji hev û du vediqetin, dibêjin "şevbaş!"

Li benda yekî sekinîn - Li benda yekî bûn

- Du êvarê ez li benda te bûm, çîma ne hatî?
- Mêvanê min hat, êdî ji mal derneketim.
Rêvingîyan ji dîk ra gotin: "Tu çîma li benda mirinê disekinî?"

Lê xweş hatin

Gava em behsa azadîyê dikin, li hukumeta Tirk xweş nayê.
Stranê me pir li min xweş têñ.

KERA PÎR

Kalekî li kera xwe sîyar bû, diçû
Li cîyekî mîrg û avî sekinî,
Hefsar ji ser derxist, berda mîrgê.
Kera reş dev kir nav gîyayên ter
Berekî va dixwar, berekî va distractand,
Raza, rabû, xwe xurand,
Gevz da, pîhn avêt têri xwe.
Kêf kêfa wê...
Lê nişkava
Ji himber ser wan da qol hat.
-Mesekin, em birevin! got kalo.
-Çîma? Got guhdîrêj;
Ewî ku tê du palanan li min dixe,
Çar çalan li min bardike?
- Na, bar nake, digot kalo û direvîya...
- Ku usa ne , ji min ra çî, got kera reş;
Ha ya te bim, ha ya wî.
Tu birev, gora min mîrg delal û xweş!
Him jî ger tu dixwazî,
Te ra bêjim Kurmancî:
Kî ye xwedîyê min
Ew e dijminê min.

LA FONTAINE

Hefsar	: Yular
Ter	: Taze (ot için)
Berekî va	: Bir yandan
Strandin	: Türkü söylemek

Xurandin	: Ka şınmak
Gevzdan	: Debelenmek
Nişkava	: Ansızın
Qol	: Çete, eşkiya
Guhdirêj	: Uzunkulak
Palan	: Semer
Çal	: Çuval
Ger	: Eğer

XXV

MEYRO

Meyro jineke Kurd e, sîh û pênc salinîye, li gundekî Qerejdaxê dijî. Meyro bî ye. Mérê wê, Ezo pênc salan berê mir. Ezo gundiyeck bê milk bû. Di vir û wê da xebitî; roj bû, pezê xelkê çêrand û roj bû çû li Edenê pembu kom kir. Hevalên wî dicûn bin xetê dihatin. Ezo jî tev li wan bû. Ewana hin caran bi kirê pezê dewlemendan derbazî wî alî dikirin û hin caran dicûn ji wî alî bona frotinê tişt û tore danîn: Cixarêñ bîyanî, îbrişîm û hwd.. Karê wan gelek bi xeter bû. Li dora xetê mayîn rawestî ye û qereqol mîna bendê morîyan bi dû hev dirêj dibin, cendirme dikelin. Şev tune ku li ser xetê tifing ne teqin, di nav zevîyê mayînan da mirî dirêj ne bin.

Kîngê Ezo bona qaçaxê ji mal dûrdiket dilê Meyro teng dibû, çavê wê li rê diman. Rojekî xebera xirab gihîste mal. Ew û çend hevalên xwe keti bûn dafika cendirman û hatibûn lêxistin.

Zabitîn ser sînor pir caran ji xelkê bertîl distînin û dihêlin ku derbazî wî alî bin. Zabit bi vî awayî di demek kurt da dibin dewlemend. Lê hin caran karê merivan rast naçe. Zabit him pere distîne, him jî alîkarî nake. Hin zabit jî dijminê Kurdan in, li xirabîya wan digerin.

Gotin, di mabeyna wan û cendirme da şer çêbûye. Çawîşek ha tîye kuştin. Ji qaçxaxçîyan jî sê mirî û çend hew jî birîndar... Gundî ji tırsan ji mirîyan ra xwedî derneketin. Meyîtîn wan di zevîyê mayînan da man, bîhn û bex kete wan, teyr û tûran ew xwarin.

Meyro, cendekê mérê xwe ne dît. Ü gora wî jî tune..

Wexta mirina Ezo bi navê Zeyno û Ehmo du zaroyêñ wan hebû û Meyro nexweşa zaroyan bû. Çar meh şunda kurek anî dinê û navê wî jî Çeto danîn. Piştî mirina mérê xwe Meyro cardin mér ne kir û li ser zaroyêñ xwe ma. Ewana gelek zehmet kişi ndin. Meyro bona ku zaroyêñ xwe birçî û tazî nehêle şev û roj xebitî. Pez xwedî kir, karê xelkê kir, teşî bada, merş, gore û lepik çêkirin.

Zeyno û Ehmo jî sal bi sal mezin bûn û alîkariya wê kirin.

Zeyno, îsal ket panzdeh salî. Niha wê dixwazin, ewê heyâ salekî du salê din mér bike. Ehmo jî kete yanzdeh salî. Ew diçe dibistana gund û di sinifa çaran da ye.. Bavê wî bê xwandin bû û pir dixwast ku xwendin û nîvisandin bizanîya.

Digot: "Ezê Ehmo bidim xwendinê. Em nezan man, qe nebe bila ew bixwîne, bibe meriv. Heke ez xwendî bûma, minê xwe ra karek baş bidîta û em ji vê rezîlîyê xilas bibûna."

Dersdara gund jî keçik e. Navê wê Seyran e. Jinên gund berê ecêb man, gotin "Çawa keçikek dikare dersdarîyê bike?" Seyranê ji wan ra got: "Çima, hûn tevî mîrên xwe hemû karan nakin? Hûn dasê diçinin, kulbe dikan, berfa xêni dimalin, hemû karêن giran dikan. Li bajaran jin hemû karên mîra dikan. Ji wan toxtor, mihendîz hene. Aqlê jinan ji yê mîran ne kîmtir e. Jinan guh dane wê û gotin "rast e, wekî gotina Seyranê ye".

Meyro, car caran diçe cem Seyranê, hal û rewşa kurê xwe li dibistanê çawa ye, jê dipirse û hevra rûdinin mihibetê dikan. Seyran behsa bajaran û rewşa dinê dike. Wê bajarêن mezin dîtiye û gele tiştan dizane. Gele pirtûkên wê hene, tim dixwîne û li dinê ci dibe, ci nabe hîn dibe.

Seyran dibêje ku, welatê me gelek paşda ma ye, welatên xelkê zehf pêşva çûne. Li wan deran axatî, şêxtî, eşîrtî ne maye. Gundî ji bend û qeydên hanî kevnare rizgar bûne. Jin jî wek mîran azad in. Mîr nikarin li jinan xinin, mîr û jin ji hev û du ra wek heval in. Seyran dibêje, li wan deran rê û olax gelek zehf in. Her derê trêن, teyare, keşî û otoboz tê û diçe. Malêن wan fireh in, bilind in, ronak in, germ in. Kes ji birçîyan namire, kes pêxas nine. Meriv têrî xwe dixwin û li xwe dikan. Li wan deran cendirme li gundîyan tedayê nakin.

Seyran behsa welatên sosyalîst dike. Dibêje di wan welatan da şoreş çêbûye, ango karker, gundî û hemû bindest rabûne ser piyan, sazûmana axan û mîran, sazûmana dewlemendan hilweşandine, dawîya zordesîyê anîne. Ji xwe ra sazûmanek nû çêkirine. Êdî li welatên sosyalîst tu zordesî, tu kedxwarî ne maye. Hemû gundî bûne xudan erd. Li welatên sosyalîst birçîtî û betâlî, tirs û xof ne maye. Dijminahî, dizî, her texlit xirabî rabûye, meriv ji hev û du ra bûne wek xwîşk û bra.

Gora ku Seyran qal dike, Meyro xwe û xwe dibêje: "Ew dezgeyê han wek bihûş e! Ci dibû, li welatê me jî dezgeyek han çêbûya.."

Seyran dibêje: "Belê welatê me jî rojekî wê usa bibe. Kîngê ku karker û gundî hişyar bûn, dest dan hev û yekîtî çêkirin.. Hingê ew dikarin zora zordesstan bibin, welat ji bin nîrê dijminan xilas kin, kolonyalîstan bikin der, dawîya axatî û şêxtîyê bînin û dezgeyek nu serrast kin..

Meyro jî bîr û bawerîya xwe bi gotina wê tîne, hêvî dike û li benda rojêن usa xwe ş dîse kine ...

Qerejdax : Karacadağ

Bî : Dul

Xet : Hat (Suriye sınırı)

Derbaz kirin : Geçirmek

Tişt û tore : Eşya, çeşitli şeyler

Biyanî : Yabancı

Xeter : Tehlike

Mayin : Mayın

Raxistî : Döşenmiş

Qereqol : Karakol

Bend : ip

Morî	: Boncuk
Kelîn	: Kaynamak
Mîrî	: Ölü
Qaçax	: Kaçak
Çav li rê	: Gözü yolda
Dafik	: Tuzak
Sînor	: Sınır
Bertîl	: Rüşvet
Rast çûn (kar)	: işin yolunda gitmesi
Çawîş	: Çavuş
Brîn	: Yara
Brîndar	: Yaralı
Meyît	: Ölü
Bîhn û bex	: Kokma, çürüme
ketin	
Teyr û tûr	: Kurt-kuş anlamında
Cendek	: Ceset
Gor	: Mezar
Nexweşa	: Hamile
zaroyan	
Nav danîn	: Ad vermek
Mêr kirin	: Evlenmek (kadınlar için)
Teşî	: iğ
Badan	: Bükmek
Teşî badan	: iğ eğirmek
Merş	: Kilim
Lepik	: Eldivan
Xwezî	: Keşke
Ecêb man	: Hayret etmek
Das	: Orak
Das çinîn	: Ekin biçmek
Kulbe	: Çapa
Mihendiz	: Mühendis
Guh dan	: Dinlemek
Mihbet	: Sohbet
Paşda man	: Geri kalmak
Pêşva çûn	: İleri gitmek, gelişme
Qeyd	: Engel, bağ
Kevnare	: İkel
Otoboz	: Otobüs
Keşî	: Vapur
Teyare	: Uçak
Pêxas	: Yalınayak, Lumpen
Derman	: ilaç
Rabûn ser	: Ayaklanma
pîyan	
Sazûman	: Düzen
Hîwe şandîn	: Yıkmak

Kedxwarî	: <i>Sömürü</i>
Zordesfî	: <i>Zorbalık</i>
Betalî	: <i>İşsizlik</i>
Xof	: <i>Korku</i>
Qal kirin	: <i>Bahsetmek</i>
Bihûşt	: <i>Cennet</i>
Dezge	: <i>Düzen</i>
Yekîfî	: <i>Birlik</i>
Zor birin	: <i>Üstün gelmek</i>
Nîr	: <i>Boyundruk</i>
Bîr û bawerî:	<i>inanç, görüş</i>
Hêvî	: <i>Umut</i>

Bersîvên pirsên jêrîn bidin:

- 1- Meyro kî ye?
- 2- Ezo ci kar dikir?
- 3- Ezo çîma diçû bin xetê?
- 4- Çîma karê wan bi xeter bû?
- 5- Ezo û hevalên xwe ketin dafika kê?
- 6- Çîma gundî ji mirîyen xwe ra xwedî derneketin?
- 7- Cendekê mirîyan ci bûn?
- 8- Navê zaroyêñ Ezo û Meyro ci ne?
- 9- Çeto kîngê hate dinê?
- 10- Piçfî mirina mîrê xwe Meyro çîma nu va mîr ne kir?
- 11- Meyro bona ci şev û roj dixebeitî?
- 12- Meyro ci kar dikir?
- 13- Ezo bo xwendinê, ci digot?
- 14- Jinêñ gund çîma bi dersdarîya Seyranê ecêb man?
- 15- Seyranê ji wan ra ci got?
- 16- Seyran çîma pirtûkan dixwîne?
- 17- Seyran derheqa welat ta ci dibêje?
- 18- Welatê me çîma paşda maye?
- 19- Bona rizgarîya welat ci lazim e?
- 20- Şoreş çawa dibe?
- 21- Li welatêñ sosyalîst zordesfî û kedxwarî heye?
- 22- Li welatêñ sosyalîst birçitî û betalî heye?
- 23- Li welatêñ sosyalîst tîrs û xof heye? Cenderme li gundiyan, polêz li bajarîyan tedayê dike?
- 24- Meyro, bo welatêñ sosyalîst ci digot?
- 25- Welatê me çawa wê xilas bibe? Bona wê divê karker û gundî ci bikin?

Dilek kipinin hikayesi

Ezo pir dixwest ku xwendin û nîvîsandin *bizanîya*.
Xwezi mîrê Meyro xweş *buya*, ew yek bi çavê xwe bidîta.

Geçişli fiillerde

a) Son harf sessiz ise fiil (**a**) takısı alır.

Örnek: 1- Dîtin Kök: **Dît**
 2- Kirin Kök: **Kir**

Min bidîta
Te bidîta
Wî, wê bidîta
Me bidîta
We bidîta
Wan bidîta

Min bikira
Te bikira
Wî, wê bikira
Me bikira
We bikira
Wan bikira

b) Son harf sesli ise fiil (ya) takısı alır.

Örnek: 1- Dan Kök: **Da**
 2- Zanîn Kök: **Zanî**

Min bîdaya
Te bîdaya
Wî, wê bîdaya
Me bîdaya
We bîdaya
Wan bîdaya

Min bizanîya
Te bizanîya
Wî, wê bizanîya
Me bizanîya
We bizanîya
Wan bizanîya

Geçişsiz fiillerde

Son harf sesli ise fil şah îslara göre, sıra ile (**ma, ya, ya, na, na, na**) takılarını alır.

Örnek: 1- Bûn Kök: **Bû**
 2- Çûn Kök: **Çû**

biçûna

Ez bibûma
Tu bibûya
Ew bibûya
Em bibûna
Hûn bibûna

Ew bibûna

Ez biçimâ
Tu biçimâ
Ew biçimâ
Em biçimâ
Hûn

Ew biçimâ

Son harf sesiz ise takı (a) ile başlar: Ama, aya, ana...

Örnek: *Hatin, hat*

Ez bihatama
Tu bihataya
Ew bihataya

Em bihatana
Hûn bihatana
Ew bihatana

Şart kipinin hikayesi

Heke ez xwendî bûma, emê ji vê rezîlîyê xîlas bûna.

Kürtçe de şart kipinin hikayesinin birden çok biçimi var.

1- *ştek kipine ku, heke, gergibi şart bildirir sözcükler eklenerek:*

Heke ez biçûma- Gitseydim

Ku ez bûma- Ben olsaydım

Ger tu nehata- Gelmeseydin

2- Ez xwendî bûma- Okumuş olsaydım (okusaydım)

Tu ketî bûya-Düşseydin

Ew kirî bûya- Yapsayıdı

3- Şa his zamirlerine eklenen gelecek zaman takısının (**ê**) yardımıyla yapılır.

Ezê biçûma- Gidecektim

Hûnê bîhatan-Gelecektiniz

Emê xîlas bûna-Kurtulacaktık

Roja şemîyê ezê biçûma Diyarbekrê, lê perê min tune bû.

Minê xwendina Kurdî bîzanîya, lê di gundê me da dibistana Kurdî tune bû.

Heke welat û miletê me azad bûya, emê usa xîsan û nezan nemana.